

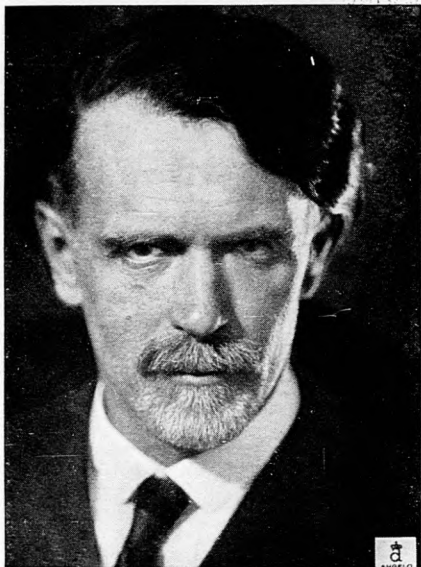
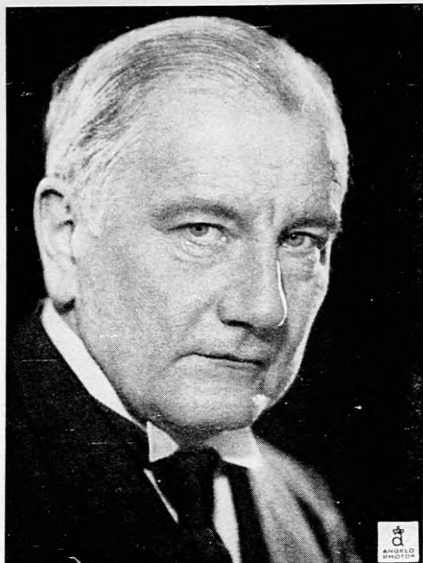
MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA
XIV. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM
ÁRA NYOLCVAN FILLÉR
BUDAPEST, 1937 MÁRC. 10

ANGELO
PHOTOS

GRACIA SCHENK, BERLIN
Foto: Angelo: Budapest, IV., Váci-ú. 24

H
I
R
E
S
M
Ű
V
É
S
Z
F
E
J
E
K

S P O R T R U H Á K

F E L S Ő : DOHNÁNYI ERNŐ
K Ö Z É P S Ő : KODÁLY ZOLTÁN
A L S Ő : BARTÓK BÉLA

a magyar zenei élet kiválóságai

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

XIV. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

BUDAPEST, 1937. MÁRC. 10.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, VI. KERÜLET, JÓKAI-UTCA 37. SZÁM (BERLINI-TÉR SAROK)

TELEFONSZÁM 11-12-93

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án. Postatakarékpénztári csekk száma 41.490. Előfizetési ár Magyarországon és Ausztriában: egész évre 24 P, félévre 12 P, negyedévre 6 pengő. Belgiumban, Franciaországban, Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész évre 30 pengő, félévre 15 pengő, negyedévre 7 P 50 fill.

FŐSZERKESZTŐ:
KERTÉSZ BÉLA

Csehszlovákiában: egész évre 180 csekkorona, félévre 90 csekkorona, negyedévre 50 csekkorona. Romániában: egész évre 900 lei, félévre 450 lei, negyedévre 250 lei. Angliában és Amerikában: egész évre 40 pengő, félévre 20 P. Egyes szám ára 80 fill. Előfizetési ára az ingyenes gyermekrovattal mellékellettel együtt évi 24 P.

A MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA KÉZIMUNKABOLTJA, BUDAPEST, VI., TERÉZ-KORUT 6. SZÁM. TELEFON: 12-13-19

PAPP JENŐ:

Mai

FÉRFIAK

Főszerkesztőnk asztalát naponta ellepi a levelek százai. Nagyjából nőik írják ezeket a megható vallomásokot, a nők közül is inkább azok, akik már némi rangot viselnek az életben: feleségek és családanők. És panaszkodnak a leveleken. Mit is tehetnének mást abban az áldatlan harcban, amelyet párjukkal, a férjével vívnak. Akad köztük olyan is, aki dicséri az urát és hálálkodik. A túlnyomó többség azonban, ha könnyek közt is, vagy burkoltan is, de leszedi a keresztvizet a mai férfiakról. Kendőzetlenül árulják el ezek a sikoltó és kesergő írások, hogy mennyi baj van a férjrel, akár fiatal, akár ha már túl is van a viharos korszakon. A megrémült asszonyok kétségbeesve menekülnek egy magasabb hatalomhoz, hogy segítsen rajtuk. Azt kérik, hogy világosítsuk fel könnyelműségükről azt az ifjú férjet, aki évi száz pengő fizetésjavítást kapott s erre az örömhírré háromszáz pengős dínom-dánomot csapott. Hát való ez? Hát szabad ezt megtenni a mai világban? ... És mit szóljunk ahhoz az esethez, mikor a férj a havi négyszáz pengős fizetésre évi háromezer pengős adósságot vállalt, részletekre. Egy hatgyerekes tanító felesége a lexikon, a gyűjtéményes kiadások, a ruha- és a fehérneműrészletek lavinája ellen kér védelmet, mielőtt elmerülne a perek és végrehajtások áradatában. Sírás tör fel a levelekből, hogy a férj ugratja a feleségét s az asszony nem tudja, mi a valóság s mi a tréfa. Orvoslást sürgetnek a feleségek a férj cimborái ellen, akik heccelnek az urukat, hogy papucs alatt nyögnek, bábok

és gyáva nyulak. S vannak férfiak, akik az uszításra olyan érzékenyek, hogy feladják eddigi jámborságukat és elkezdnek korcsmáználni, kimaradnak s a kompánia hangos tapsai között az asztalt verik, hogy bebizonyítsák: ők igenis nem papucsosok. Rövid idő alatt részegesek és durvák lesznek, a családjukkal semmit se törődnek. Van olyan férj is a gyűjtéményben, aki megtanult táncolni, állítólag a felesége kedvéért s amióta táncol, azóta mindig a más asszonyát forgatja. Nem is jár más az eszébe, mint a bál, a muri, az éjszakai kázás és lumpolás. Az asszony pedig otthon sír s a gyerekek is kezdenek zülenni. De tömegével jajdulnak fel a feleségek amiatt is, hogy a férj érthetetlenül viselkedik, otthon semmit nem méltányol, nincs egy jó szava, morózus és az asszony a maga gyöngédségére gorbombaságokat kap válaszul. Száz és száz riasztó férfiportré bontakozik ki ezekből az intim asszonyi panaszkoból. Meglátjuk belőlük, hogy milyen haszontalanok, milyen igazságtalanok és milyen ellenszenvesek tudnak lenni a férfiak, mikor már elfelejtették mindazt, amit a feleségüknek akkor ígértek, mikor kék ég alatt és rózsalugásokban andalogtak vele. Pedig a férfi akkor lesz férfi, mikor a házasságot, a családot és az otthont meg kell védeni. Mikor vállalni kell a felelősséget. A cimborák lehet, hogy tapsolnak a felázadt papucsosoknak, de süket az a zendülő férj, aki nem hallja, hogy ugyanakkor a markukba is nevetnek. A kenyérkereset, a hivatal és a munka sok megalázást jelent, sok sebet kap a

férfi hiúsága kint és nem csoda, ha idegesek és türelmetlenek. De mindezt nem lehet az asszonyt felelőssé tenni. A feleség a gyöngédségből él, az ő jogos részét ebből az éltető elemből még akkor is meg kell, hogy kapja, ha a férfit százszor megtiporják. A más feleségével szemben, különösen ha az csinos és szép, ez a megtipor és ideges férj olyan udvarias, olyan megértő és olyan bübajos tud lenni, hogy a mellőzött feleség torka összeszorul, mikor az ura az idegen asszony lábai elé rakja a hazug bókokat. A feleségtől elvárják, hogy legyen

AZ ELLENMÉRÉG

ELBESZÉLÉS * IRTA: NAGYIVÁNYI ZOLTÁN

angyal és azt se bánják, ha a sok gyerek, a sok szenvedés és a rengeteg gond akár mártírrá avatják az asszonyt.

Mindig tudtuk, hogy sok köztünk a fargatlan és barbár típus. Ami azonban nem jelenti azt, hogy a férfi ne uralkodjék még legsötétebb hajlamai és legszerencsétlenebb természetfőlött is. Állítólag lovagiasak volnánk, uraim, ha igaz és ismerjük a fegyelem, az önmérséklet és a tapintat különböző fokait is. Sőt büszkék szoktunk lenni ezekre a férfias erényekre. Kivel szemben ragyogtassuk meg ezeket a hősi erényeket, ha nem a feleség örömére, aki senki másra nem támaszkodhatik, csak mi reánk. A mellettünk kitartó és mellettünk dolgozó asszony értünk romlik le, a gyerekekért áldozza fel magát és ő biztosítja azt a mindennapi kényelmet, amellyel mi, — mint a vádiratokból kitűnik: csúnyán visszaélünk. Több szív és kevesebb cimborázás, uraim! S ha nem tudnák, akkor el kell árulni önöknek, hogy a világ kíméletlenül megbélyegzi azt a férfit, akit nem lehet tisztelni a családi élete miatt. Erre a férjre még a cimborák is ráütnek egy bélyeget.

A szegénybélyeget. Ezt az őszinte szót ki kell mondani egyszer magunk között, férfiak között is. Nemcsak az asszonyok panaszszöve után, hanem enéikül is, mert mi tudjuk magunkról, hogy sok ezekben a levelekben az igazság és együnk se jobb a Deák-né vásznánál.

Végre Sir Henry, az öreg tábornok is meg volt elégedve. Meg is lehetett, hiszen egyetlen fia veszedelmes szenvedélye ellen sikerült a megfelelő ellenmérget megtalálnia, ahogy a mai komoly lépést magában tréfásan nevezte. Fia évekkal ezelőtt az arab félszigeten utazgatott és ott megkapta a keleti betegséget. Azóta csak a sivatag homokhullámai, a tevekaravánok, szikrázó napfényben, fehér burnuszban galoppozó beduin lovasok és a több évezredes agyag- és homoktakaró alatt szunnyadó szumir, assyr és hittita városok érdekelték.

Apja melletti gondtalan életét, a kenti grófság gyönyörű birtokán, legfeljebb egy évig bírta ki, azután hirtelen csomagolt és eltűnt. Ilyenkor csak hónapok múlva jött meg tőle az első hír, valahonnan a Tigris, vagy Euphrát völgyéből, néha még távolabbról, valamelyik yemeni, hedzsási, vagy éppen hadramanti arab fészekből.

— Az anyai rokonság forró vére dolgozik a fiúban, — sóhajtott az öregúr, mert elhalt feleségének ősei valaha kereszties lovagok rangjában harcoltak a francia seregben. — Más ember is eljár Angliából Párisba, a Rivierára, nem bánom, akár Japánba is, — gondolta elkeseredve, — az ő egyetlen gyermeke pedig a világ legmegbízhatóbbabb vidékére vágyik. Egy nagy falkavadászaton meglátta Murielt. A szép szőke lány a legmerészebb parforce vadászok között lovagolt és úgy vette a legnehezebb akadályokat, mint egy fecske. Lová szinte repült az árkokon, kerítéseken át, hosszú fátyla pedig kis fehér felhőként úszott utána a levegőben.

Az öreg katona szíve nagyot dobbant az amazon láttára. — Megvárni az ellenmérég — gondolta boldogan és azonnal szövögetni kezdte a szálakat. Fia alig érkezett haza utolsó kirándulásáról, mikor az apa az első találkozást megrendezte. Egyenrangú angol vidéki társaságban sok ismerkedési alkalom adódik, de itt vigyázni kellett. Rátartni, büszke lány és különc fiú. Ha bármelyik belelát a játékba, vége az ügynek. — Nem fognak belelátni, — ez volt a program kiinduló pontja. A tábornok nem restelte ügyvédje véleményét kikérni, ki egyben gyermekkori játszótársa is volt, miért legbizalmasabb lelki ügyébe is nyugodtan bevonhatta.

— Minden olyan dologban, mely nők körül forog, — így szólt a tanácsadó, — legcél szerűbb a franciák után menni, mert minden időkben azok értek rá legjobban asszonyok ügyeivel foglalkozni. Jól ki is tanulták a mesterséget — tette hozzá rövid hallgatás után. — Tehát?

— Tehát, azt hiszem, hogy a jelen esetben is egy régi francia receptet kell alkalmazni, mely azt mondja, hogy: az igazmondás a legnagyobb ravaszság, mivel annyi ember hazudik a világon, hogy egy-két igaz szó jobban győzi meg az embereket, mint a legkőrmönfontabb csalafintóság.

Rögtön ki is eszelték a recept alkalmazását. Grófsági golfverseny, utána garden-party. Jobb alkalom nem is kínálkozhat. A lány apja hamar belement az ügybe és jó szövetségesnek bizonyult.

— Vendégeink egy részét alig ismered, Arthur, — szólt az apa a nagy nap reggelén fiához,

Legújabb stílus az asztalterítésben

— például itt lesz N. baronet a lányával. Szép lány, nagyszerű lovas, de nagyon gögös. Senki sem jó neki. Lehetőleg ne foglalkozzál vele, legfeljebb a házigazda köteles figyelmességének határain belül.

— Új emberrel fogsz megismerkedni, Muriel, — így figyelmeztette a másik apa lányát, mielőtt kocsiába ültek, — értékes sportember, vakmerő lovas, kár, hogy egy tevekaravánt a sivatagban többre becsüli a legjobb angol társaságnál. Különc, nem ajánlom, hogy foglalkozz vele, mert ha esetleg közeledni fog hozzád, azt csak pusztá vendéglátó kötelességből teszi. Vadember. — Itt az apa pontot tett az információra, a lány pedig alig várta, hogy végre egy rendkívüli emberrel találkozék.

A vadember úgy verte golfban a társaságot, ahogy akarta. Született sportember volt, aki természetesen jól is ismerte saját pályájukat és pályastandardon belül abszolválta az összes green-eket.

— Golfozni tud — gondolta a szép lány és elsápadt a haragtól, hogy ő is a vert mezőnyben végzett.

— Ez az a híres szépség? — mondta a fiatalember magában és ütőjével akkorát vágott a kis tömör labdára, hogy az zúgva repült az öreg tölgyfák koronája felett a legközelebbi cél felé. — Szépnek tényleg nagyon szép, de ha úgy lovagol, ahogy golfozik, akkor még sokat kell tanulnia.

A garden-partyt egyszer-kétszer táncoltak egymással. — Szép pár — súgta az egyik apa a másiknak és mindkettő elégedetten dörzsölte a kezét.

— Hallottam, hogy sokat utazik, — szólalt meg tánc közben a lány, éppen csak azért, hogy mondjon valamit.

— Igen, de nem gépeken — válaszolt a táncos.

— India? — kérdezte a lány bizonytalanul.

— Közelebb és messzebb, — felelte a Kelet szerelmese, — ott, ahol az ember kiszáll az utolsó gyorsvonatból és...

— Ahol a tevekaravánok kezdődnek... — mondta a hölgy, kinek a kapott információ még a fülében csengett.

— És ahol a végtelen galopp kezdődik a homokon. Igazi lovakon, igazi lovasok között — tette hozzá a sportember és örült, hogy a lány beletalált a témába.

Ez mind nem volt éppen nagyon sok, de az apák meg voltak elégedve. — A régi recept hat, — állapították meg, — a fiatalok ismerkednek.

A többi sokkal gyorsabban ment, mint ahogy remélni merték volna.

Mikor legközelebb lóháton találkoztak, a fiatalember majdnem megingott a nyeregben. A lány hosszú vadászvágatában repült a kiszáradt lápföld fölött, úszó fátyol, remek testtartás, stb. — Ez már igen — gondolta lelkesedve és utána galoppozott. Mikor kitaró üldözés után beérte, a lány arca kipirosodott és egymás mellett lovagoltak.

— Well, — szólalt meg a lány hosszú hallgatás után, — azt hiszi, hogy legyőzött? — kérdezte és haragjában lihegett.

— Nem, — válaszolta a fiatalember, — csak gyönyörködni akartam.

— Milyen udvarias tud egy ilyen vadember lenni, ha akar — gondolta a lány és egyszerre elszállt a haragja.

A galopp óta sűrűbben és sűrűbben találkoztak, a két apa diszkrétan hallgatott, úgy, ahogy a recept második fejezete előírta.

Alig telt el egy hónap, mikor a fiú reggeli közben csendesen odaszólt az öregnek.

— Daddy, — mondta, — én ma délből megkérem Murielt.

— Csak meg ne bánd — válaszolt az öreg ravaszul és örömben kiáltani szeretett volna. Odaát, az «igen» után, a szép lány hátrahajolt a kényelmes karszékekben. — Beszéljen a Keletről, — mondta és behunyta a szemét. Arthur beszélt. Eleinte lassan, gondolkozva, azután belejött.

— Tulajdonképpen két Kelet van ott, ahol én járok — mondta lelkesedve. — Az egyik az élő, a homok fölött, a másik, a sokezer éves, a homok alatt és mind a kettő gyönyörű... Egy élő arab város, mely meredek sárga falival hirtelen kiemelkedik a homokból, olyan, mint a délibáb. Az ember nem is hiszi, hogy városba került, míg a múzezin meg nem szóal a toronyban. Ami pedig lent van a sárga takaró alatt, az egy alvó múzeum.

— Most legyőzött, — válaszolta a lány, — megértettem, hogy miért utazik.

Sir Arthur másnap boldogan készült a látogatásra.

— Megnézem az ellenmérget — ezt mormolta magában az úton, mely leendő menyéhez vezetett.

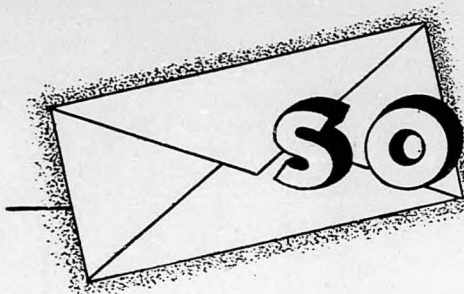
— Remélem, hamar megtartjátok az esküvőt? — kérdezte odaát az első üdvözlések után.

— Hamar bizony, — felelte a lány ragyogó arccal, — mert alig várom, hogy együtt mehessünk a Keletre.

— Használt-e a recept? — kérdezte Sir Arthur jogi tanácsadója a legközelebbi találkozás alkalmával.

— Csak részben, — válaszolta az apa szomorúan, — mert a tevéket nem tudta legyőzni. No, de legalább ezentúl ketten fognak utazni — tette hozzá némileg megbékélve.

SONJA LEVELEI

IRTA: XAVER D. HARDING

«Holnap reggel kivégzik az amerikai...» sügták egymás fülébe az emberek és a hír terjedt, mint a futó tűz. Ezen a napon halálsápadt arccal jártak keltek az idegenek Moszkvában. Frank Craig tragédiájában saját sorsukat érezték... A börtön irodájában már osztogatták a jegyeket a másnapki kivégzésre.

— Kivételesen, elvtársak... csak kivételesen adunk ki jegyeket... A Cseka elriasztó példát akar adni... — mondta többször a hivatalnok, aki a jegyeket osztotta és ezalatt kinn, a sötét sikátorokon keresztül félig tébolyultan rohant a halálraitélt. Nem tudott gondolkozni, nem voltak tervei. Az elmúlt órák eseményei kúszán kavarogtak agyában. Tagjai elviselhetetlenül fájtak a borzalmas eséstől. Szinte csodával volt határos az, hogy életben maradt... Talán jobb is lett volna, ha nem tér magához ott az árok alján... Jobb lett volna, hiszen szabadulni úgysem tud a karmaikból... Ugyan hová, merre menekülhetne?... Alig pár szót tud oroszul, rossz kiejtése, jellegzetesen jenky arca azonnal elárulná... Bármelyik pillanatban elfoghatják... visszaviszik... Talán kínzások következnek, aztán jön a kivégzés... Az egyetlen, amire még számíthat, hogy még eljuthat ahhoz a leányhoz... Nem is ismeri... sohasem

látta... Azt sem tudja kicsi-e vagy magas, szőke-e vagy barna... A hangját sem hallotta soha... Nem ismeri családi körülményeit... Nem tudja, hogy még a régi családok sarja-e, vagy pedig már a bolszevi világ gyermeke. Csak az írását ismeri és... forró, szenvedélyes lelkét, amely a sorából áradt feléje. Ezeket a sorokat a börtönben olvasta először... Azt hitte, hogy nem lát jól, amikor először pillantotta meg a lila színű borítékot a börtön kövén... Ma sem tudja, hogyan került oda akkor és hogyan kerültek oda azután ezek a rejtélyes levelek... Talán a börtön-őrt vesztegette meg az ismeretlen leány. Először bosszankodva gyúrte össze markában a levelet. Nevetségesnek tünnek számára a szerelmes szavak... Halálra ítelt embernek nem kell a szerelem... El is dobta az összegyűrt papirost és végigdől a príccsen, hogy órák hosszán át nyitott szemmel bámuljon bele a semmibe... Aztán a semmiből, a nyirkos sötétségből egyszerre eléje léptek a sarokba dobott papiros szavai... Úgy közeledtek feléje, mintha élőlények lennének, körülvették, elmondták újra meg újra az idegen leány üzenetét... Forróvá tették körülötte a levegőt... elfeledték vele, hogy meg vannak számlálva a napjai... Felkeltették kíváncsiságát... Önbizalmat csöpögtettek

belé és elvetették lelkében a remény gyöngye kis magját... Ezen az éjszakán fogott hozzá, hogy körömráspollyal átreszelje a börtön vasrácsos ablakát... és másnap újabb levelet talált a vasajtó alatt... Most már egy név is állt a szerelmes sorok alatt és egy cím, amelyet most, hogy rohant az utcán, egyre mormolt a fogai alatt:

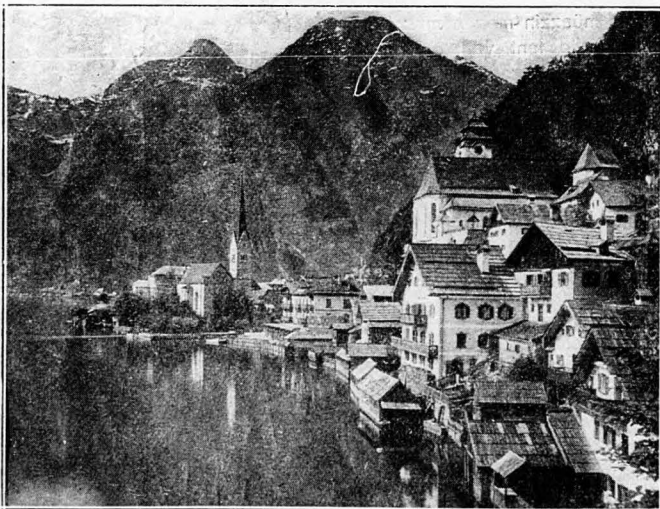
— Sonja... Szent Bazil-utca 8.

Most ezt az utcát kereste. Nem mert kérdezősködni... hiszen nem tudhatta, hogy ki ismeri fel. Csak ment taláalomra előre... Azt remélte, hogy mielőtt hajnalodik, odaér... Néha megállt, hogy kifújja magát, hogy megtapogassa fájó tagjait.

— Nemsokára ott leszek nálad, Sonja! — biztatgatta magát és agyában megint felbukkant egy-egy gyengéd mondat az ismeretlen leány leveleiből.

«Ne gondolj arra, hogy meg kell halnod. Arra gondolj csak, hogy szeretlek. Arra gondolj, hogy álmaimban végigsimítom fáradt, sápadt arcodat és a füledbe suttogok addig, amíg mosolyra nem húzódik a szájad. Találkozni nem fogunk soha, de az érzelmek csodálatos útjain találkozunk...»

Ezt és ilyenfélét írt a leány... Más körülmények között fellengősnek találta volna ezt a stílust... de most nem tudott hidegen, józanul ítélni. Logikusan

Modern nűriszoba

Az osztrák Alpések tövében beépített kandallóval

gondolkozni sem tudott. Ezek a levelek magát a forró, gyönyörű életet jelentették, amelyet elveszít... Ezek a levelek ragadták ki a beletörődésből, a végső csüggedésből... ezek a szenvedélyes szavak adtak erőt a szökéshez is...

Még egyszer, még egyetlen egyszer, utoljára... boldog akart lenni... mag akarta ismerni azt a leányt, aki kétségkívül a világ legönzettelenebb szerelmese... Szeret valakit, akit sohasem látott, akivel sohasem beszélt... akitől nem várhat semmit...

Maga elé képzelte a leányt... elképzelte aranyzókének, barnának és vörösnek... Kicsinek, nagynak... soványnak és kövérnek... És mindenképpen csodálatosnak, édesnek és elbűvölőnek képzelte.

Egyre világosabb lett az utcán... tudta, hogy bármelyik pillanatban eléje kerülhet valaki, aki felismeri, hiszen az újságok tele voltak az arcképével... Minden járó-kelő feltűnése jeges rémülettel töltötte el... Néha földbegyökerezett a lába az ijedtségtől... úgy érezte, hogy kár is folytatni az útját... Végre... Végre előtte az utcátábla, amelyet olyan módon keresett egész hosszú éjszakán át... — Szent Bazil-utca...

Új erőre kap... nem is megy... szinte repül... és valósággal beesik a 8-as számú kapun... Eppen jökor, mert már egészen világos van... Szerencséje van... nem találkozik senkivel sem a lépcsőházban... Megkeresi a névtáblát... Az izgalomtól alig lát... a betűk táncolnak szeme előtt... Végre megtalálja, amit keresett...

— Sonja Gozilevszka, — olvassa.

Saját lakása van... ez jó... ez nagyon jó... Legalább könnyebben bejuthat majd hozzá... Milyen szörnyű lett volna, ha az apja neve állna a névtáblán és őt magát egy egész család örködő tekintete venné körül... Biztosan magányos, dolgozó nő... aki nem tartozik számadással senkinek! — gondolja reménykedve és kettőt lép a lépcsőn, hogy minél előbb feljusson a harmadik emeletre.

Odaér az ajtó elé... annyira izgatott, hogy csengetni sem tud... Végre remegő ujját mégis rányomja a csengő gombjára...

Csenget egyszer, kétszer... végre harmadszorra mozdul bent valami, lépések közelednek... Frank Craig szíve nagyot dobban... Csaknem összeesik az izgalomtól...

Feltáru az ajtó... borzas öregasszony dugja ki a fejét:

— Mi az... kit keres? Persze, kéreget... nekünk sincs mit enni... — mondja...

— Nem... nem vagyok koldus... Sonja... Sonja kisasszonyt keresem...

— Sonját? Hih!... aztán mit akar tőle? — Beszélni szeretnék vele...

— Beszélni? Na az nehezen fog menni... aztán mi akar beszélni vele? — De kérem... majd azt neki fogom megmondani... bizalmas ügy... levelet kaptam tőle...

— Levelet? Szentséges Isten, — kap a fejéhez a vénasszony... — hiszen akkor... akkor maga biztosan gyilkos.

— Gyilkos? Nem értem... miért gondolja, hogy gyilkos vagyok? — kérdi rémületen.

— Miért? Hát azért, mert levelet írt magának... Jaj, Istenem... dehát, hogy tudott onnét kimenekülni? Borzasztó...

— Ne beszéljen annyit... a kisasszonnyal akarok beszélni, aztán nem bánom, akár fel is jelenthet... — mondta elszántan és könyökével félrelétele az öregasszonyt, már ment is befele a lakásba.

Nyomorúságos sötét helyiségen keresztül egy valamivel világosabb szobába jutott. Alig volt néhány bútordarab benne... egy rozott divány... egy ütt-kopott vaságy... szekrény... egy asztal... mellette karosszék... és a széken kendőkbe, pokrócokba burkolva egy kísértetiesen fehér arcú öregasszony ült. Lehet, hogy nyolcvan éves volt, de az is lehet, hogy csak hatvan... Az asztal fölé hajolt és írt... Lila papírosra írt ibolyaszínű tintával... Frank Craig megtorpant... Valami megbénította a lábát és összeszorította a torokát... Hosszú percekig állt ott mozdulatlanul...

A különös öregasszony tudomást sem vett róla...

Csak néha nézett fel az írásából... rátévedt a tekintete... de keresztnézett rajta... mintha nem is látta volna...

— Sonja kisasszonyt keresem... — szólalt meg végre.

Az öregasszony megrezsent... ráemelte zavaros, különösen csillogó tekintetét... aztán újra írni kezdett.

— Sonja kisasszonyt keresem! — szólalt meg újra most már emeltebb hangon... de nem kapott feleletet.

Megfordult... pár lépést tett a sötét előszobában... Kereste azt a másik vénasszonyt, aki beengedte... de nem találta sehol... Hirtelen furcsa, kellemetlen érzés fogta el... Az a gondolata támadt, hogy Sonját, az édes bájos, szerelmes Sonját ez a két szörnyű öregasszony tartja elzárva...

Idegei annyira fel voltak zaklatva, hogy ez a lehetőség most teljesen valószínűnek látszott... csak azt nem értette, miért ír az a zavaros tekintetű öregasszony ugyanolyan lila papírosra, ugyanolyan ibolyaszínű tintával... Ír... ír... mintha életkérdés lenne számára és közben ő hiába keresi Sonját...

Az idő múlik, bármelyik percben rátalálhatnak a Cseka emberei... Meg fog halni anélkül, hogy tudná ki volt az, aki megédesítette életét legszomorúbb óráit. Meg fog

halni anélkül, hogy csak egyszer is magához ölelhette a világ leggyöngédebbszavú asszonyát...

Erre gondolt, miközben tétován megállt a piszkos, rendetlen előszobában és várt, hogy hátha megnyílik valahol egy ajtó és eljéjjel a leány...

És csakugyan nyílt az ajtó. Bejött valaki, csak hogy nem Sonja volt, hanem az a borzas öregasszony, aki úgylátszik valami cselédféle lehetett a háznál.

— Sonja... nem érte kérem? Hol van Sonja kisasszony? — kiabált rá magából kikelve.

— Ott van benn, miért nem beszélt vele?

— Hogy... hogyan? Csak nem azt akarja ezzel mondani, hogy ő az?

— Dehogynem... hát persze, hogy ő az... szegény nem épeszű ám... Van éppen elég dolgom vele... Az a mániája, hogy folyton leveleket ír... És ha még rendes embereknek ír, de kikeresi, akiket halálra ítélték, azoknak ír... hihi... szerelmesleveleket... Engem azért tart, mert a bátyám börtönőr, ő adja át a leveleket... Olyan szép ékszerei vannak már a bátyámnak, mint valami primadonnának... mert ez a szegény bolond mindenét sorra elküldi neki, csak hogy teljesítse a kérését... Azt mondják, akkor vesztette el az eszét, amikor a vőlegényét halálra ítélte a Cseka... Nem is csodálom, hogy megbolondult... pont esküvő előtt végezték ki... És azóta a szerencsétlen még ott tart, hogy folyton írja a szerelmesleveleket... Csak arra vagyok kíváncsi, honnét tudja a halálraítéltek nevét, mert mást ugyan semmit sem ért meg az újságból... — mondta a vénasszony s még folytatta volna, de mögöttük lépések hallatszottak.

Craig hátrafordult és Sonja állt előtte... Csupán élő, mozgó, szánalmas romja egy nőnek, aki egyszer talán édes és elbűvölő volt...

Megállt a küszöbön és hol szolgálójára, hol a férfire nézett; tekintete most majdnem értelmes volt.

— Hallottam, amit mondtál Annusa, de rosszul tudod, nem azért írom a leveleket, mert azt hiszem, hogy a vőlegényem még ott van a börtönben... Azért írok, mert írnom kell... Át kell adnom valakinek azt a sok melegséget, gyöngédséget, ami ott maradt a lelkemben... Mások pénzt, kenyeret, ruhát osztogatnak alamizsnaképpen... én gyengédséget osztogatok... Annusa, itt a levél... juttasd el a címzetthez... tegnap ítélték halálra... még van hátra egy hete, azt széppé akarom tenni... — mondta és tekintete ismét az örület tűzében csillogott...

Craig szédelegve bémolygott ki a lakásból. Odakint a bérház udvarán nagy volt a láрма. Biztosra vette, hogy a Cseka emberei vannak itt, őt keresik...

Tévedett... valami síránkozó asszonyt vigasztaltak a többiek... Nem sokat hederített rájuk, semmi sem érdekelte. Úgyszólván nem is tudta, mitévő legyen, hiszen a szőkés pénz nélkül lehetetlen... Legfeljebb gyalogszettel vágthatna neki a hőmezőknek... gyalog, fegyver nélkül, elemózsia nélkül, rossz cipőben, egyszál ruhában... Tudta, hogy minden út bezárult körülötte és hirtelen olyan fásultság fogta el, hogy minden lépést hiábavalónak tartott. Már arra gondolt, hogy önként fog jelentkezni a rendőrségen... Legalább túlesik rajta... de ekkor egy férfihang szólalt meg mögötte. A síránkozó asszonyhoz beszélt: — Mit sír Anna Ivanovna?... Kiszabadult az ura... benne van az újságban, hogy Frank Craig-ot, azt a nyomorult kémet adják ki helyette... ma reggel lett volna a kivégzése, csak az a baj, hogy közben megszökött a gazfickó... Most azon imádkozzék, hogy megkerüljön... Ha megtalálják, rögtön vonatra ültetik és küldik vissza a hazájába cserébe a maga uráért... érti? Ezt mondta az idegen férfi és Frank Craig nekitámaszkodott a falnak, hogy végig ne vágódjék a bérház udvarán... Többen észrevették, hogy rosszul van... egy asszony meg is kérdezte, hogy mi baja...

— Nincs... nincs semmi bajom... de... én vagyok az... az a bizonyos Frank Craig... — sutogta és ájultan roskadt össze.

— De... de apuskám, hiszen téged hívnak Frank Craignak... Csak nem te voltál a halálraítélte? — kérdi a szőke, álmodószemű tizenhat éves leány az apjától.

— De igen, kisleányom... azért mondtam el, mert kérdezted, hogy miért hívnak téged Sonjának... amikor te vérbeli amerikai vagy... Hát ezért, kisleányom... Egy képzeletbeli Sonjához indultam, amikor a börtön ablakából levettem magamat a mélységbe... és ez a Sonja, álmaim Sonjája megvalósult tebenned, pontosan olyan finom, gyengéd, lelkes, melegszívű teremtés vagy, amilyennek... őt képzeltem el... Tudod, hogy fatalista vagyok... hiszek abban, hogy lépéseink előre meg vannak jelölve... Így, látod, meg fogod érteni, hogy igazam van, amikor azt mondom, hogy mindent, mindent elérünk, amire vágyunk, csak nem ott és akkor, amikor akarjuk... Én is megkaptam Sonját... a saját gyermekemben... de ez a számodra csak üres és nagyképű filozófia, kisleányom... és a történet, amely számomra tragikus és véres valóság volt, csak annyi, mint egy novella, amelyet szívdobogva olvasol végig, — mondta az apa és végtelen szeretettel simogatta meg kisleánya hamvas arcát.

Fordította: K. Lányi Piroska

A csillagok leánya

Egy római császárnő portréja

A firenzei Uffizi-képtár hosszú, hosszú folyosóinak egyikén különös szobor állít meg bennünket. Egy nő szobra. A tökéletesebbnél tökéletesebb márványfejek közt is oly megkapó ez a fej, ez az arc, hogy senki se tud mellette elmenni. Azok azonban, akik ismerik történetét, hosszan álmódoznak el előtte. Mert Julia Domna császárnő, — a szobor eredetije — nyitotta meg Róma kapuit a kereszténység számára. Persze csak titokban, csak annyira, hogy titokban suhanhatott be egy egy-egy hírnök s noha a császárné maga nem tért át az új vallásra, megismerkedett Krisztus tanaival és vigaszt keresett bennük.

Bál-isten papjának lányai

Julia Domna a római történelem legérdekesebb self-made-császáranak, Septimius Severusnak volt felesége. Mégpedig — jellegzetesen — nem első felesége, hanem második. Akár Napoleon, Severus is elvált első feleségétől, mert nem született tőle gyermeke. De míg a francia káplárból lett császárt politikai okok is vezették Mária Lujzához, Severust az asztrológia vitte Julia Domna felé.

Severus idejében — az egész világ szeme az égen csüggött, — a csillagtudomány valósággal rabul ejtette az emberiséget. Severus is vakon hitt a csillagokban. Nem jóslták-e meg neki, a szegény afrikai szolga fiának, hogy császár lesz? A világ császára. Lehet, hogy e jóslat tudatában törtétt előre oly acélos akarattal, hogy szinte elsöpört maga előtt minden akadályt. Egyszerű afrikai katonából római szenátor lett 26 éves korában, majd 28 éves születésnapján, Gallia kormányzójává nevezi ki Pertinax császár s egy év múlva Színiába küldi, hogy itt Rómát képviselje. Severus ezidőtájt jött rá arra, hogy első feleségétől, Marciától hiába vár gyermeket, körülnézett hát. De nem magához való, kiváló eszű vagy energiájú, nem is különösen szép vagy energikus nőt keresett, hanem — ekkor is a csillagok felé nézve — olyat, akinek az asztrológusok megjósolták, hogy valaha trónra kerül. Ilyen nő kellett neki, csak ilyen! Mikor megtudta, hogy a Bál-istenben hívő libanoni Emesa város főpapja egyik leányának, Julia Domnának császári koronát jóslott horoszkópja, nem nyugodott többé. Leküzdötte magában

a bálványimádó Bál-főpap iránti ellenszenvét is. Ajándékokkal megrakott küldöncöket indított a libanoni sivatag felé.

Julia Domna örömmel mondott igent. Hogy is ne ment volna nőül boldogan ahoz a Severushoz, akinek híre hozzá is eljutott, aki Róma szemefénye, reménysége volt.

Julia Domna pedig gazdag volt. Oly gazdag, amilyenek csak a keleti mesék hercegnői. S nemcsak gazdag volt, hanem szép is. Róma hőse első látásra beleszeretett a Csillagok Leányába. Így nevezte Julia Domnát szülővárosa, Emesa.

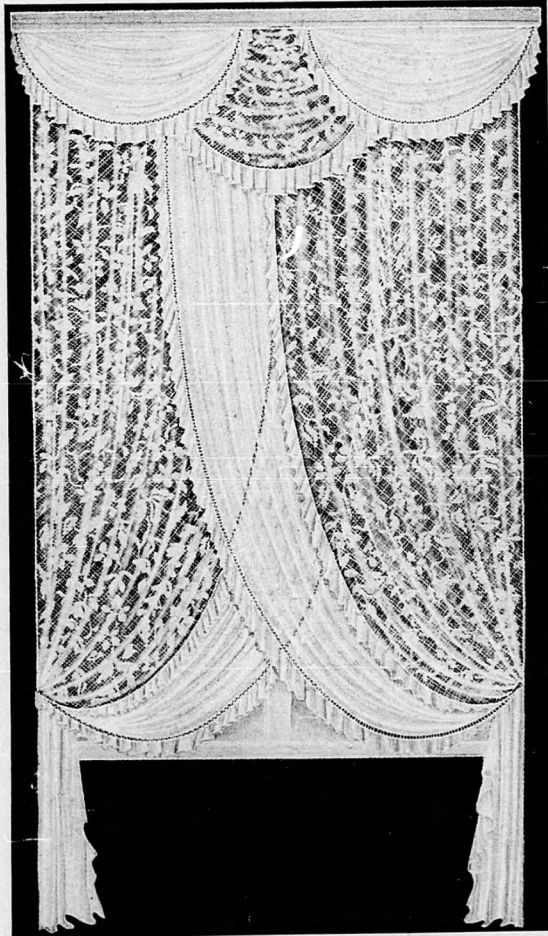
Kelet bevonul Rómába

Kelet, amely később Byzanc néven elrabolta a viláгурalmat Rómától, tulajdonképpen ezzel a szíriai császárnővel vonult először Itáliába. Julia Domna uralma alatt kezdődött az a processzus, mely lassan, de biztosan megásta Róma sírját. De ez egyelőre még nem volt észlelhető. Egyelőre csak Szíria dívatja hódította meg a császárnőn keresztül a világot. A római nők, akik eddig nem az ékszerük ragyogására fektették a fősúlyt, hanem azok művészi faragásaira, (vagyonokat fizettek egy-egy sikerült kámeáért) most keleti mintára, óriási rubintokat, zafirokat vásároltak. Hajukat, melyet eddig a görög szobrok után természetes, szép hullamba fésültek, a szíriai császárnő jötte óta száz meg száz csigába göndörítették, keleti módra. Régi illatszereiket is megtagadták... Egzotikus bődító parfümököt hozattak Ázsiából.

A császár pedig — Severust házasságának első évében császárrá választották — oly szerelmes volt feleségébe, hogy mindenben tanácsot kért tőle. S Domna keleti ravaszága mellett két világ — Szíria és Róma — kultúráját képviselte.

Noha az előkelő római sohasem bízza fia nevelését nőre, Severus császár Domnára bízza két fiát. Amíg anyjuk keze alatt voltak, rendben is ment minden. Ám a császár, aki házassága első tizenhárom évét állandó háborúskodásokban távol töltötte Rómától s csak akkor látta családját, mikor nagyritkán elhozatta őket a távoli táborokba, a béke beálltával hazatért. Vesztere és a birodalom vesztere, most ő vette kezébe két fia nevelését.

Első dolga volt a tizenhárom-

Szárnyas függöny hálószobába. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában

éves Caracallát társuralkodóvá ki-nevezni. Ezentúl minden császári proklamáció, minden törvény alatt a kettőjük neve, Severus és Caracalla neve áll. S az ifjú Cézár mindenható elkíséri apját. Nem csoda, hogy Gétát, a kisebbik fiút ez rendkívül bosszantotta. Eddig nem tett köztük különbséget az anyjuk. Mért hogy apjuk, akit százezrek istenítettek, a szép Caracallát részesíti ilyen kegyben? Géta, aki csunya gyerek volt, rosszulnőtt, balkezes és bandzsi, minden kényeztetés okát Caracalla bronzhajában, remek növésében látta.

Mire a fiuk felnöttek, két pártra szakadt körülöttük Róma. Két halálosan ellenséges pártra. Mindegyik testvérnek megvoltak a maga követői, akik hamarosan bandákká alakultak. Egymást követték a nyilvános botrányok, utcán, fürdőkben, cirkuszban. A szülők kétségbeesve nézték a testvérharcot. De most már hiába volt fenyegetés, jó szó. A gyűlölködés, mint valami ragály harapódzott el Rómában. A császárt a bánat hamarosan sírba vitte. A Csillagok barátja, akit a trónig emelt nagyravágyása, tehetősége, energiája, összetört szívvel, csalódottan távozott az életből.

Világbirodalom egy asszony kezében

Severus után az ifjú Cézár, a szép Caracalla lett a császár. De csak névleg. A kormányrúd tulajdonképpen az anyacsászárné kezében volt. És Domna, a szíriai nő, páratlan bölcsen uralkodott.

Hogy az immár három világrészt magábfoglaló birodalmat minél szorosabban egyesítse, valamennyi alattvalójának római polgárjogot adott. Egy-haza fiaivá varázsolva így spanyolt és egyiptomit, kisázsiait és angolt.

Míg alattvalói ily módon testvérekké lettek, fiai, az igazi testvérek, még dühösebben harcoltak egymással, mint eddig. Geta az utcára is alig mert menni, annyira reszketett bátyjától. Csak az anyjánál érezte magát biztonságban. Egy napon azonban anyja szobájában törtek rá Caracalla emberei. A császárnő fia elé vetette magát, de későn, Gétát halálos szúrás érte.

A kard, amely Gétát szívenszúrta, halálos sebet ejtett az anya lelkén is. Bár ismerte idősebb fia, Caracalla vad ter-

mészét, (az apja bölcsője nem hiába ringott Afrikában) ilyen szörnyűsége mégszem tartotta képesnek. Nem is akarta többé látni. Udvarával együtt elköltözött Rómából. Visszatért Keletre. Az akkori oriens leggazdagabb, legintellektuálisabb városában, Antióchiában telepedett le. Udvara hamarosan a filozófusok, jogászok, matematikusok, költők, csillagjósok, kurzslók találkozóhelye lett. Mintha csak érezték volna valamennyien, hogy a halálosan megsebzett szívű császárné lelki támaszt, vigaszt keres, köréje gyülekeztek. Ki a perzsa Mitrász-isten, ki az egyiptomi Izisz, ki a csillagok számára akarta megnyerni. De Domna más vigaszt után vágyott s egy szép napon magához hívatta régi hű szolgáját, Phileaszt, akiről tudta, hogy litokban csatlakozott az új valláshoz, melyről oly sokat beszéltek Rómában s mely azt hirdeti, hogy boldogok a szegények, mert övék a mennyek országa. De nemcsak a szegényeknek ígér boldogságot a másvilágon ez a vallás. Megbocsájt a bűnösöknek is... Ez vonzotta Domnát legjobban. Ez a gondolat, hogy testvérgyilkos fia, Caracalla számára létezhetik bocsánat annál, akit a keresztények Megváltónak neveznek.

A kereszt árnyéka

Hogy hosszú, hosszú órákon át mit beszélt Phileasz az új vallásról az öreg császárnénak, mennyire si-

került őt megnyerni, nem tudjuk. De bizonyos, hogy amíg élt, nem bántották a keresztényeket Rómában. Caracalla, akit ügylátszik lelkiismerete mégse hagyott nyugodni, boldog volt, ha anyjának valamely kívánságát teljesíthette. Mikor Caracallát saját katonái megölték, a császárné úgy érezte: beteljesült az ő sorsa is. Mintha csak el akarná kísérrni fiát a másvilágra, melyről oly sokat beszélt Phileasz, mintha csak ott kegyelmet akarna kérni számára, öngyilkos lett, mikor fia halálát hírül hozták.

Halálával a kereszt árnyéka nem tűnt el többé a római császárok udvarából. Udvarhölgyek, szenátorok, lovagok, magasrangú hivatalnokok egymásután csatlakoztak az új valláshoz, amely aztán az egész világot meghódította.

Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában

Leírása kézimunkarovatunkban

Budapest, VI. kerület, Teréz-körút 6. szám

R I S E L I Ő - F U T Ó

A TEKINTÉLY

fiszfelefe

IRTA: ÜGYELŐ

Sok szó esik mostanság a tekintélyekről és a tekintélyek tiszteléről. Annál kevesebbet beszélnek arról: mi hát tulajdonképpen a tekintély? A Tízparancsolat ezt a feleletet adja rá: «Tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú életű légy a földön!» Miért kellett köbe vézni az emberiségnek ezt az alapvető törvényt? Mert minden korban voltak elvadult teremtségek, akik még azt a tekintélyt sem tisztelték, amelynek a legtöbbit: az életet köszöni az ember.

Ha a családnak az apa és az anya a legfőbb tekintélye, akik több tudással és tapasztalattal irányít szabnak a gyermekek életének, akkor a nagyobb közösségnek, tehát a nemzetiségnek, a törzsnek, a szervezett népnek s végül az emberiségnek is kell, hogy legyenek tekintélyei, sorsának intézői, jellemre és tehetségre kiválóságai, akiknek vezérszerepét az összesség jóléte követeli. A tekintélyi elv csúcspóján az uralkodók álltak a történelem során, de tekintélyt élveztek mindenkor a szellem birodalmának koronázatlan fejedelméi is.

Korok és idők szerint tagadhatatlanul változnak a tekintélyek. Aki tegnap tekintély volt, vagy annak tartotta magát, ma könnyen prédája lehet a tömeg változott ízlésének, a nép-szervedélynek, az emberben örökkön ágaskodó kritikai hajlamnak. Nem is az ilyen tekintélyekre gondolunk mi, amikor a tekintélyek tiszteléről beszélünk. Az állandó, a valódi tekintélyek uralmát és föltétlen elismerését hirdetjük, az emberiség magasrendű erkölcsi hivatásának és a nemzet boldogulásának jól átgondolt érdekében. Az emberiség a vallásalapítókat, a prófétákat és apostolokat fogadta el első tekintélyeknek az Uristen után. A mély vallásos érzés ezeket a tekintélyeket magasan fölé helyezte a földi élet minden hívságos sikere, diadala és nagysága fölé. A nemzetek mindenkor az ő legnagyobb jövendőiket tisztelték tekintélyeknek, közöttük a hazájuknak dicsőséget szerzett jeles hadvezéreket, a jószándékú és népeik javáért élő bölcs uralkodókat, az alkotó államférfiakat és mindazokat, akik az irodalom, a művészetek, a tudományok és a közgazdasági élet terén maradandót hoztak létre. Aki az emberiség nagy tekintélyeinek nem akar meghódolni, az lázadó a társadalom fejlett kultúrája, mai rendje és annyi vérrel-könnyel kiszajtott eredményei ellen. Aki a nemzet tekintélyeit lerombolja, az magának a nemzetnek életgyökereit akarja bűnös kézzel kiszagatni és megérdemelt az államhatalom büntető kezét.

Ne féltsük az emberiséget, ne féltsük a nemzetet a hamis tekintélyektől. Hamar lejárvák magukat, talmi voltak leleplezése általános kacajba fullasztja vélt jelentőségüket és a végén a tekin-

télyt kivásalt vonásaiból csak egy mulatságos álarc marad, amelyet határozva hordoz még az álprófétákat vérig paskoló tömeggöngy. Annál inkább óvjuk a valódi tekintélyeket minden tisztelatlanságtól, ócsárlástól, rosszindulatú megszólástól, lebecsüléstől, henyés megszólástól, fölténykedéstől. Persze: tudnunk kell mindig, kik azok a tekintélyek, akiknek magaviselete, életmódja, erkölcsé nem hívja ki a jogosult kritikát. A disztinkció sokszor igen nehéz s ezért legajánlatosabb, ha a tömeg nem jelszavak után indul, hanem a maga hivatott vezetőinek véleményét hallgatja meg. Békés, konszolidált társadalmakban rendszerint símán megy végbe az a szelekció, amely az igazi tehetségeket kitermeli. S ha olykor téved a rosta, nem kell mingyárt tüzet kiabálni. A hamarosan felülkerekedő józanság majd elvégzi a szigorú revíziót.

A tekintélytisztellel kapcsolatban sűrűn emlegetik a nők nagyobb tisztelétét is. A kapcsolás helytelen, mert kultúrát társadalomban a nőket nem a tekintélyi elv, hanem a nőknek kijáró gyöngédebb bánásmód, a kímélet és az udvariasság alapján illeti meg a tisztelet. Tisztesség ne essék, szólván, a nők maguk kérnék ki maguknak a tiszteletet, úgy okoskodván, hogy tisztelést csak a kornak jár ki, már pedig ők nem akarnak korszaknak látszani. Maradjunk hát a kényelmesebb fogalmi meghatározás: az udvariasság mellett. Ki ne látta volna egy-egy rikkó, sőt póríasan durva esetét az udvariatlanságnak nőikkel szemben? És honnét van az, hogy ennyire leromlott a nők kiváltságos helyzete az utolsó esztendőkből? A világháború és a forradalmak cinikus nemzedéket neveltek, a hirtelen megzavargodás és a nyílt erőszak példátlan karrierek útját egyen-

gette s az így meglazult erkölcsök végzetesen hatottak vissza a férfiak idegzetére s a nők gondolkodásmódjára. Az első udvariatlansági tények még elképesztették az embereket, de mert nem alakult ki a nők társadalmában egy egységes front, amelyen megtört volna az illetlenek és modortalanok első vakmerő rohama: a hang elkomiszodott, s még jobban megnőtt a hetykeség, a nyersség, a bárdatatlanság ázsiai taraja. A női divat nyeglesége és szabadossága csak olajat öntött a tűzre, amelynek most már nemcsak a fényét és melegét, hanem a piszkos koromfüstjét is érzik a nők.

Ezt az elharapózott nyavalyát le kell kötni, meg kell fékezni, nehogy tovább romboljon és újabb nemzedéket fertőzzön meg. És itt nem lehetnek a férfiak a kezdeményezők. A férfi csak akkor kél a nő védelmére, ha a nő megbecsüli önmagát és a nemét. Egy válság van a szennyes társaságbeli tönusra, az udvariatlanságra: a visszautasítás, a rendreutasítás.

J ó p a j t á s o k

Vihar egy el nem csattant csók miatt

1

A dolog úgy kezdődött, hogy Júlia felsértette a lábcsakóját. Nem súlyosan, de mégis orvoshoz kellett mennie. Az orvos fiatal, ügyes ember volt. Júliának tízennégy napon keresztül minden reggel hozzá kellett mennie.

— Ne tessék üldögelni, — parancsolta energikusan, — hanem állandóan menni!

És Júlia állandóan el is ment az orvoshoz.

— Remélem, meggyógyít, — mondta a férje a harmadik nap után.

— De Oszkár! Én teljesen bízom ebben az ügyes emberben!

Tízennégy nap után bekövetkezett a teljes gyógyulás és Júlia utolsó vizitre ment.

— Tulajdonképen, — gondolta magában, — úgy illenék, hogy néhány szál virággal kedveskedjem neki... Nagyon érti a dolgát és olyan kedvesen elbeszélgetett velem, hogy semmi fájdalmat nem éreztem...

Amikor a fiatal orvos meglátta a rózsákat, amiket Júlia asszony kedves mosoly kíséretében nyújtott át, gálánsan meghajolt:

— Ó, milyen csodaszépek!... Úgy érzem, hogy egy csókkal kellene megköszönnöm!

Júlia elpirult, Oszkárra gondolt.

— Ilyet nem szabad tennie! — mondta fojtott hangon.

— Természetesen, — felelte az orvos és pajkos mosoly csillogott a szemében, — ó, nagyságos asszonyom, én csak úgy értettem, hogy ezer örömmel megtenném...

Júlia is mosolygott és elment.

2

Oththon mindent elmesélt a férjének. Ugyebár egy rendes házasságban nem szabad titkolózni és mindent el kell mondani?

— Ki kell jelentenem, — ez volt a férj véleménye rövid hallgatás után, — hogy én ezt egyenesen szemtelenségnek tartom! Mi jogon merészel ez a fráter neked egy csókot felajánlani? Majd megkapja tőlem a magáét!

A továbbiakban azt is közölte, hogy amikor elhávozik a hivatalból, felkeresi az orvos urat és korrekt, de érthető felvilágosítással fog szolgálni.

Júlia magánkívül volt.

— Ezt nem szabad megtennem! Semmi szín alatt nem szabad!

Oszkár dacos lett. Hogy ezek az asszonyok mennyire következellenek!

— De gyermekem, egy férfi, aki valamire becsüli magát, nem tűrhet el ilyesmit!

Csak hogy Júlia is dacos lett.

— És én mégis azt mondom, hogy nem fogod megtenni!

Ez volt az utolsó szava.

Oszkár vállat vont és hallgatott. A do-

Játék szakadt húrokon

Várod? Én várom...
Ugy ment el észrevétlen,
mint a nyár
és nem jön többé vissza
soha már.

Vársz?
Én várok...
Látod, egyszer nyíltak
nekünk csak a virágok:
hiába vársz
és hiába várok...
Mi volt? Semmi:
egy-két csók,
égek, csattanók.
Megyek!
Ne még!
— Nem még.

Aztán elváltunk,
csöndben, könnytelen,
de Te is könnyet vittél
és én is könnyet vittem
a szívemen...

Mi volt? Miért?
Tudod? — Én sem.
Igy kellett lenni.

Kezdet volt?
Vagy a vég?
Te vársz még?
Én várok...
És Te is hiába vársz
és én is hiába várok.

ifj. Gyökössy Endre

log azonban nem ment ki a fejéből. Mi volt ez? És főként: mit képzelsz az a receptírkász? Vagy azt gondolja, hogy az ő felesége titkolódik előtte, vagy pedig azt, hogy ő: a férj szó nélkül lenyeli, ha valaki meg akarja csókolni a feleségét.

3

Így történt, hogy Oszkár még aznap délután, a felesége tudta nélkül, megjelent az orvos lakásában. Amikor a várószobából a rendelőbe lépett, a korrekt felelősségvonnás szavain törte a fejét. A fiatal orvos azonban olyan kedvesen mosolygott, hogy belezavarodott.

— Azért jöttem... azért kellett idejőnnöm, — kezdte halkan és akkor észbe jutott a mentő ötlet: — mert az utóbbi időben nagyon fáj a fejem, doktor úr!

Alapos vizsgálat és kedves beszélgetés következett.

— Zavarják talán a virágok? — kérdezte az orvos, amikor észrevette, hogy páciense nagyon nézi az íróasztalán lévő rózsákat. — Persze, a virágillat nem tesz jót a fájó fejnek. Át is viszem a másik szobába. Egyébként én sem tűröm meg a virágot a rendelőmben. De egy nagyon kedves páciensnőmtől kaptam, aki ma délelőtt vett búcsút tőlem. Egy gyönyörű fiatal asszonytól! A lába fájt szegénykének...!

Oszkár előntötte a forróság. Ismeri őt ez az ember? És gúnyolódik vele? De aztán megnyugodott. Képtelenség! Hisz ez az ember még a nevét sem tudja.

— Szabad kérnem a nevét és a lakását? — kérdezte az orvos és elővette a töltőtollát.

Oszkár megmondta. Csak aztán jutott észbe, hogy okosabb lett volna hazudnia.

Az orvos csodálkozva nézte Oszkár ideges arcát és hallgatott. Féltekenység talán...?

— A vizontlátásra, kedves uram, — mondta korrektül kedves hangon és kezét nyújtott.

4

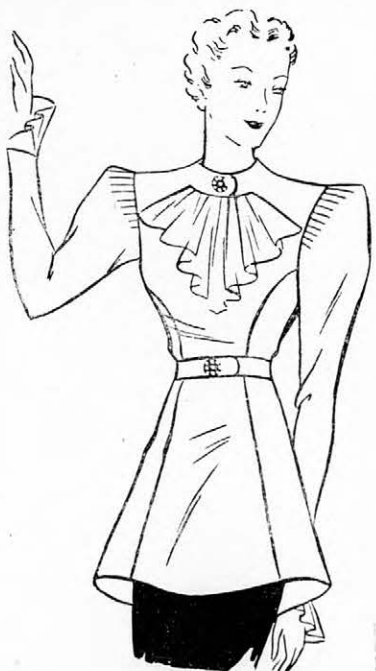
— Tehát, — mondta este Oszkár Júliának és erőlyes kifejezés vésődött arcára, — voltam olyan bátor és felkerestem a doktor urat és megmondtam neki a véleményemet!

— Nem igaz! — felelte idegesen Júlia.

— De igaz!

— Hallatlan!

Júlia szólni sem birt. Mit fog most az orvos róla gondolni? Milyen kispolgári lénynek fogja minősíteni! Őt, aki olyan nagyvilági előkelőséget tanusít mindig! És aki mindig korrektül viselkedik! Igazán lehetetlen állapot!

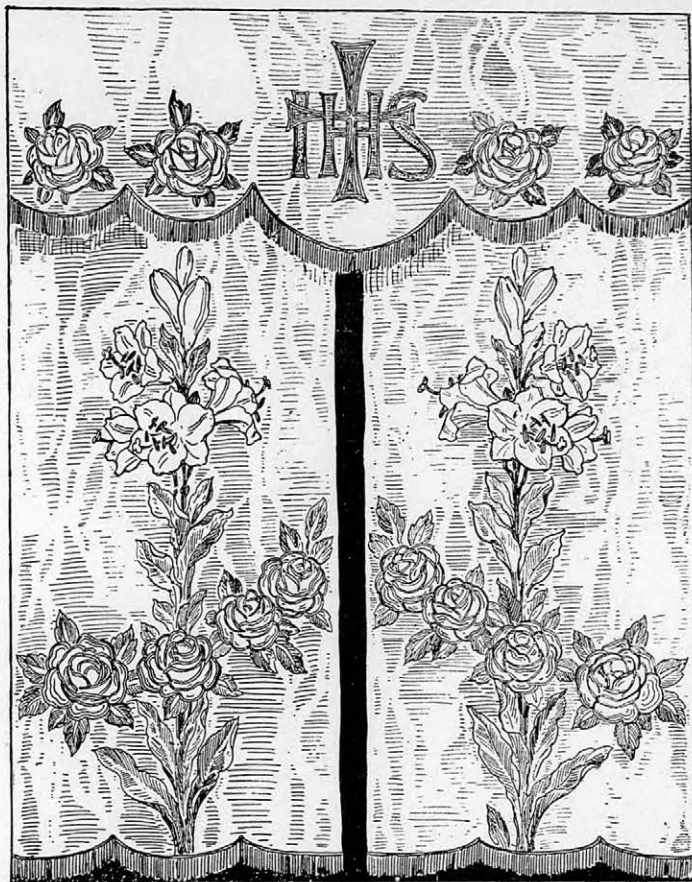
— Hallatlan! — ismételte mégegyszer és a tenyerébe temette arcát, Oszkár ebben a pillanatban megijedt és újra a gyöngéd férj lett belőle.
 — De gyermekem... drágám... egy szó sem igaz az egészségből, — próbálta megnyugtatólni és lecsillapítani.
 — Hazudsz! — vágta oda élesen Júlia. — Jól ismerem a te utálatos nyárspolgári természetedet!... Oszkár halálosan megijedt. Ilyen még nem fordult elő az ő házasságukban. Az ő minta-házasságukban!
 Ezen az estén Júlia nem csókolta meg az urát, amikor jó éjszakát kívánt.
 — Nem tűröm, hogy megszegyeníts engem! — ez volt az utolsó, borzalmas és fenyegető kijelentése.

5
 Szerencsére, néhány nap múlva az utcán találkozott a fiatal doktorral, aki szívélyesen üdvözölte és az iránt érdeklődött, hogy a lába teljesen meggyógyult-e már? Júlia néhány szóval válaszolt, aztán hirtelen megkérdezte:
 — Járt önnél az én férjem?
 Lopva figyelte az orvos arcát, amelyen szelíd mosoly suhant végig.
 — Ó, igen... És hogy érzi magát a kedves férje?... Fejfájásról panaszkodott nekem...
 Júlia pislogott az egyik szemével. Fejfájás? Oszkár soha nem említette előtte! Az orvos talán gúnyt űz mindkettőjükből?
 — Érdekes, — mondta epésen, — az uram eddig nem panaszkodott nekem arról, hogy fáj a feje.
 — Tetszik tudni, — vonta vállát az orvos, — egyszer, az évek múltával, az ilyesmi is elérí az embert... Tessék gondos ápolásban részesíteni!... Kalapot emelt és távozni akart.
 — Doktor úr, — szólt rá Júlia.
 — Parancsol?

— Becsületszavára ki meri jelenteni, hogy a férjem rendes, közönséges fejfájás miatt kereste fel önt?
 — Rendes, közönséges fejfájás miatt. Becsületszavamra! — Júlia mosolygott.

6
 Azon az estén mindent meggyóntak egymásnak.
 — Hát komolyan elhitted, hogy ilyen kicsinyes vagyok?
 — Nagyon csalódtam volna akkor benned! — állapította meg Júlia, széles és megbocsátó gesztus kíséretében. Aztán hozzátette:
 — Alapjában véve nagyon kedvesnek találom, ha egy idegen férfi bevallja, hogy boldog lenne, ha megcsókolhatna engem...
 És Oszkár, a férj, rövid megfontolás után, maga is arra a belátásra jutott, hogy nagyon is kellemes tény ez, amire büszkének kellene lenni.
 Csak — Júliában támadt halvány kétség az irányban, hogy a jó házasságnak valóban lényeges kelléke az, hogy mindig és mindent őszintén elmondjanak egymásnak. És hogy nem okosabb-e — legalább is Oszkár előtt — néha, ritkán, efféle jelentéktelen dolgot szépen elhallgatni... L. W.

Tabernákulum-függöny. Részletes leírása kézimunkarovatunkban. Beszerelhető a Magyar Uriasszonyok Kézimunkaboltjában (Budapest, VI. kerület, Teréz-körút 6. szám)

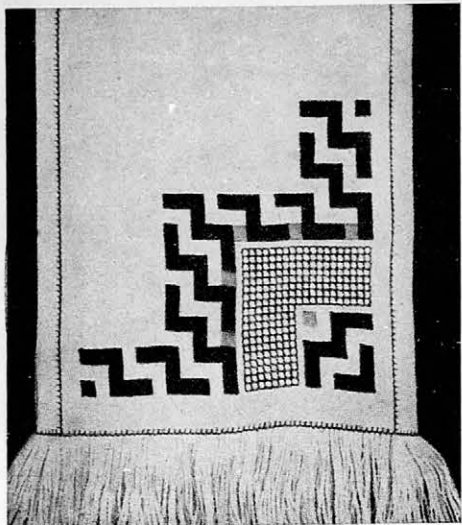
Furcsaságok, érdekességek

Nines többé «kesztyű-házasság.» A holland parlament most tárgyalja azt a törvényjavaslatot, amely a jövőben meg fogja tiltani az úgynevezett «kesztyű-házasságok» kötését. A házasságkötésnek ez a különös módja ősi holland szokásra vezethető vissza, amely szerint az anyaországban tartózkodó leány házasságra léphetett a gyarmatokon élő férfival, ha kesztyűjével „eljegyezte” őt. Ez az intézkedés helyes volt abban az időben, amikor a Hollandia és bármelyik gyarmata közötti utazás több hetet vett igénybe, mert például az Indiában tartózkodó tisztek, hivatalnokok és farmerek számára egyenesen képtelenség volt, hogy a házasságkötésen való személyes megjelenésre ennyi időt töltsenek. Másfelől pedig a fiatal lányok nem voltak hajlandók volégenyűk szerencsés és végleges hazatéréséig pártában maradni. A házasságkötéshez tehát teljesen elég volt, ha a volégeny kesztyűjét és meghatalmazását elküldte Hollandiába. Ez a különös szokás most azonban véget ér, mert a modern közlekedési technika, különösen a repülőgépjáratok lehetővé teszik, hogy a legmesszebb gyarmatokról rövid időn belül az anyaországba érjenek.

★ Táncecke — túlvilági használatra. Már 6000 év előtt is voltak udvari bolondok az egyiptomi fáraók mellett, akik legnagyobbbrészt busman-származásúak voltak és uraikat szórakoztatták mulatságos tréfáikkal. A fáraóval együtt eltemették kedvenc udvari bolondját is, hogy ennek bo-

hókás tánc elvonja a vizsgálódó Osiris isten figyelmét a fáraóról és főként annak földi életében elkövetett bűneiről. Teljesen biztosak akarván lenni abban, hogy nem csupán az udvari bolondnak, hanem magának a királynak is szabad lesz az útja a túlvilági mezőkre, a későbbi korok fáraói maguk is szorgalmasan tanulták a busmanok groteszk táncait, abban a hitben, hogy a félelmetes Osiris előtt, haláluk után kísérőjükkal együtt lejtik el. ★

Shakespeare színházát újra építik. London legrégebb színháza, a Globe-színház, ezidőszent csupán az irodalom rajongóinak kegyeleti helye, rövidesen azonban újra üzembe helyezik és színelőadások céljaira fogják felhasználni. Ebben a színházban lépett föl, mint színész és előadó, 1596-tól 1613-ig Shakespeare, itt játszották halhatatlan drámai alkotásait. Az angol nép kötelességének érzi, hogy legnagyobb szellemi hőroszának emlékét nem csupán kegyelettel őrizze meg, hanem új, eleven életre támassza. Elhatározták tehát, hogy a Globe-színházat, az eredeti épület stilszerű megőrzésével, újra átadják az életnek és a nyilvánosságnak. A renoválás befejezése után ünnepi előadásokat fognak rendezni benne, a legnagyobb színművészek fellépésével és a legnagyobb rendezők közreműködésével. Shakespeare műveiből, a bayreuthi és salzburgi ünnepi játékok mintájára. A munkálatok már megkezdődtek és rövidesen sor kerül az első ünnepi Shakespeare-játékciklus megtartására.

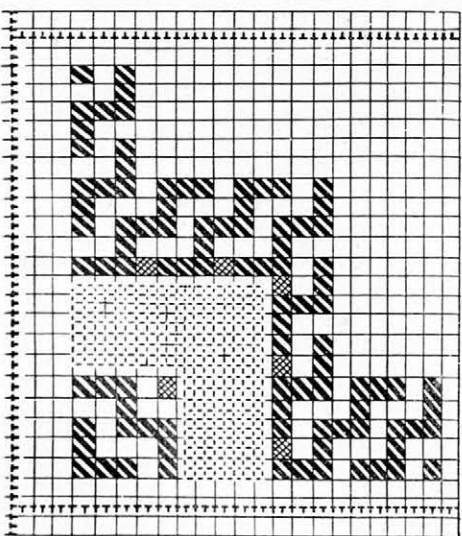
Keresztöltéses futó. Leolvasható mintája alul.

Hívás

Nem készülök én többé sehová,
Nem várnak rám e földön már sehol,
Csak egy helyről jön sűrű izenet
És éjszakámba hívón beszél.

A legbúsabb asszony volt életében,
Most álmaimban gyakran rámnevet:
«Fiam, mikor jössz át már hozzám,
A kesztyűdre hadd varrom fel a gombot,
Hadd varrom be a sok sebed.»

Zányi László

A fenti keresztöltéses futó leolvasható mintája

Változnak az idők, változnak a nők, VÁLTOZIK A FÉLTÉKENYSÉG IS

1730-ban

A szellemességéről és finom ízléséről híres Maréchal de Bac a párizsi Palais Royal-ban egy énekesnőt látott, akinek szépsége nagy hatással volt rá. Másnap a felesége, d'Urfé bárónő előtt így nyilatkozott: — Olyan szép és telt a válla, mint egy antik műremeké! A bokái, amiket véletlenül megláttam, amikor fölment a lépcsőn, olyan gömbölyűek és erősek, mint egy klasszikus puttó-é. A keze pedig, amit kegyesen csókra nyújtott nekem, olyan fehér, mint a hó és tele van bájos gödröcskékkel... D'Urfé bárónő ezek hallatára azonnal vidéki kastélyába utazott és egy álló évig hízlalta magát tejfel, tojással és tésztafélékkel. Az egész idő alatt folytonosan kesztyűt hordott és egy pillanatra sem tette ki magát a nap barnító hatásának.

1830-ban

A. Zorn, a romantikus költő, nagyon lelkes hangulatban ment haza. — Kedvesem, — mondta a feleségének, — Ráhel Birn-nél voltam. Tudod, annál, aki azt a szép tryptichont készítette. Amint beléptem, azonnal eltűnt a konyhában. Az asztalnál aztán büszkén bevallotta, hogy a feltálat pompás libát ő maga sütötte, a burgonyát a saját metódusa szerint párolta, a pudding pedig egyenesen az ő találmánya. Istenem, milyen boldog is lehet a férje!...

A feleség azonnal abbahagyta addigi «romantikus» életmódját és újból megkísérelte, hogy imádott férjének régi szerelmét elnyerje. Visszatért édesanyja házába és órákat vett a régi szakácsnőjüktől, hogy méltó és tökéletes hitvese lehessen a lírikus költőnek.

1937-ben

A fiatal mérnök súlyos szemrehányást tett menyasszonyának:

— Lili, ahogy maga vezeti az autót, az kétségbeesítő!... Tegnap megint Böskevel mentem együtt. Tanulhatna tőle. Aranyérmet nyert már!

— Persze — szölt közbe a menyasszony —, könnyű a Böskekének! Nekem csak ezüstérmem van.

— Böske meg is érdemli. Olyan pompásan tud vezetni. Minden kanyarodónál legalább 18 centiméter utat megtakarít. Nem is szólva a biztonságáról, a lélekjelenlétéről és a technikai tudásáról!

Lili ettől kezdve minden nap azon buzgálkodott, hogy a Böske kocsija után menjen az autójával. Arra nem is gondolt, hogy újra megtanulja a helyes autóvezetést.

Végül is szörnyű bosszúra szánta el magát: férjhez ment egy szanszkrit nyelvtanárhoz, akinek sejtelve nem volt az — autó helyes vezetéséről. Viszont a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott Lili szaktudásáról és ügyességéről.

A bölcs férfiúnak ugyanis az volt a meggyőződése, hogy egy nőből jó feleség lehet még abban az esetben is, ha minden kanyarodónál nem is tud megtakarítani — 18 centiméter utat.

Írókról és írásokról

Az írás annyira természetellenes életmód, hogy a legerősebb okarterő és természet szükségeseltetik: írni, de egyúttal élni is.

★

A természetlen elmékből lesznek az úgynevezett plagiátorok. A termékeny elmék tudják, hogy épp eléggel rendelkeznek és nyugodtan átengedhetnek a magukéból bizonyos részt a szegényebbeknek. A plagiátorok viszont a koldusok, akik odatartják sapkájukat — könyöröadómanýért.

★

A tehetséges embernek feltétlenül szüksége van a szerencsére is. A tehetségtelen szerencse nélkül is boldogul.

★

Azok a gondolatok, amik beszéd közben jönnek, az írás alkalmával távoznak el tőlünk.

★

Az igazán tökéletes írásmód csak egy harmónikus világszemlélet eredménye lehet.

★

A hazug író azonnal meg lehet ismerni az írásmód túlvásáiról, amely olyan, mint amikor a túlvastag festék mögött nem látszik az arc.

A PRÓBA

Írta: Hans Egge

Pál igen büszke volt homszpönruhájára, amelyet már harmadik esztendeje viselt. Valódi angol homszpön volt, igazán otthon szőtt. Ebben a világos, elpusztíthatatlan ruhában mindig megvolt az a főlemelő érzése, hogy a posztóját Wales, Northfolk, vagy Yorkshire takácsai szőtték, hosszú téli eszéken, alacsony kunyhókban, kézzel. Ez mégis csak más, mint a szövőgépeken szőtt kammgarnok! És éppen ilyen büszke volt a panamájára is. Tizenhétéves korában az ember még mindenre büszke. A kalapot alaposan megbarnították már a szél és az időjárás visztoniagságai, egy mesztichez hasonlított, aki sokáig aszalódott az egyenlítő forró napja alatt. Ha a karimáját felgyúrta, látta a pampasfű csillogó szálait, amelyből a kalapot fonták és ilyenkor merész trópusi álomképek kavargtak a fejében, haciendákról és a Rio Grande-ről. Barátja, János, viszont kritikus természet volt, akiben csak úgy sustorgott az ellentmondás szelleme.

— Csinos ruha! — mondta jóindulatúan, amikor először látta Pált homszpönben, panamában és hüvelyk- és mutatóujja közé véve, hosszan vizsgálta a szövetet. — Azt elhiszem! — mondta Pál, aki valósággal boldog volt, hogy a homszpönje ilyen kritikus természetű szakértőnek is tetszik. — Valódi angol!

— Ugy? — kérdezte a másik és még egyre gyúrta, dörzsölte, gyömösölte a szövetet. Ebben az «úgy»-ban a világ minden kételkedése benne rezgett. — Mingyárt megtudjuk! — mondta. — Hogy egy homszpön valódi homszpön-e, annak megvan a csalhatatlan próbája. A valódi homszpönön keresztül húzhatod a ceruzát. Olyan csodálatosan lazán van szöve, hogy meg se kottyán neki! Ezzel kirántja a zsebéből a ceruzáját, egy vastag irodai tintaceruzát nikkelvédővel. «Mingyárt meglátjuk!» mondja és mielőtt Pál egy szó ellenvetést is tehetne, a ceruzát belefúrja a zakkóba. Pál megdermedve, kitógult pupillákkal nézi az eljárást. Így érezhette magát a próbára tett elitelt, akinek izzó vasat adtak a kezébe, hogy ártatlanságát bebizonyítsa.

— Nem homszpön! — döntött János a legfelsőbbfokú ítélet megdönthetetlen bizonyosságával. A kabátban jókora lyuk tátongott, mert az egész ceruzát keresztülhúzta rajta, a nikkelvédővel együtt. — Csak kammgarn! — mondta és a ceruzát visszadugta a mellényzsebébe, nem érdekelte többé az eset. Tovább sétáltak. Pál kitartóan hallgatott és hogy könnyítsen magán, a panamáját lóbálta.

— Valódi? — kérdezte János.

— Persze, hogy valódi! — mondta Pál és dühös pillantást vetett a barátjára.

— Szabad egy pillanatra? — szólt ez és a kalap után nyult. De csak ránézett, azután erőlyesen megrázta a fejét és máris visszaadta. — Nem valódi!

— De valódi! — kiáltott Pál dühösen.

— Kizárva éppen nincsen... Mutasd csak még egyszer! A valódi panamát — mondta oktató hangon —, összegöngyölítheted, mint egy papírtölcsért és a zsebedbe dughatod. Ez a legbiztosabb próbája. A próba tisztán és világosan megmutatja, valódi-e. Ugy-e, megengeded?

Persze, hogy megengedte. Mi egyebet tehetett volna, ha csak nem akart gyáván megfutamodni?

Miután János a panamát, amelyet előzőleg, mint egy papírstancilít összesodort, kihúzta a nadrágzsebéből, megszemlélte a pusztulást és a szalmaronszokot visszaadta Pálnak:

— Nem valódi!

A megállapítása úgy hangzott, mint a sebészé, amikor egy komoly betegséget állapít meg vállvonogatva.

Néhány nap múlva ismét találkoztak. Pál ekkor már se a homszpönjét, se a panamáját nem viselte. János viszont feltűnően gyakran nézte meg az óráját. Szép óra volt, vadonatúj. Pál meg is dicsérte.

— Igen, egészen jó óra! Svájci, neuchateli, tizenhét rubintos.

— Svájci, neuchateli tizenhét rubintos? — kérdezte Pál kételkedően. — Mutasd csak!...

Miután alaposan megnézte, más megállapításra jutott:

— Véletlenül értek valamit az órához!... — mondta fölényesen. — A nagybátyámnak zálogháza van!

— Fogadjunk, hogy svájci!

— Mingyárt megtudjuk! — Pál csak úgy szemmel kimért

vagy másfél métert és ebből a magasságból leejtette az órát. — Ne ijedj meg! Nem lesz semmi baj! A tizenhét rubintos neuchateli

órának ez az egyedüli próbája. Ha két méternyi magasságból leejted, — feltevé, hogy tényleg neuchateli —, meg se kottyán neki. De persze csak fapadlóra ejtheted, köre nem.

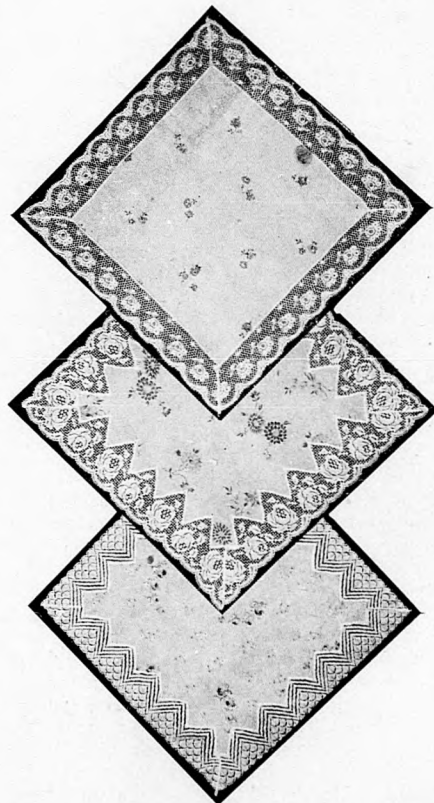
A padló fapadló volt, de az óra — mint kiderült — nem volt neuchateli.

Gyermekkantár

járnai tanuló babák részére.

(Nagyított mintája)

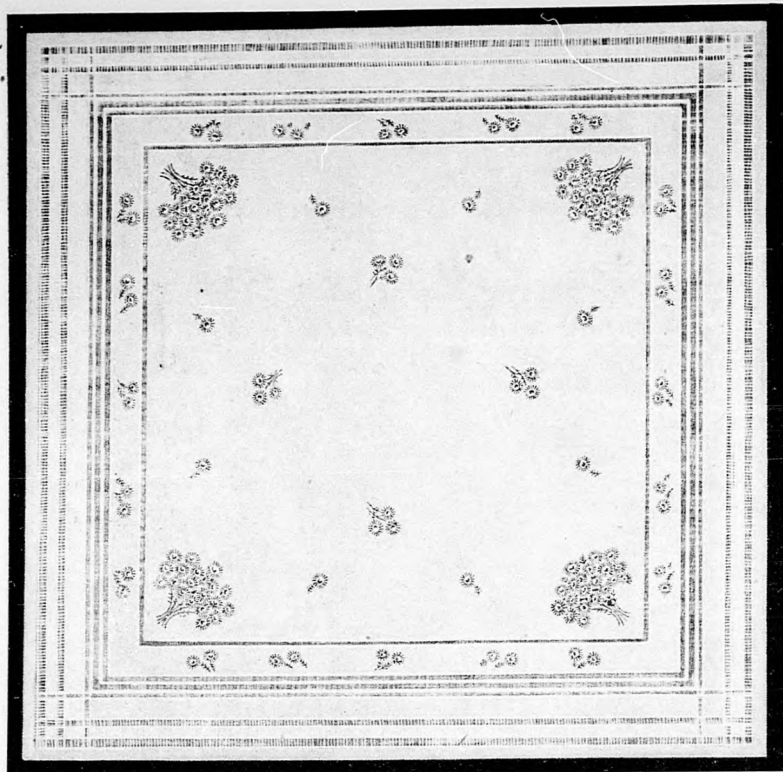
bal alsó sarokban.)

Csipkészellő, divatos selyemzsebkendők. A Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja eredeti kreációja. Leírása a Kézimunkarovatban.

**Horgolt
gyermekkantár.
Leírása
kézimunka-
rovatunkban.**

Színes virágmintával és aszúrral díszített milió. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában. (Budapest VI, Teréz-körút 6. sz.)

Lacika rovást hozott...

Írta: Vándor Kálmán

Azt kérdezi, nagyságos asszonyom, mit csináljon a gyerekével. Azt panaszolja, hogy az ura nehezen keresi a kenyeret s a fia, aki ezt nagyon jól tudja, mégsem tanult rendesen, hanem rovást hozott haza, tavaly pedig csak pótvizsgálattal tudták áthúzni a következő osztályba! Mindehhez azt mondja, olyan lelkiállapotban van a gyerek, hogy örökös rettegés az élete, nem csinál-e valami visszavonhatatlan ostobaságot, hiszen manapság, fájdalom, annyit olvas az ember diákgyilkosságokról és a többi!

Mondja, asszonyom! Bizonyos maga abban, hogy ez a gyerek nem akar tanulni, bizonyos benne, hogy ez nehezen kereső apjával szemben — *komizság tőle?* Ugye megengedi, hogy őszintén beszéljek? Hogy a gyerek nem tanul, az — hiba! De azt a hibát, hogy a gyerek ilyen hangulatban van, az a — maga hibája! Mert látja, helyes, ha a gyerekre felelősségérzetet nevel, — de óvakodjék a túlzott felelősségtől! A gyerek gyenge vállára nem szabad akkora súlyú felelősséget tenni, hogy — el ne bírja!

Az ura nehezen keresi a kenyeret. Igaz, szomorú. De ma általános! Jó, ha a gyerek is tudja! De ráhárítani azt a súlyos keresztet, hogy most az ő tanulásán múlik a család könnyebb, vagy nehezebb helyzete — ez a legnagyobb bűn! Értse meg asszonyom: a gyerekeknek semmi köze hozzá! A gyerekek azt kell megértetni, hogy tanuljon, mert az neki lesz jó! De azzal súlykolni fejbe, hogy tanulásával felelős a család anyagi helyzetéért — a világért sem szabad!

Éppen a múlt héten egyik legkiválóbb pedagógusunkkal beszéltem! És ez a pedagógus azt mondta, hogy a sok diákserenésatlenség előidőzésében igen nagy szerepe van éppen ennek a szülői fegyvernek!

Gyereket nevelni nagyon nehéz! Nem elég jó ebédet adni, puha ágynyi nyújtani, erkölcsi prédikációkat tartani! A gyerekneveléshez, az elengedhetetlen szereteten kívül, három dolog kell: türelem, türelem és harmadszor is türelem! Türelem akkor is, ha a szülőknek anyagi gondjaik vannak, türelem akkor is, ha a gyerek pótvizsgára bukik és türelem — ha osztályt kell ismételnie!

Mondok én magának valamit, asszonyom! Mi, felnőttek, abban a téves hitben élünk, hogy a „gyerekeknek jó“! Nincs gondjuk, azt mi viseljük, gondtalanul játsszák át a gyerekkorukat! Hát ez bizony igen nagy tévedés! Ha van a teremtésben mártír, az a — gyerek! Senkinek sincs rosszabb dolga!

Mi, felnőttek, olyan értetlenül állunk szemben a gyereklélekkel, hogy elborzasztó! Higyje el, egyetlen felnőttnek sem kell annyi igazságtalanságot lenyelnie, mint a gyerekeknek. Mi, felnőttek még csak visszaüthetünk, felhorkanhatunk! De az a gyerek ott áll kiszolgáltatottan, védtelenül, velünk felnőttekkel szemben! Kénytelen elviselni, ha kellemtelenségünk volt az irodában, ha fűszer-számlát hoznak, ha ki akarják kapcsolni a villanyt, kénytelen elviselni rosszkedvünket, jókedvünket, mert mi felnőttek mindig úgy viselkedünk, ahogyan minnkünk jó és sohasem úgy, ahogyan — nekik volna jó! A gyerekeknek!

Gondoljon csak egyszer vissza a gyerekkorára! Nagyon erősen! Akkor rá fog jönni, hogy igazam van! Én voltam a világháborúban! Részt vettem véres ütközetekben! Tizenhét éve harcolok verejtékesen a kenyeremért! De a háború borzalmait elfelejtettem, az élet küzdelmeiből is van szabadulásom! Volt azonban két keserű gyerekévem s azt ma sem tudtam elfelejteni, az itt maradt bennem! S amikor a gyerekeimhez közeledek, ezt a két esztendődet idézem fel magamban! Mert akkor az ütésre emelt kezem simogatásra hajlik, pattogó hangom halk, okos szóra szelidül!

Talán próbálja meg maga is! Gondoljon valamire, ami a gyerekkorában nagyon fájt! Amit nagyon igazságtalannak érzett! És akkor simogató halk szavával sokkal többet mond el, mint azzal, ha gyenge gyerekvállakra olyan felelősséget rak, amit azok a vállak el nem viselhetnek!

NÉHÁNY SZÓ

a rebarbara sokoldalúságáról

Csudálatos az előítélet, mellyel általában minden új dolog iránt viselkedünk, mily sokáig tart, míg egy kitűnő élelmiszer általánosan elterjedhet. Hallottam már olyan kijelentést is, hogy a rebarbara csak az angolok és németek eledele, de a mi ínyünknek nem felel meg, de aki e nyilatkozatot tette kérdésekre, bevallotta, hogy ő még sohasem evett. Pedig, aki egyszer megízleli e növény levelének vastag szárát és megismeri annak kellemes savanykás, üdítő ízét, feltétlenül meg is kedveli, bár vannak, kik a savanykás egrest vagy a ribizkét sem szeretik, így olyanok is akadhatnak, akiknek a rebarbara sem ízlik. Tavasszal, mikor még nem érett be a hazai gyümölcs, déli gyümölcsre, külföldi almára vagyunk utalva, vagy konzervvel kell beérnünk; friss kompót ezen időszakban kizárólag a rebarbarából készíthetünk. A rebarbara nálunk már évtizedek óta ismert, de főként mutatós, lapuszerű leveleiért csak dísnövényként a kertben szokták termelni. Egy-egy bokor rebarbara valóban szép látványt nyújt. Gyermekkoromból emlékszem még, hogy kertünkben is több bokor rebarbara volt, de sohasem értékesítettük, csak németországi tanulmányutamon ismertem meg e növény hasznos voltát. Sokak figyelmét felhívtam a kiváló rebarbara élvezhetőségére,

de erős ellenállásra találtam, csak hosszú rábeszéléssel sikerült meggyőzőnöm a maradiakat.

Anglia, Németország és az északi államokban a rebarbarát már rég ismerik és mint gazdasági növényt nagy területeken termelik.

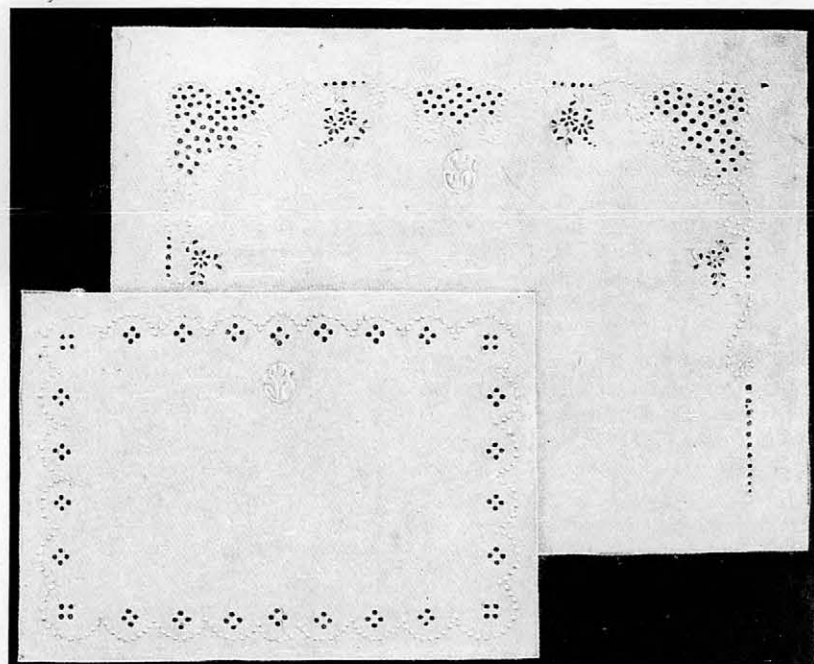
A húsos, vastag levélkocsányból almát pótló rétes, lepény, palacsintatöltelék, valamint az egreshez hasonló pompás üdítő kompót is készíthető. A levélzetét sem kell eldobni, mint az általában szokásban van, mert ebből spenót módra s annak teljesen megfelelő ízletes főzelék, mártás készíthető.

Az üdítő, egészséges rebarbara-kompót készítése nagyon egyszerű. A levélszárakat megmossuk, lehámozzuk, kockára vágjuk, lábosba tesszük. Hogy savtartalmát csökkentjük, vízzel leforrázzuk és 10 percig így állni hagyjuk. Miután a vizet leöntöttük, citromhéjjal és fahéjjal ízesítjük. Egy kg. rebarbarára ízlés szerint $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ kg-nyi cukrot számítunk. Egy csésze bort vagy kevés vizet öntünk hozzá és így rövid ideig főzzük. A rebarbara kompót hidegen fogyasztjuk, minél hidegebb, annál jobb. Melegen nem oly üdítő.

Süteményhez a kellemes savanykás rebarbara nyersen vagy előzőleg megfőzve, jól megcukrozva, épp úgy felhasználható, mint az alma. A rebarbara nemcsak azért értékes, mert a friss gyümölcsöt pótló táplálékul szolgál, hanem az értékes «C» vitamint is bőségesen tartalmazza, s a bélműködést is elősegíti. A rebarbara felhasználása a már említettekén kívül is nagyon sokoldalú: pompás leves, rebarbara-rizs, torták, krémek, zselék és más ízletes ételek, sőt bor is készíthető belőle.

A rebarbara minél szélesebb elterjedését és népszerűségét három körülmény indokolja: 1. olcsósága, olcsóbb, mint bármely más gyümölcs vagy főzelék. 2. Ízletessége. Az üdítő, zamatos rebarbara kompót egyben enyhe hashajtó is. 3. A rebarbara élvezése épp a főzelék- és gyümölcszegény április és május hónapokra esik. Ilyenkor a régi már elfogyott és az újat még nélkülözzük. Ne tekintsük tehát a rebarbarát csak dísnövénynek, hanem használjuk fel élelmiszernek, amire ízletessége, tápláló mivolta és olcsósága miatt kiválóan alkalmas.

Varga László

Madiera hímzésű ágypárnák. Leírása kézimunkarovatunkban. Beszerezhetők a Magyar Üriasszonyok Kézimunkaboltjában. (VI. kerület, Teréz-körút 6. szám alatt.)

A GYOMOR AZ ÉRDEKLŐDÉS KÖZÉPPONTJÁBAN

Milyen panaszokkal keresik fel a betegek a gyomorspecialista orvost? Erre a kérdésre könnyű felelni. A legtöbben azt mondják, hogy „gyomoridegeségük” van. Viszont tény, hogy az oly gyomorégés, gyomornyomás, gyomor-fájdalom, amelynek *egyszerű* idegesség van a hátterében, nagyon ritka dolog. Az „ideges” tünetek rendszerint komolyabb megbetegedést árulnak el. Nem szabad elfelejteni, hogy két nagyon fontos gyomorbetegséget, a fekélyt és a rákot még ma sem tudjuk azonnal és minden esetben felismerni. Ez a két baj is okoz néha „ideges” szimptomákat. De ettől eltekintve: gyomorpanaszok formájában jelentkezhetnek egyes szívbetegségek, továbbá a vese, a máj betegségei, sőt a vészes vérszegénység is. A gyomorpanaszokkal jelentkező beteget az orvos nagyon alapos általános vizsgálatnak veti alá, hogy a tünetek okát megtalálja.

A gyomorrák korai felismerése, amikor az még operálható stádiumban van, komoly problémája az orvostudománynak. Egyes kutatók, nem is a legtehetségtelegebbek, azzal kísérleteznek, hogy a nyelvcsőn keresztül kis optikai készüléket bocsássanak le a gyomorba, miniatűr tükör-rendszert, amely a gyomorfalon fennálló elváltozást rögtön az orvos szeme elé vetíti. Ezek az elgondolások egyelőre messze vannak a megvalósulástól.

Gyakran semmivel sem magyarázható étvágytalanság és a testsúly feltűnő csökkenése mutatnak a gyomorrákra. Ezek a tünetek hiányozhatnak. Egyes óvatos emberek, főleg olyanok, akiknek családjában a rák már előfordult, minden esztendőben megvizsgálattatják magukat. Nagy külföldi biztosítótársaságok szintúgy évenként nézetik meg klienseiket, abból az indokolt álláspontból kiindulva, hogy mindig helyesebb a rák műtéti eltávolítása, amely megmenti a beteg életét, mint az életbiztosítási összeg kifizetése. Ez a módszer olcsóbb is! Már sokkal könnyebb a gyomorfekély felismerése *korai* stádiumban. Úgy a rák, mint a fekély esetében ezen van a hangsúly.

A gyomorégésen kívül a beteg minden étkezés után három, négy órával fájdalmat érez, amely azonnal elmúlik, ha egy darab kekszet, piskótát eszik, vagy fél pohár tejet fogyaszt el. Ez az úgynevezett éhségfájdalom. Gyomorégést persze gyomorsavtúlnegés is

okozhat. De általában ritkábban, mint azelőtt feltették. Rendszerint a kettő együttjár: gyomorfekély és savtúlnegés. A gyomorfekélynek csak egyik tünete a sav fokozottabb mértékű előfordulása, ellentétben a régi hittel, mely szerint a savtúlnegés okozza a gyomorfekélyt.

A legmodernebb módszer a gyomorfekély felismerésére a *mozgó röntgenfilm*. A röntgenépet végigviszik a gyomor egész felületén, közben forog a negatív és felveszi a gyomor átvilágított képét. A később levetített film megmondja az orvos számára, hogy itt és itt gyanús árnyék van, amely gyomorfekélyt jelent. Kezdődő rák esetében ez a módszer nem vált be. Sok beteg keresi fel az orvost azzal a kéréssel, hogy írjon elő számára „diétát”, mert úgy hallotta, hogy külföldön ezzel gyógyítják a legkülönbözőbb betegségeket.

A diéta, vagyis a táplálkozás mennyiségének és minőségének, valamint a táplálékfelvétel időrendjének pontos megállapítása tényleg sok esetben gyó-

gyító hatással járhat, csak éppen azok a diéták nem használnak a betegnek, amelyről annyi legendás történetet hall. Ezek a nyerskoszt-diéta és a húsmentes táplálkozás. Mindkét diétaforma csak bizonyos megbetegedések esetében és nagyon ritkán alkalmazandó. Rendszerint súlyos elváltozásokat hoznak létre a szervezetben.

Főleg Svájcban és Németországban van sok híve a salátával, gyümölcssel, vajjal, tojással, tehát húsmentes nyers-ételekkel való táplálkozás gondolatának. Az eredmény minden esetben kóros lesoványodás. Elvben ugyan lehetséges volna ezekből az anyagokból is annyit bevinni a szervezetbe, hogy fedezzék a szükségletet. A gyakorlatban azonban elképzelhetetlen naponta *több kilogramm* gyümölcs és nyersfőzelék fogyasztása. Bürker dr., aki a nyerskosztévés svájci apostola, pláne a betegségek egész légiója ellen írja elő ugyanazt a nyerskoszt-formát. Eredményei ennek következtében nagyon szomorúak. A kóros lesoványodás gyakran gyógyíthatatlan és halá-

los kimenetelű megbetegedéshez vezet. Bizonyos, hogy egyes országokban, így Magyarországon is szükség van a mai táplálkozási szokások bizonyos módosítására. Kenyérből és zsírból túlságosan nagy mennyiséget viszünk be a gyomorba. Ez a hízás legfontosabb oka. Már az amerikai koszt sokkal észszerűbb, lényegesen jobban megfelel a táplálkozásra vonatkozó legmodernebb ismereteinknek is. Több húst, kevesebb kenyeret esznek Amerikában, a főtt tésztának híret sem hallották, viszont egész évben friss gyümölcsöt és friss zöldségfélét vásárolhat a legszegényebb amerikai család is. Kalifornia az év tizenkét hónapján keresztül a nyár minden izes gyümölcs-, főzelékfélét fillérekkért árusítja a nagyvárosoknak. Az amerikai «flag-termet» jóval szerényebb átmérőjű is, mint a miénk.

A kisbaba is születése percétől kezdve minden nap egy egész narancs levét kapja az anyatej mellett. A narancsban, citromban foglalt C-vitamin a betegségek egész sora ellen vérteti fel

a szervezetet. Amellett mástermészeti hatása is van, aminek következtében a gyermek feltűnően jól fejlődik. Európai orvosok az egyéves amerikai csecsemőt másfél évesre is becsülik. A kenyér, a szegény országok e fontos tápláléka nálunk elvitathatatlanul a népelemezés legfőbb eleme. De nem alkalmas nagy mennyiségben a szellemi munkát végzők, általában az ülő foglalkozásúak számára. A gyomor mozgását, munkáját hátráltatja bizonyos fokig. A következményként felrögzülő *renyhebbélőséget* kiküszöbölhetjük rozskenyérrel, vagy zabliszt, csekély korpa hozzákeverésével készült kenyérfajtával. Ezekben sok a salakanyag, a bélrendszert erőteljesebb munkára kényszerítik és így megfelelőbbek a testileg sokat pihenő, keveset mozgó ember részére.

Ami a fogyókúrákat illeti: soha ne igyekezzünk testsúlyunkat csökkenteni, ha az a normális mértéket tiznél kevesebb kilogrammal múlja felül. Aki százhatvanöt centiméter magas, annak körülbelül hatvanöt kilogramm

súlyúnak kell lennie. Kis ingadozások fölfelé, vagy lefelé nem számítanak. Az egészséges ember eszerint annyi kilogramm súlyú, ahány centiméterrel magasabb, mint egy méter. Fogyókúrára csak olyan esetekben gondoljunk, mikor százhatvanöt centiméter magasság mellett nem hatvanöt, hanem tízzel több, tehát hetvenöt kilogrammot nyomunk, vagy még ennél is nehezebbek vagyunk.

Általában nem lehet addig kóros kövérségről beszélni, amíg a testsúlynak a normálison felüli emelkedése szokatlan tüneteket nem okoz.

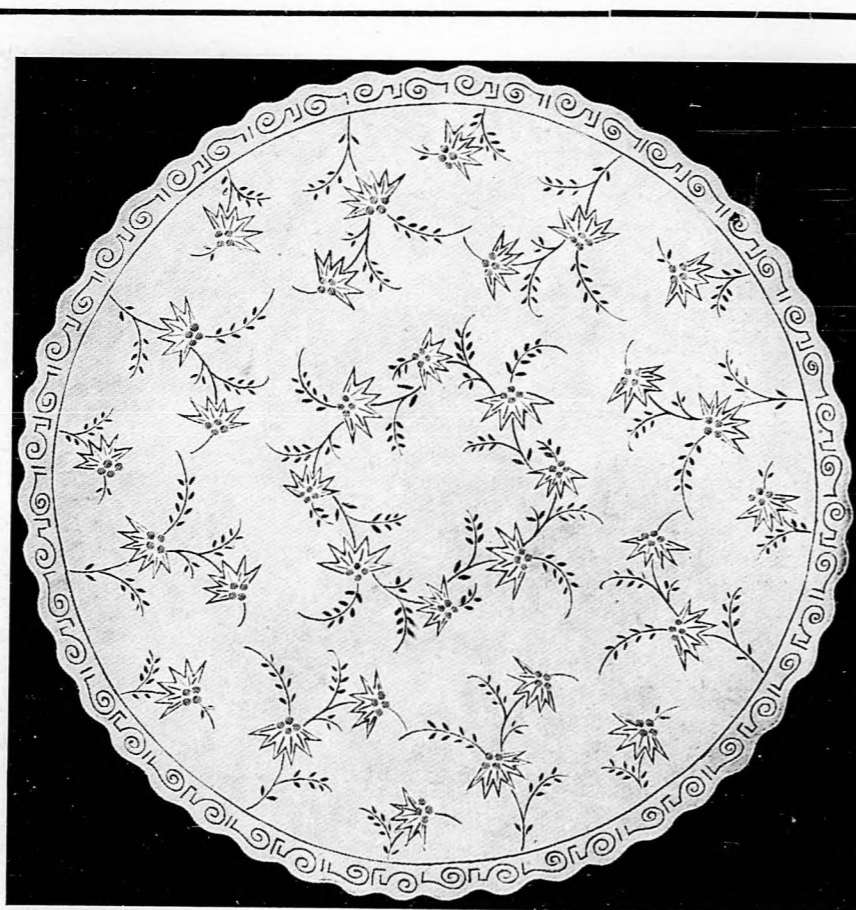
Ilyenkor a vese, a szív már vastag zsírrétegbe van beágyazva és a szívizomzat zsírszövetrel átitatva. Általános testi nehézkesség, rövid lélegzet a következmény. A szív könnyen elfárad. A légutak katarrusa, a máj működésének zavarai, gyomorpanaszok léphetnek fel. A legcsekélyebb munka, mint lépcsómászás indokolatlan pihenés-vágyat okoz. Egyes kövérek köszvényre, vesezsugorodásra, cukorbetegségre, furunkulus-képződésre hajlamosak. A lelki életben is megmutatható a szervezet túlzott „elzsírosodása”. Bizonyos szellemi tompaság, lelki érdektelenség tűnik fel.

Sem kismértékű, sem erősebb fogyasztókúrát orvosi ellenőrzés nélkül ne végezzünk. A szívet a kúra előtt és alatt is ellenőrizni kell. Hat-hét hónapra át tartson a fogyókúra. Havonta egy-két kilónál többet fogyni nem tanácsos. Gyógyszert az orvos rendszerint csak akkor fog alkalmazni, ha nem túltáplálkozás, kevés mozgás a hízás legfőbb oka, hanem belső elválasztásos zavar.

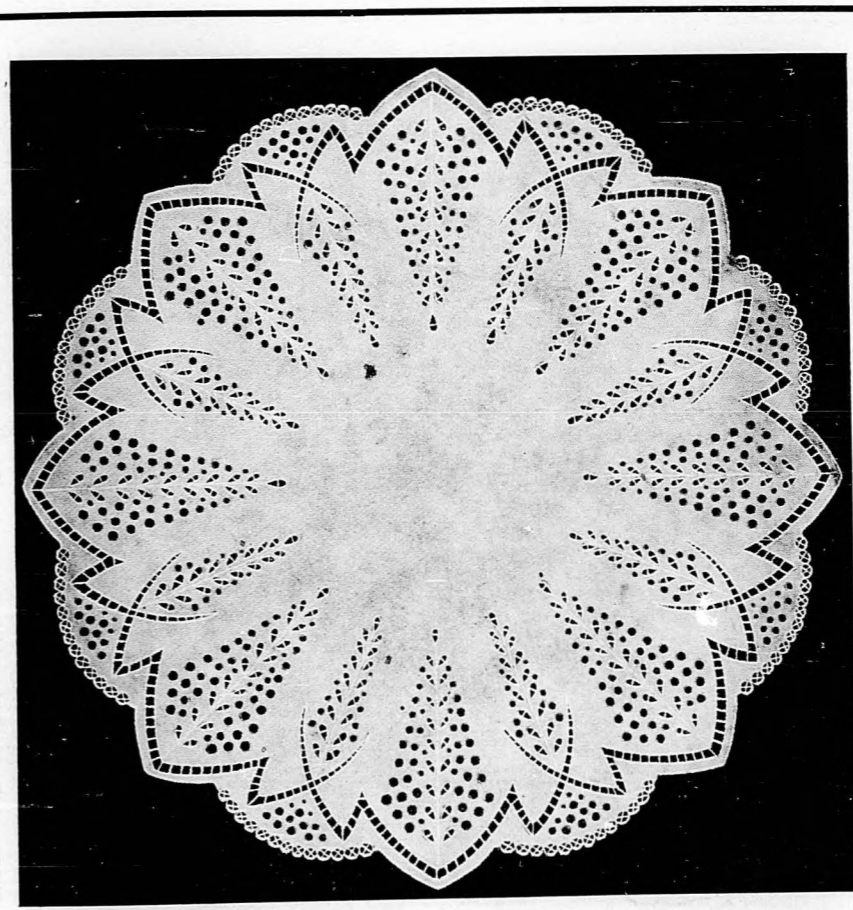
A fogyasztókúra lényege a fehérjében, tehát sovány húsból gazdag, sok gyümölcssel és főzelékekkel elfogyasztott táplálék. Kevés zsír és vaj elengedhetetlen. Bizonyos napokon elsősorban csak gyümölcsöt, vagy tejet, vagy főzeléket fogyasztunk. Ilyenkor kizárjuk a zsírt és a szénhidrátot. (Utóbbi a kenyér, a tészta, a burgonya.) A napi száz gramm minimális mennyiségű fehérje (sovány hús)-adagot azonban sohasem szabad kihagyni.

A fogyókúrát úgy fogja az orvos folytatni, hogy az ne járjon együtt éhezéssel. Remekül le lehet fogyni olyanformán is, hogy a kúra alatt a páciens állandóan a jóllakottság érzését konstatálja.

Dr. Berend István

Szálöltéses milió. Leírása kézimunka-rovatunkban

Angol madeira milió. Beszerezhető a M. U. L. Kézimunkaboltjában

Mosolygó mult

Amerikai kuriózumok

(20.000 DOLLÁR EGY ROVARÉRT.) Nagy szenzációt keltett az az összeg, amit a Kaliforniai Gyümölcsstermelő Intézet tűzött ki és amely szerint 20.000 dollár jutalomban részesül, aki felhívja a figyelmet olyan feltétlenül megbízható rovarra, amely a kaliforniai gyümölcsstermet veszélyeztető hernyókat el tudja pusztítani. A kaliforniai híres almák ugyanis nagyon szenvednek és éppen vonzó formájukban, a rengeteg hernyó miatt. Ezek a hernyók minden állati ellenséggel szemben immunisak és évente több mint 100.000 dollár kárt tesznek Kalifornia alma-termésében.

(150.000 GYILKOS SZABADLÁBON.) Mr. Edgar Hoover, a «G-Men» vezetőjének egyik felhívásában borzalmas adatok láttak napvilágot. Hoover megállapításai szerint: 150.000 gyilkos van szabadlában az Egyesült Államok területén. Ezeken felül minden 25-ik amerikai betörőhajlammal rendelkezik. Ha a betörők világának teljes mozgósítása bekövetkeznék, olyan hatalmas hadsereg állna elő, hogy két nap és két éjszaka kellene elvonulásukra. Minden amerikai polgár évente átlag 120 dollárt fizet azért, hogy olyan államban élhessen, ahol évente 12.000 gyilkosság, 47.000 rablás, 280.000 betörés és 780.000 lopás történik. Hoover ezekkel az adatokkal azért fordul a nyilvánossághoz, hogy felszólítsa őket arra a súlyos harcra, amelyet most már, a saját biztonságuk érdekében, a bűnözők világával szemben mielőbb le kell folytatniuk.

(KÉT ÉLET, EGY SORS.) A véletlen folytán az egyik amerikai újságíró kiderített egy rendkívül különös azonossági esetet. A Texas állambeli Houston városában él egy Fred Oventwright nevű, harminchárom éves biztosítási tisztviselő, aki második feleségével él együtt, az asszony neve Mary Taylor, két gyermekük van, akik közül az első vakon jött a világra. Csakhogy Kingsboro-ban is él egy Fred Oventwright, aki szintén 33 éves, szintén biztosítási tisztviselő és akinek az első gyermeke hasonlóképpen vakon született. A névazonosság mellett a két Oventwright egyáltalán nem rokona egymásnak, de még csak nem is hallottak egymásról. Valóban két külön élet, amely sok tekintetben egyezik egymással.

(A SZÉPSÉGIKIRÁLYNŐ FALÁBA.) A Nevada-államban lévő Chandelaria városa nem akart elmaradni a többi város és járdóhely mögött és szépségkirálynőválasztást rendezett. A tizenhétéves Alice Stanton nyerte el a «legszebb láb» királynője címet. A választás után azonban kellemetlen leleplezés történt és Alice Stanton kénytelen volt lemondani a szépségkirálynő koronájáról. Kiderült ugyanis, hogy díjat nyert szép lábai közül az egyik, a bal — lából van.

Sven Hedin, a világhírű sarkutazó tiszteletére, egyik szerencsés expedíciója után, a stockholmi Akadémia nyíltáros ünnepi vacsorát rendezett. Az ünnepi beszédet az Akadémia elnökének, Carl Larson festőművésznek kellett tartania, aki nem csupán rendkívül szellemes ember hírében állott, hanem az alkohol iránt érzett szenvedélyes vonzalmáról is közismert volt. Az ünnepi beszéd során ékes szavakkal emlékezett meg Sven Hedin és kísérőinek életveszélyes útjáról, amely alatt gyötrelmes szomjúságot is el kellett szenvedniök, aztán így folytatta:

— ... Igen, Sven Hedin hét napon keresztül egyetlen csepp vizet sem ivott. Ez bizonyára kellemetlen dolog, de nem méltó különösebb megemlítésre. Méltó-tassanak elképzelni, uraim, hogy én például körülbelül hét esztendő óta egyetlen csepp vizet sem ittam! ...

★

Egy, már nem túlságosan fiatal hölgy, beszélgetés során ezt a vallomást teszi az abbének:

— És be kell ismernem még egy súlyos bűnömöt, a hiúság bűnét. Még mindig nem tudok leszokni arról, hogy reggelenkint hosszú ideig ne nézzem magam a tükörben és ne gyönyörködjem tulajdon szépségemben. Ugyebár, ez nagyon súlyos bűn?

Az abbé azonban megnyugtatta:

— Nem, asszonyom, ez nem bűn. Ez — tévedés!

★

Hardenberg porosz miniszternél kihallgatásra jelentkezett egy kérvényező. A miniszter nagyon el volt foglalva és a titkára el akarta küldeni. A kérvényező azonban nem akart engedni és egyre ezt ismételte:

— Csak egyetlen szót szeretnék mondani a miniszter úrnak.

A titkár végre is bejelentette, de mosolyogva azt is közölte, hogy a kérvényező csupán egyetlen szót kíván mondani.

— Hát akkor bocsássa be, — nevetett a miniszter, — de figyelmeztesse, hogy ne fecségen, mert csupán egyetlen szó erejéig vagyok hajlandó őt meghallgatni!

A titkár közölte ezt a macacs kihallgatást kérővel, minthogy azonban vállalta a feltételt, a miniszter elé bocsátotta. A férfi belépett, mélyen meghajolt, a miniszter elé tette kérvényét, aztán így szólt:

— Aláírni!

A miniszter józúen nevetett és teljesítette az ötletes ember kérését.

Kötött pullover és nagyított kötési minta. — Részletes leírása kézimunkarovatunkban. Anyag beszerezhető a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában. (Budapest, VI., Teréz-körút 6.)

HÓRY LÁSZLÓ

LEVELE

Estélyt adott egy ismert orvos-házaspár. Hajnali háromkor olyan emelkedett lett a hangulat és a férj barátai azon törték a fejüket, hogyan lehetne megtréfálni a háziakat. Úgy döntöttek, hogy a háziasszony tudtán és akaratán kívül átrendezik az egész lakást. Alkalmul szolgált erre, hogy a lakást hajnalban fel kellett frissíteni. Két-két szobát szellőztettek és takarítottak egyszerre a felkészült lakáskészítők. A komoly klinikai orvosok a legszorgalmasabb bűtorszállító munkásoknak is becsületére váló szorgalommal cipekedtek. Képeket cseréltek a falon. Ahol addig egy csöpp kis rézkarc lógott, oda most életnagyságú portrét függesztettek, úgy, hogy a széle a földet súrolta. A könyvszekrény tartalmát berakták a fehérműs szekrénybe, a fehérműt a vitrinbe, a porcellánt a könyvszekrénybe. Szóval négy órára fejetején volt az egész lakás. Még a csillárokat is átszerelték. A háziasszony a jól neveltég nagyobb diadalára mosolyogva, „á semmi az egész” jelszóval nyugtázta a kedves meglepetést, de magában huszonötöt vetetett volna a tréfacsinálókra. De megbosszulta magát.

Másnap estére meghívta „morzsa zsúrú” a társaságot és heccből visszarendeztetette a lakást.

Valami kis haszon mégis származott a két éjjel tartó hurcolkodásból. Egyik szobát olyan szellemesen rendezték át az alkalmi lakásberendezők, hogy a háziasszony úgy hagyta örökre.

★

Zachár Anna, egy előkelő fővárosi főtisztviselő lánya nagyszerű munkát produkált. Négy évvel ezelőtt időtöltésből beültetett négy hold elhanyagolt földet gyümölcsfával Veresegyháza mellett. A társaságbeli úrikiasszonyoknak szokatlan munkát nem szegyelte saját jól ápolat kezével végezni. Meg is lett az eredménye eredeti ötletének.

A gyümölcsös az elmúlt ősszel már komoly termést hozott. A sikeren felbuzdulva Zachár Anna most azzal a gondolattal foglalkozik, hogy gyümölcs-bárt nyit a Belvárosban, ahol mindig a legfinomabb friss gyümölcsöt lehet majd kapni.

★

Egygel megszaporodott az úrilány színésznők népes csoportja. Érdekes, hogy néhány év alatt mekkorát fordult a világ. Olyan körökből is, ahonnan nem is olyan régen teljesen elképzelhetetlen lett volna, egyre többen és többen mennek színipályára. A legújabb színésznőjelöltet Gyurányi Jencikének hívják, édesapja magasrangú katonatiszt. A kiasszony az Érettégi egyik főszerében mutatkozik be az Akadémián.

★

Anna főhercegasszony hosszabb olaszországi útra indult a napokban. Először Rómába utazott, de onnan lemegy délre is.

★

Egy fiatal magyar báró, engedve barátja rábeszélésének, nyolcezer pengő kölcsönt

vett fel arra a házrészére, amit édesapja halála után örökölt. A túlfatal báró, saját bevallása szerint megúnta a reménytelen pesti remények hajszolását és úgy képzelte, hogy a 8000 pengő biztos anyagi háttéréből intéz majd támadásokat a jó szerencse ellen. Elutazott barátjával Olaszországba, mert a közhiedelem szerint ott ma nagy szükség van termékeny agyú fiatalokra.

A báró azonban nem a legideálisabb helyen hitta tetemre a sikert és szerencsét. San Remóban kezdett kártyázni. De alig hogy elkezdte, azon vette magát észre, hogy már be is kell fejeznie, mert 6000 pengő lepekőnyén elrepült a zöld asztalon.

Most hirtelen beállított édesanyjához a megszeppent báró és igyekszik meggyőzni a kedves mamát, hogy ez csak könnyelműen elszórt tandíj volt, ezután már a lelkiismeretes munka következik.

A mama azonban nem hajlik a könyörgésre, újabb összeget nem folyósít, mert nem hajlandó finanszírozni olyan tanulmányokat, ahol a tandíj maga ennyibe kerül.

★

Hegymegi-Kiss Pál volt országgyűlési képviselő érdekes tervet vetett fel. Sorsjátékot akart rendezni a tokiói olimpiára. A sorsjátékon résztvevőknek évenként egy bizonyos összeget kellett volna fizetniük. Ennek fejében évenként több ezer sorsjegytulajdonos nyert volna ingyen tokiói utazást az olimpiára. A hírek szerint Fabiny pénzügyminiszter nem tanusított túl nagy lelkesedést az ötlet iránt s így az állam nem valószínű, hogy megvalósítja az eredeti gondolatot.

★

Miklós Elemért magánkihallgatáson fogadta a Pápa Özsentsége.

★

Egy elkésett olimpiai sikerről kaptunk hírt.

Az olimpián 60.000 postagalambot bocsátottak fel, hogy a világ minden részébe elvigyék az olimpiai gondolatot. Az olimpiai aranyérmeket egy derék kis magyar galamb nyerte, amely Tary Jenő szolnoki városi közgyám bátyjának a tulajdona. Az Országos Columbia Postagalambtenyésztő Egylet vezetősége a napokban küldte el az olimpiai aranyérmeket és plakettet Szolnokra, a galamb boldog tulajdonosának.

★

Rövidesen bajor grófné lesz egy Londonban élő előkelő állású magyar úr gyönyörű lánya. Alkalmadtán többet és színes részleteket is mesélünk a készülő házasságról, de egyelőre nem akarunk elébe vágni az eseményeknek.

★

Furcsa malőr történt egyik nyolcadikos gimnazista, sokat szereplő bálózó lánnyal. Az alvásra szánt időt kénytelenek ellopni, vagy megrövidíteni a kiasszonyok, ha hétköznapokon is bálba akarnak menni. Az iskolában ugyanis mégse lehet bálózás ürügye alatt szabadságot kérni.

Egy jó mulatság kedvéért a legtöbb lány szívesen vállalja a vele járó szenvedést, annál is inkább, mert úgy ahogy, az órákon és órák között is lehet pótolni az elmulasztott alvást.

Egyik egyetemi professzor bájos lánykájával történt azután a nem mindennapi eset, hogy elaludt az órán és érthetetlen: hogyan, de a szó szoros értelmében kiesett a padból. Talán olyan szépet álmodott? Nosza, lett erre nagy ribillió. Felhívták a papát és elmondották, milyen „hallatlan” dolgot történt.

A szigorú papa megfogadta, hogy többet nem engedi hétköznap bálba a leányt. Őszintén szólva a fenyegető bejelentésnek nem volt meg a várt lesújtó hatása. Vége a farsangnak. A jövő farsang pedig olyan messze van. Addig elmossa az idő az apai haragot. S különben is akkor már réglen bárá is „erett” hölgy lesz a mai nyolcadikos diáklányból.

★

Neuwirth Géza különösen népszövegségi körökben ismert külföldi magyar újságíró. Két éve Budapesten élt. Téttlenségre kárhoztatta egy súlyos betegség. Nemrég elhagyta Pestet s amint őszinte örömmel értesültünk, Milánóban remek állást kapott egy nagy olasz lapnál.

★

A főváros étveszi a Gyermeklélektani Intézetet, amelynek dr. Schnell János a jelenlegi vezetője. Az átvétel ünnepélyes keretek között fog megtörténni.

★

Péteri Takács Magdolna korcsolyabajnoknő, aki a Fogászati Klinikán dolgozik s akinek sok sikerült verse látott már napvilágot, társadalmi regényen dolgozik.

★

Az idén indokolatlan balszerencse üldözte a Monte-Carlo-csillagtúra magyar résztvevőit. Martinek István egy albertfalvai orvos társaságában indult Athénből. Elvéreztek.

Wiesengrund Ferenc Bukarestben startolt, de már Sinaia vidékén zavarai voltak a rossz út miatt. Nemes László Palermóból indult, de Jugoszláviában hóakadályok késleltették. Ifj. Böszörményi István és Wilhelm Sándor, akik ugyancsak Palermóban startoltak, sehol se voltak. Így azután a világ társadalmi szempontból is lelegegységesebb versenyén magyar nevekről semmit se olvashattunk a világlapokban.

★

Pénzre volt szüksége az ismert írónak. Feláldozta egy jó témáját és lábon eladta bizonyos összegért a kiadónak. A kiadó darabot íratott belőle, ami sikert aratott. Történt, hogy az ismert írónak megint elfogyott a pénze. Elment kiadóhoz.

— Nézze kérem, a témából írt darab komoly siker. Fáj érte a szívem. Ne hagyjon itt sírni. Eladom önnek a sírási jogomat pár száz pengőért s akkor nem kell hallgatnia a panaszaimat.

A kiadó honorálta az ötletet és megvette „a sírás jogát”.

A darab azonban nem akart megállni a sikerlétrán. Szívesen kapaszkodott magasabb régiókba. Egyik külföldi bemutató a másikat érte.

A téma-szerző egy nap újra beállított a kiadóhoz:

— Kedves gazdám, végeredményben s első sorban mégis nekem köszönheti ezt a nem mindennapi sikert. Ne hagyjon vízben. Vegye meg tőlem 100 pengőért a külföldi sírás jogát.

A kiadó jól nevetett és megvette „a külföldi sírás” jogát is.

Yturbidé

második

halála

Regény * Irtó: Pánczél Lajos

XI.

— O'Connor úr küldött előre ezzel a bőrönddel, meghagyta, vigyem fel az öltözőjébe s várjam meg...

A portás mutatta az utat, hogy merre kell haladnia s közben megkérdezte:

— O'Connor úr mikor jön?

— Azt hiszem, rövidesen!

A hordár felcsoszogott a bőrönddel, lenn tovább morajlott az ujságírók, varieté-ügynökök és igazgatók beszélgetése, a Scotland Yard embere pedig lassan elindult arra, amerre az imént a hordár eltűnt.

Határozott léptekkel ment előre s végül benyitott O'Connor öltözőjébe.

Eppen jökor!

A hordár ott ült a sminktükör előtt s szedte le a maszkját.

A detektív megszólalt:

— Jó estét, O'Connor!

Az artista megfordult s meglepetten nézett hivatlan vendégére. A detektív most egy kissé félrelibbentette a kabátját, előbukkant a jelvény és O'Connor sápadtan ugrott fel a helyéről.

A detektív elmosolyodott:

— Csak nyugalom, O'Connor! Semmi idegesség...

Az artista felkiáltott:

— Nem csináltam semmi rosszat... nem követtem el semmi becsstelenséget... esküszöm! Nem volt bennem semmi rossz szándék, a nevemnek, a mesterségemnek akartam reklámot csinálni!

— Mondom önnek, hogy nyugalom... — felelte a detektív. — Ne higgye, nem azért jöttem, hogy letartóztassam... A hamis név használata nem bűncselekmény, legfeljebb kihágás s ha ön az idegen név alatt tényleg nem követett el semmi olyat, amiért üldözni lehetne, akkor nem is lesz semmi baja...

— De hát akkor mit kíván tőlem?

— Csak a José Yturbidé öngyilkosságával kapcsolatban kell kihallgatnom...

Őn, ugyebár, amint ezt a nyomozás eddigi adatai is bizonyítják, látta az öngyilkos iparkirály holttestét...

— Láttam!

Most egyik kérdés a másik után következett és a detektív O'Connor vallomásáról jegyzeteket készített. Azután végzett és búcsúzott:

— Köszönöm a felvilágosításokat, O'Connor! Még csak a címét mondja meg, mert nincs kizárva, hogy további kihallgatása is szükségessé válik...

— Windsor Hotel!

A detektív eltávozott.

O'Connor fellélekkedett: a detektív szavai megnyugtatták, örült, hogy komoly baja nem lehet az Yturbidé-kalandból. Most már nyugodtabban folytatta a

Hangulatos szalonrészlet

Bolgár közmondások

A szívesség rendszerint csak akkor, mint egy mogyoró, de utána a hengegés, mint egy ház.

*

Még az egér is a szegény ember kamráját pusztítja.

*

Ne csinálj bivalyt a szünyogból.

*

A pálinka és a tisztesség soha nem szomszédok.

*

Az üres kezét senki nem csókolja meg.

*

Esőben épp úgy megázik a buta, mint az okos.

*

A szikra és a lőpor nem fér meg egymás mellett.

*

A víz elfolyik, de az iszap megmarad.

*

A farkas változtatja a szőrét, de nem a természetét.

*

Nogy kemence kicsivő teszi a házat.

*

Az ifjú olyan állhatatlan, mint az északi szél.

*

A szerencsétlenség az ellenség küszöbére vezet.

*

Dicsérd az idegen országot, de ne lakjál benne.

*

Ne akard a tornyot zsebrevágni.

*

A jó barát tisztességet hoz a házra.

*

Ne tarts csónakot, ha nem tudsz evezni.

*

Töltellen fegyver nem védekezés.

*

Ne légy méz, mert rád szállnak a legyek.

*

Mennyit szenvednek a szegény lábak, egy tökféj miatt.

*

Inkább a kár, mint a képzelt nyereség.

Lohr Mária (Kronfusz) **Ugytisztító-kelme festő**
Gyár és központ: Budapest, VIII. ker., Baross-utca 85. szám

hordár maszkjának eltüntetését, azután frakkba öltözött és várta, mikor kezdődik a száma.

Corini, a gumiarú ember sok nagy sikert aratott már, mégis az a szeretet és érdeklődés, amely ezen az estén fogadta és kísérte, felülmúlt minden eddigit, túlszárnyalt minden eddigi sikert. Most is egymásután mutatta be csodálatosan hű maszkjait s amikor a legutolsó, V. György angol király ábrázolására került a sor, a Good save the King utolsó ütemeinél — ahogy szokta — eltüntette a maszkot és Corini, a gumiarú ember most már csupasz artistaarcával köszönte meg a tapsokat. A taps most nem akart elülni és a közönség konok követeléssel zúgta a színpadra:

— Yturbidé! Yturbidé!

Hiába jött ki Corini tiszser, húszszor és mély hajlongással megköszönte a tapsokat, a közönség nem tágitott a kívánságától s egyre élesebb követeléssel zúgott a kiáltás:

— Yturbidé! Yturbidé!

S végül is Corininek vissza kellett térnie a háromszárnyú spanyolfalhoz, eltűnt néhány pillanatra s azután felemelkedett — José Yturbidé megdöbbenően hű maszkjában. Ezt az arcot mindenki, aki a King Hall nézőterén ült, nagyon sokszor látta már a napilapok és az illusztrált újságok fényképfelvételeiben s igazán csodálattal kellett adózni Corininek, hogy ilyen tökéletesen varázsolta elő a modern ipar és a legújabb pénzkor érdekes és tragikus hősét.

Zúgott a taps, mintha soha nem akarna elállani. Corininek ismételten vissza kellett térni José Yturbidé maszkjában, — most a kis londoni varietében olyan érzés fogta el, mintha újra az Yturbidé konzern palotájában lenne...

Ezen az estén jó félórával továbbhúzódott a King Hallban Corini száma, mint egyébként.

Végre mégis bekerült az öltözőjébe, de itt sem volt nyugalma. Egyik látogató a másik után érkezett s az öltöző előtti folyosó még zsúfolva volt emberekkel, akik mind Corinivel akartak beszélni.

Újságírók az Yturbidé ügyről szólaltatták meg. Corininek ismételten el kellett mondani, hogyan kereste fel Bertrand, hogyan vitte el az Ambassadorba... Fel-elevenedett előtte a különös kaland, amelyet soha életében nem fog elfelejteni... Azután artistaügynek, varietéigazgatók rohanták meg!

— O'Connor, remek szerződést kínálok... Két teljes évre lekötom...

— O'Connor, én hároméves szerződést adok! Emelkedő gázsival!

— Párizsból érdeklődnek... Elsejtelő kezdve akarják szerződtetni...

Mintha árverésen lettek volna, olyan ajánlattevés folyt, egyre feljebb-feljebb licitáltak. S közben távirat is érkezett a King Hallba.

Az egyik legnagyobb newyorki varieté küldte és tartalma a következő volt:

„Esti kétszáz dollár fellépti díjjal hat hónapos amerikai szerződés biztosítva. Legközelebbi hajóval induljon. Broadway Variety.“

Ezzel az ajánlattal persze nem lehetett konkurrálni és Corini döntött: néhány napig még fellép a King Hallban, hogy becsületesen eleget tegyen a kötelezettségének, azután — minthogy a birminghami és liverpooli szerződését még annak idején Bertrand pónáléival elintézte, eleget tesz az amerikai meghívásnak...

Kétszáz dollár esténként... Hathónapos szerződés...

Rögtön számolni kezdett:

— Esti kétszáz dollár, egy hónapban hatezer, hat hónap alatt harminchatezer dollár... Komoly, nagy pénz...

A King Hall igazgatója ott állt mellette és megjegyezte:

— No, kedves O'Connor, maga ugyancsak áldhatja ezt az Yturbidét, akinek a szerencsésjét köszönheti...

O'Connor arca ragyogott az örömtől:

— Igaza van... Csakugyan határtalanul boldog vagyok, most végre beteljesedik a vágyam... Megnyílik előttem a nagyvilág és... és... a nevem ragyog majd a Broadway transzparensein, világszám leszek... És mindezt csakugyan az Yturbidé-esetnek köszönhetem... ó, milyen boldog lesz Lola, ha mindezt megtudja!

A King Hall igazgatója nagyot nézett.

— Lola?

O'Connor elfogta a tekintetét, amely meglepett, csodálkozó és különös volt.

— Mi az? — hördült fel. — Talán csak nincs valami baj?

— Hát maga nem tudja?

— Mit?

— Az Yturbidé ügy legújabb mellékhatását!?

— Mi az? Beszéljen, az Istené!

— Lola és Herbert Trevor, a London News legújabb főmunkatársa tegnap délben házasságot kötöttek.

Alaposan tisztít és
nem támadja meg
a fog zománcát

az

Odol

F O G P É P

ELADÁSI ÁRAK: óriás tubus P 1.—, rendez
tubus P —70. Minden szaküzletben kapható

SZAPPANFŐZÉS

A házilag előállított szappan rendkívüli nagy előnye a kereskedésekben vásárolt szappannal szemben az, hogy tisztaság, minőség, tartósság s olcsóság tekintetében fel sem veheti azzal a versenyt. Különösen nagy megtakarítás érhető el akkor, ha a háziasszony az összegyűlt zsi-radékokat hosszú időn keresztül egy edénybe félrerakta szappanfőzés céljára. Ha a zsi-radék 5 kg.-ot kitesz, adunk hozzá 2 kg marószódát s az 5 kg zsírral és 12 liter, lehetőleg esővízzel feltelesszük egy üstbe, vagy egy 30 literes nagy fazékba főni (kisebb edényt nem szabad használni, mert a szappan könnyen kifut) s lassú keverés mellett főzzük 2 óra hosszáig s ekkor a szépen különvált s a fazék tetejére felgyűlt szappant lemerjük egy edénybe, az üstben maradt lúgot egy dézsába szűrjük s a szappant, mely már így is használható volna, hogy tisztább és jobb legyen, 1 kg marószódával és 8 liter vízzel ismét feltelesszük főni s egy óra hosszáig főzzük az új lúgban. Ekkor a szappan kész, lyukas, vizesruhával beborított faladikákba leszedjük. Másnap a szappant a ládikából kiborítjuk, dróttal, vagy zsineggel feldaraboljuk s félretesszük, hogy megszikkadjon. A szappanalját képező erős lúgot faedények sírolásánál s durvább ruhák mosásánál felhigítva igen jól használhatjuk.

35 év óta

fogkö ellen
kipróbált szer a

Fogköoldó

HAZI KOZMETIKA

A normális táplálkozás

Irta: dr. Földes Miklósné
(Junó kozmetikai intézet, Budapest,
IV., Károly király-út 24)

Az ember a maga egész valóságában, kétségkívül a legtökéletesebb gép, de ennek külső harmóniája csak úgy érhető el, ha belül a kohók mélyén, a szervek csodálatos dzsungeljében teljes rend van. E mindenható rend biztosításának módja pedig a helyes táplálkozás. Az alábbiakban adjuk az irányelveket, melyeknek keretét kiki a saját életviszonyaival kitöltve okvetlenül el fog jutni a kozmetikailag is egyetlen célszerű táplálkozáshoz: a normálishoz!

Mi az, ami könnyen árthat a bőrnek? Először is bizonyan nem jó a túlbő étkezés. Az agyonterhelt gyomor az egész szervezet munkáját károsan befolyásolja. Árt a zsíros, illetve túlzásos konyha, sokaknak lesz pattanásos az arca az ilyen táplálkozástól. Noha az erősen fűszerezett étel magyaros jelleget ad a konyhának, mégis ártalmas a bőrre. Könnyen érthető, hogy az egyoldalú táplálkozás folytán szintén romlik a bőr. Ezekkel szemben, mi használt? Biztosan jót tesz a bőrnek, ha az egyén egész étrendje kiegyensúlyozott, mindent felölelő és mértékletes. Jót tesznek a különböző főzelékfélék, a lencsét bátran tartjuk az első népies — kozmetikai babonának, még pedig teljes joggal. A gyümölcs is igen előnyös hatással van a bőrre.

Meg kell emlékeznünk, az orvostudomány újabb eljárásainak egyik legsikeresebbjéről, melynek során az úgynevezett «áthangolással» igyekeznek eredményt elérni. Ez pedig úgy történik, hogy néhány hétre egészen megváltoztatjuk a táplálkozásunk tartalmát. Az áthangolás kétségkívül igen jó hatással van az egész szervezetre frissességére és így annak külső tükrére, a bőrfelületre is. Külön kell tárgyalni az olajakat és hal-féléket, amelyek jellegüket tekintve nem tartoznak a zsírokhoz, hanem hatás tekintetében éppen átmenetet képeznek a növényi és állati táplálékok között. Noha nem tartozik szorosan ide, mégis meg kell említenünk, a hirtelen táplálék-érvonást, azaz a fogyókúrát. Egy hirtelen végrehajtott fogyás ugyancsak csunya nyomokat hagy a bőrön, ugyanis petyhüdté, élettelené teszi azt, amennyiben a kifeszítő zsírpárnákat oly rohamosan vonja el az arcról, hogy azt a bőr nem tudja rugalmasságát megőrizve követni. Amint látjuk, a női szépség bizony nem valami «igénytelen» jószág, hanem zseni természet, amely akkor is megköveteli jogát, mikor a homályos éléskamrában «titokban» jó mélyen mártjuk a kenyeret a frissen sült libazsírba...

Kozmetikai üzenetek:

«Menyasszony.» A keblen lévő fölösleges szőröszálakat is elektromos úton szoktuk véglegesen kiirtani. Egy negyed óra alatt körülbelül 100 szálat tudunk végleg kiküszöbölni. A kezelés nem okoz különösebb fájdalmat és nincs semmi káros utókövetkezménye.

«Hosszú szempilla.» Komoly szempilla-növesztőszer nincs.

O'Connor elszedült és elsápadt.

Ugy bámult Barleyra, a King Hall öreg igazgatójára, hogy a szeme szinte megüvegesedett. És a szája csak hápogott, de értelmes szót nem tudott útra bocsátani. Azután lerogyott a sminkasztal elé és fájdalmas sírás rázta meg az egész testét. A püderfelhős, masztixszagú kis öltözőben felsírt egy név:

— Lola! Lola!

Barley odalépett a zokogó artistához és szelíden megsimogatta a fejét.

— O'Connor... fel-a-fejjel!...

Nem illik a férfihez a sírás!

— De amikor olyan nagyon szerettem! Esküszöm, Barley, hogy mindent csak Lola kedvéért csináltam... A gazdság és a hírnév nekem nem fontos, hanem neki akartam kedveskedni... Amikor Bertrand megcsillantotta előttem a szédítő összeget, akkor Lolára gondoltam... A mi eljövendő és szép életünkre... Azért nem árultam el neki semmit, mert nem volt szabad beszélnem senkinek, még neki sem... Hiszen ezzel csak becsülettel álltam a szerződésemet s ezért... ezért hagytam el... Pedig az életemet is kész lettem volna feláldozni érte...

A King Hall öreg igazgatója keserűen nevetett:

— Maga még fiatal, O'Connor... De most már kezdi megtanulni, hogy a nők azért vannak a világon, hogy hűtlenek legyenek azokhoz, akik készek érettek az életüket feláldozni...

Zilált hajjal, ijesztő arccal, rémült tekintettel vándorolt Yturbidé a város utcáin. Ha átment az úttesten, az autótülkök kakofóniája harsogott feléje, valóban érthetetlen csoda volt, hogy nem ütötte el valamelyik robogó gépkocsi.

Csak ment és nem tudta, hogy mi történik körülötte.

Feje még tele volt a tőzsde zsvajával:

— Adok... adok... Yturbidé papírokat!

Ezt hallotta most minden nyelven!

Németül, angolul, franciául, magyarul, svédül, oroszul, portugálul, japánul, minden modern és exotikus nyelven bömbölték, harsogták:

— Adok... adok... Yturbidé papírokat!

És elképzelte a világ minden tőzsdéjén ugyanazt a képet, ugyanazt a lázas kavargást, ahogy próbáltak az emberek szabadulni az Yturbidé papíroktól. Eladni, eladni!

Igen, így gondolta, így álmodta meg, amikor Londonban, az árva kis lakásban ott állt oldalán Hampton doktorral s a lába előtt John Bolton holttestével.

Akkor villant fel előtte részleteiben a nagy terv, amely előbb csak kísértette, de ismeretlenül, minden részlet nélkül. De ott, John Bolton halottas szobájában már tudta, hogy ezt az embert fogja kijátszani maga helyett, mint öngyilkos énjét... S ahogy sikerült becsempészni a holttestet az Ambassador-hotelbe, a vakmerő terv már nemcsak kontúrokból élt benne, hanem részleteiben is. Már tudta, hogy Yturbidé öngyilkossági hírének elterjedése megindítja a nagy besszt a világ minden tőzsdéjén az Yturbidé-papírokból s amikor mélyen és reménytelenül állanak a papírok, akkor... akkor elérkezett a cselekvés pillanata!

Akkor beleveti a titkosan tartalékolt tőkét és mindenütt vásárol, vásárolt Yturbidé-papírokat, s amikor már minden a kezében van, előállhat a világ elé: nézzetek ide, José Yturbidé nem lett öngyilkos, nem halt meg! Hazug az egész hír, valaki felültetett benneteket. Yturbidé itt van, nagyobb, hatalmasabb és tetterősebb, mint valaha!

Millárdokat jelentett volna ez a tőzsdemanóver!

Sőt, — többet!

Az egész Yturbidé-konzern erejét, életképességét. Ezzel a roppant nyereséggel minden elzalogosított kötvényt vissza lehetett volna váltani s a hamisakat megsemmisítve, új vágányra terelni az Yturbidé-konzern működését.

Elmult volna a rettenetes, a vakmerő machinációk ideje, egy nagy, büszke és erős vállalat lett volna az Yturbidé-konzernben, úgy, mint régen, amikor az erejét még nem törték meg a világgazdasági krízis ciklonjai...

Itt, a kavargó utcán, nyugtalan gondolataiba elmerülve, érezte, hogy az Yturbidé-konzern megsemmisült.

Azzal a fegyverrel vesztett el, amelyet a maga használatára köszöri!

Minden úgy történt, ahogy elgondolta, ahogy kitervezte és mégis, minden másképpen — végződött.

Az öngyilkosság, ha később is, mint gondolta, kipattant, a világ elhitte, a papírok

zuhanása megindult és ekkor jön egy újságíró s eszébe jut kutatni, hogy mi van az öngyilkosság mögött, eljár bankoknál, lekонтроllálja az elzalogosított államkötvényeket és kiderül minden, a kötvényhamisítás, amellyel az utóbbi időben az Yturbidé-konzernnet megmentette és most — vége mindennek...

Nincs visszatérés, a hatalmas vállalatot, amely nevezetessége volt az országnak, híressége a világnak, elfujta a vihar... Esztendőök óta életét, energiáját, tudását, ügyességét ennek a vállalatnak szentelte, amelyet kicsiből tett nagyvá. Ez volt az álma, az élete. Azért nem ért rá emberi életet élni, mert minden gondolata s minden perce ezé a vállalaté volt. Ezeket és ezeket foglalkoztatott, de a sok ezer ember között ő volt a leg-szorgalmasabb, a legboldogabb.

Nem konzernvezér volt, — első munkás!

Amikor általános rázkódtatás szántott végig a világon, amikor megingott az angol font, a dollár s hatalmas vállalatok össze-roppantak, a pénzarisztokrácia tündöklő nevei elszíntelenedtek, retentő erőfeszítésekkel igyekezett tartani az Yturbidé-konzern erejét, nagyságát és nevét.

S amikor másként nem ment, amikor nem segített se a leleményesség, se a vakmerőség, se az energia, sem a becsületes törekvés, akkor a fiatalága, az elhasznált idegrendszere, az egészsége, az emberi élete után feláldozta a — becsületét is.

Mindent — az Yturbidé-konzernért.

Mintha csak tegnap lett volna az a nap, amikor magába mélyedten ült az Yturbidé-palota elnöki szobájában. Már mindenki eltávozott a hatalmas épülethől, csak az ő szobájából világított a fény az éjszakában. Gondok gyötörték, kötelezettségek közeledtek és Yturbidé tanácstalanul állott a nehéz helyzetben. És ekkor jutott eszébe a gondolat: a nála levő államkötvényeket egyszerre két helyen elzalogosítani! Ekkor vezetett először az útja a külvárosi ódon házba, ahol egy nyomorgó, elzüllött, zseniális feltaláló folytatta fantasztikus kísérleteit. Itt megvolt minden, ami kellett a kötvényhamisításhoz és Yturbidé — az első nehézségen átlábt...

Megvolt benne az eltökélt szándék, hogy a becsúlen segítséget csak átmenetinek tekintsi s amint megerősödik, még az emléket is elüzi magától...

Erre mi történt?

A helyzet rosszabbodott, az Yturbidé-konzern még nehezebb viszonyok közé került, most még nagyobb kötelezettségeket kellett teljesíteni és Yturbidé számára nem volt más kiút, vagy elpusztulni, vagy újra felkeresni a külvárosi ódon házat... Felkereste másodszer is!

És sikerült a tizenhatmillió fontsterlinges londoni kötelezettség teljesítése is!

A vállalat most jóidőre nyugodt és gondmentes volt s Yturbidé ezt az időt akarta felhasználni a megerősödésre, a bűnök likvidálására, még olyan vakmerő terv árán is, amilyen John Bolton holtteste mellett jutott az eszébe...

Ez a terv, amikor Svájcban olvasta az öngyilkosság felfedezéséről szóló szenzációs hírt, — egy pillanatra felcsillantotta előtte a teljes győzelmet.

Amikor a repülőgép rohant vele a felhők között, úgy érezte, hogy minden sikerülni fog, mire megerkezett, hiába ért a gép simán földet, lezuhant a felhők közül, a nagy álmokat a nagy valóság váltotta fel és győzelem helyett megsemmisítő vereség várta...

És most itt bolyong szegényen, összetörten a régi városban.

Az arca borostás, a ruhája gyűrött, félszerhetetlenül megváltozott. Egy kirakat

tükréből megvillant előtte az arca, most látta csak, hogy mennyire más ember lett... Az arcán sűrűn barázdák húzódtak, a haja erősen fehérlett.

Körülötte az egész város az Yturbidé-szenzáció lázában égett, a rikancsok mind a nevét kiabálták, az emberek valósággal verekedtek az újságokért, mohón olvasták a sorokat s észre sem vették, hogy a nagy ügy élő főszereplője itt járkál közöttük fáradtan, megviselten, szomorúan...

Mi lesz most?

Yturbidé elé tanácstalanul meredt a jövő...

Fáradtan, szomorúan nézett a semmibe, ahonnan ki akarta olvasni a sors intőjelét, hogy most, a történetek után mit kell cselekednie?...

(Folyt. köv.)

Legjobb védelem
betegségek
ellen az

ODOL

83

-FOGÁPOLÁS

83 a tökéletesített ODOL jelzése, melynek fertőtlenítő hatását nagy mértékben fokoztuk.

ELADÁSI ÁRAK: óriás üveg P 5.60, 1/4 üveg P 3—
1/4 üveg P 2.—. Minden szaküzletben kaphatók

Csak menj...

Csak menj! Az úton rózsák illatoznak,
Tövistelenül hulljanak eléd.

Pompázzék minden: ég, föld körülötted,
Ha megfogod a másik lány kezét.

Csak menj! Az utad nem sírom síkosra,
Szívem sem teszem szőnyegként eléd,
Hogy felfoghasd halkan néma váddal.
Lépéseidnek kopogó nesztét.

Csak menj előre, nem kísér a sóhaj,
Ha menni kell, — hát menni kell, — siess!
Az Isten útját nem Te szabad, — én sem,
S a boldogságra nincsen más kezes.

Csak menj! Utadon rózsák illatoznak
Tövösük mind az én utamra hullt,
A régi nyárnak, régi szép emléke
Egy árnyalattal kissé megfakult.

De nincs tovább! Csak menj, csak menj
előre!

Az Isten az, ki integet feléd.

Pompázzék minden: ég, föld körülötted,
Ha megfogod a másik lány kezét.

ZSILINSZKY MARGIT
a Gárdonyi Társaság tagja.

**Akinek arcbőre
nagyporosu
és zsíros...**

Leányom arcbőre nagyporosu és zsíros; nem használ mást, csak Thiosept-szappant, ez a legjobb hatású szappan az ilyen arcbőr számára.

En is hosszú idő óta a Thiosept-szappant használom a legszívesebben.

Tisztelettel
M. K.

1934. április 10.

Thiosept

A VÉLETLEN AJÁNDÉKAI

— Véletlen? — kérdezik az emberek megvető hangsúllyal. — Nincs véletlen! — felelik rá rögtön. Talán igazuk is van, de csupán azért, mert a szó valódi jelentésével nincsenek tisztában. A véletlen nem egyéb, mint amikor váratlanul történik valami. Ezt senki nem vonhatja kétségbe és ebből a nézőpontból tekintve, minden metafizikai vagy más titkos erő nélkül, mégis csak köszönhetünk egyet-mást a véletlennek és pedig olyat, ami nélkül szegényebb lenne az emberiség. Néhány példával illusztrálni is fogjuk ennek az állításnak igazságát.

Véletlennek köszönheti a megjelenését és az egész emberiségre gyakorolt rendkívüli hatását az amerikai írónő: *Harriet Beecher-Stowe* «Tamás bácsi kunyhója» regénye, amely ma már az egész művelt világ nagyrabecsült közkinccse. Ez a könyv ugyanis mint békés fegyver szerepelt az amerikai rabszolgaság elleni harcban. Az írónő, amikor ezt a könyvet írta, már nem volt fiatal és mint többszörös családanyát, teljesen elfoglalták az otthon gondjai. A háztartás gondjai között teljesen megfeledkezett költői alkotásáról. Kötelezettségei annyira igénybe vették, hogy nem is gondolt már a kéziratra. Férje azonban, amikor a padláson öreg vadászfegyverét kereste, véletlenül megtalálta felesége regényét. Rögtön olvasni kezdte és nem is hagyta abba, amíg a végére nem ért. Amikor pedig lejött a padlásról, a világirodalom egy hatalmas alkotással lett gazdagabb. Rögtön nyomdába adta a könyvet, amelynek óriási visszhangja támadt és felesége: *Harriet-Beecher-Stowe* asszony, világhírű írónő lett.

Még ennél is érdekesebb a nagy francia történetíró: *La Bruyère* esete, akinek «*Caractère*» című könyve a véletlen jóvoltából valósággal «házasságközvetítő» szerepet játszott. *La Bruyère* a tudós zárkózott életét élte Párizs városában, nem érdekelték az anyagiak, nem vágyott pénz és dicsőség után. Majd mindennap felkereste kedves könyvesboltját, ahol órákhosszat lapozgatott a régi írásokban, vagy pedig a boltos szép leányával beszélgetett. Egyszer, amikor már távozni akart, eszébe jutott, hogy kézirat van a zsebében, amit azért hozott magával, hogy megmutassa a könyvkereskedőnek. Ez a kézirat volt a «*Caractère*», a francia történeti esszé egyik legértékesebb gyűjteménye.

— Hajlandó kinyomatni? — kérdezte a tudós. — Nem tudom, hogy kifizetődik-e? Ha igen, a teljes hasznot felajánlom az én kis barátnőmnek, az ön kedves leányának. A könyvkereskedő vállalkozott a mű kiadására. A siker olyan óriási volt, hogy a tiszta haszon százezer frankot tett ki, amely a könyvkereskedő leányának — hozománya lett.

Különös véletlennek köszönheti megszületését az angolok híres indulója: *It's a long way to Tipperary*... «Lancashire-grófság egy kis helyiségében, 1912 volt akkor, fiatal gyári munkások söröztek. Közöttük volt egy kocsmai énekes, az úgynevezett „hangulatesináló“, ami abban az időben még ritkaságszámba ment. Az úgynevezett „sláger“-ről beszélgettek és vitakoztak. Egyik azt állította, hogy szerencsés véletlennek köszönhető az ilyen népszerűség. Mások pillanatnyi ihletről beszéltek, ismét mások azt állították, hogy esztendőkig kell várni és dolgozni, amíg egy „sláger“ megszületik. *Jack Judge*, a hangulatkeltő énekes kijelentette, hogy semmi az egész, csak éppen le kell írni, ami az ember eszébe jut, a többi aztán a jó előadástól függ. Angliában történt a dolog, tehát rögtön — fogadást kötöttek. *Jack Judge* kijelentette, hogy azonnal ír egy olyan dalt, amit este már valamennyien vele együtt fognak énekelni. A többiek mind ennek az ellenkezőjére fogadtak. *Judge* eltűnt egy kis fülkében, ahol csönd volt és gyorsan felírta egy papírlapra, ami véletlenül éppen az eszébe jutott. Rövid idő múlva visszajött, szólt a barátainak és a zongorakísérőjének, hogy valami új dalt akar előadni. *Vernon*, így hívták a zongoristát, azonnal a zongora mellé ült és *Judge* szövegére ott rögtön muzsikát komponált. Így született meg a «*It's a long way to Tipperary*...», amit rövid idő múlva már velük együtt énekelt minden vendég. Két év múlva pedig már az egész angol hadsereg erre az indulóra marsolt Franciaországban, Afrikában s a messzi Törökország földjén. Természetes, hogy még ma is a legnépszerűbb angol induló.

A TÁRSASÁGBÓL

Kedves előfizetőink,

büszke örömmel jelentjük, hogy legközelebbi regényünk, amelynek közlését április 1-i számunkban kezdjük meg és amelynek címe: «Amíg eljön az igazi...» olyan irodalmi csemege lesz, amit joggal elvárunk olvasóink a Magyar Uriasszonyok Lapjától és amelynek kiválasztása, hogy valóban a legtokéletesebbet adjuk, hosszú hetek töprengésének és vitaközlésének volt az eredménye. Hiszünk, hogy új regényünk, amelynek már a címe is szállóige lesz, ami kedves előfizetőinknek nem csupán a gondolkodást, hanem a szívét is meg fogja ragadni és egyre növekvő izgalommal fogják várni a folytatásokat, hogy dobogó szívvel kövessék a regény hősnőjének, a lausannei nevelőintézet magyar növendékének, sorsát és életét. Ez a regény a mai magyar asszony és magyar leány valósággal kálváriás megdicsőülése, mert úgyszólván az egész világgal, minden emberi irigységgel, rosszakarattal, gyűlölettel és ártó szándékkal szemben találja magát, de hatalmas akaraterejével, a tisztaság és becsületesség páncéljába öltöztetve szívvel, minden akadályt legyőz, és végül mégis megtalálja az életboldogságot. Addig azonban várnia, küzdenie és harcolnia kell, «Amíg eljön az igazi...» A nagyserű regény izgalmas feszültsége, váratlan fordulatai, cselekményének szinte filmszerű pergetése és szereplőinek bravúros megmintázása a legnagyobb írói művészet, amely feltétlen hatással lesz minden kedves olvasóinkra. «Amíg eljön az igazi...» című regényünk közlését április 1-i számunkban kezdjük el, de már most, jóelőre értesítjük erről minden kedves előfizetőnket, tudva, hogy joggal kérnek részt a mi irodalmi örömeinkből és együtt éreznek a Magyar Uriasszonyok Lapja szerkesztőségének boldog megelégedésével.

Hálás köszönetünket küldjük

minden jóbarátunknak, jóismerősünknek és a lap kedves előfizetőinek, akik Csorba Éva Mária Valéria Erzsébet születése alkalmából jókívánságokkal voltak kedvesek felkeresni. A nagymama és nagyapa köszönetéhez fűzzük a boldog anya és apa háliját, de anygali hangocskáján megszólal a csöpp Éva Mária Valéria Erzsébet is, hogy édes mosolyát küldje mindenkinek, aki szeretettel köszöntötte születése alkalmával.

A Kormányzó Úr

Öfömlényező megengedte, hogy dr. Hindy Zoltánnak, a Magánalkalmazottak Biztosító Intézeté igazgatójának, a magyar közművelődés szolgálatában szerzett érdemeiért elismerését tudtul adják. — A Kormányzó Úr Hegedűs Loránt ny. m. kir. pénzügyminisztert, a TEBE elnökét, a Felsőház tagjává élethossziglan kinevezte. — A nagykorúsi Arany János Társaság annakidején tiszteletli tagjává választotta Móra Ferencet, a nagy magyar író, lapunk egykori munkatársát,

aki azonban helyét már nem foglalhatta el, mert időközben elhunyt. Most leánya, Vészitsné Móra Panka foglalta el apja székét az Arany János Társaságban. — A társadalmi és közéleti kitünőségei jelentek meg vitéz Jekelfalussy-Wolnhoffer Emil máltai lovag, huszázredes és felesége parasztmulatságán, ifj. Fináczy Béláké estélyén, Zigányné Jeney Buncy bridge-tejáján, gróf Széchenyi Lászlóké, báró Prónay Györgyéké, Magasházy Lászlóké, báró Vojnits Miklóséké, Konkoly Thege Sándoréké, Imántsý-Papp Eleméréké és gróf Révay Imréké estélyein és teáin. — Kitünően sikerült és előkelő közönség részvételével zajlott le a Protestáns Teak ideji évadzáró, táncestéje március 2-án. — A vége felé járó hangversenyszerezen eseményei közül meg kell emlékeznünk a Hangverseny Zenekar bravúros március 5-i koncertjéről, amelyen a kitűnő Strasser István vezényelt és Viola Mitchell, hegedűművész működött közre. — Szenczáción volt a Burger-Kerpely-Országh-trió március 2-i hangversenyesztése, amelyen szűfolt nézőtér teljesít a kitűnő művészeknek. — Kosztolányi Dezső március 7-i emlékestjén felléptek Sándor Erzsébet, Basilides Mária, Bulla Elma, Péchy Blanka, Babits, Karinthy és még sokan. Az est valóban méltó volt a nemrég elhunyt nagy költő emlékéhez és a kitűnő közreműködők névéhez. — Március 15-én lesz Károlyi zenekari estje a Filharmonikusokkal.

Hímen-hírek

Ravasz Verát, dr. Ravasz László dunamelléki ref. püspök, titkos tanácsos leányát eljegyezte ifj. dr. Uray Sándor, debreceni főispáni titkár, Uray Sándor debreceni ref. lelképásztor, kormányfőtanácsos fia. — Visnyovszky Károly ny. állami vasgyári műszaki főtanácsos és neje Pap Laura leányát, Évát, a diósgyőrvasgyári rk. plébániatemplomban oltárhoz vezette dr. Barakonyi István áll. vasgyári fogalmazó. — Szentgyörgyvölgyi Nemess Géza és Hujber Marika leányát, Ilonkát, Győrött eljegyezte Reutler János építésmester. — Krompachi és nagyidai Gundelfingen Elemér és felesége nagykanizsai Szericzky Gabriella leányát, Gabriellát eljegyezte néh. nagyváradi Stépán Géza és felesége darvai és kricsfalussi Kricsfalussy Márta, férjezett vitéz Zalán Leoné fia, Stépán Ferenc. — Stuber Adrienne, királdi m. kir. postamester, kedves előfizetőnk és Zeke László okl. jegyző, az Orion rádiógyár r. t. tisztviselője, Budapesten házasságot kötött. — Tiszeker Vera és kásonimpertalvi Balázs László örök hűséget esküdött a Bakáts-téri r. k. plébániatemplomban. — Zsámbéky Valéria és Hammerl László okleveles gépészmérnök jegyesek. — Gyurka Jolánt a hatvani Szt. Ferenc-rendiek templomában oltárhoz vezette Czegka Vilmos. — Futó Katalin (Debrecen) eljegyezte Schlegel Ferenc (Sárbogárd). — Keresztes Ilona és Marton László házasságot kötött. — Mink Jolánt eljegyezte Babik Szilveszter. — Horn Anna és Csetkey (Stetka) László vezérkari százados örök hűséget esküdött Debrecenben. — Győre Jolán

és Merkner Miklós (Dunaföldvár) jegyesek. — Bogáromi Anna és Gruits Károly házasságot kötött. — A jegyes- és házaspároknak őszinte jókívánságainkat küldjük.

Angyalok érkezése.

Az anyai szeretet boldog örömeivel és az apai szív büszkeségével közli Nagy István ref. lelkész (Dolnai Fedoernek) és neje, Máthé Sarolta, hogy házasságukat kisleánnyal ajándékozta meg az Eg. A kisbaba a szent kereszttségben az Éva Ildikó nevet nyerte. Keresztszülők voltak: Máthé Vilma és dr. Czeglédy Ferenc, törvényeséki titkár. A keresztelési szertartást Czeglédy Pál esperes végezte.

Jelentem még,

hogy a Magyar-Osztrák Alpési Egyesület vezetője májusban Baar-Baaren-fels osztrák követ fővédnöksége alatt nagyarányú osztrák amatőrfényképpályázatot hirdet. A pályázat nyilvános, tehát résztvehet azon mindenki, aki Ausztriában készült amatőrfelvételekkel rendelkezik. Az Egyesület a pályázat díjnyereseinek igen értékes díjakat fog kiosztani, így pl. osztrák gyorsvonati szabadjegyek, postautó- és hajójegyek, belépőjegyek a salzburgi Unnepi Játékokra, 14 napos ingyen szállás és ellátás különböző osztrák szállodákban, ezenkívül számos kisebb díj. A pályázat részletes feltételeit, melyek március közepén jelennek meg, az érdeklődőknek szívesen küldi meg a titkárság (Budapest, VI., Andrassy-út 28.). — A Dunántúli Koszorú kiadásában jelentek meg Pallós-Plapladek János versei «Fény és árny» címen, amelyet boldogan emelünk ki az egymás után megjelenő verseskönyvek közül, mert a költemények érzéstartalma és megjelenési formája biztos ígéret arra, hogy igazi, értékes költővel volt első találkozásunk.

IN MEMORIAM

Az őszinte részvét hangján jelentjük, hogy

Szentgyörgyi Dezső

a M. Ált. Takarékpénztár nyug. igazgatója, 61 éves korában, Gyöngyösön, visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Csik Évike

Csik Endréék kedves előfizetőnk 10 hónapos gyermeke, hófehér lelkét visszaadta az Egek Urának. Szülei gyászoló szívét csak az a tudat vigasztalhatja meg, hogy a kis Évike most már az angyalsereg között játszadozik, az égi mezőkön.

HAJSZALAK végleges kiirtása ezidőszert a legkamolyabb, gyors, biztos eredményel. Angol módszerrel. Schadek Antalné kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-u. 9. I. (Corso mozi ház)

HÁZTARTÁS

Hüsgombócleves. Csontokból zöldséggel levest készítenek. Egy zsemlyét tejben megáztatunk, adunk hozzá 15 dkg darált sertéshúst, egy késhegynyi reszelt hagymát és két késhegynyi petrezselyemzöldet. Jól összekeverjük, megsózzuk, borsozzuk és egy tojással összeállítjuk. Lisztes kézzel apró gombócokat formálunk belőle és leszűrt forró csontlébe főzzük. **Zöldséppudding.** Megpárolunk egy deci zöldborsót, adunk közé kis rózsákra szétszedett karfiolt, spárgafejeket, karikára vágott karottát, gombát párolva. Előbbieket sósvízben megfőzzük. Kihűtjük. Ezalatt a következő tésztát készítjük el: 6 dkg vaját felolvasztunk, keverünk hozzá 6 dkg lisztet és piritás nélkül 4 deci tejjel felereszljük, felfőzzük. Kihűtjük, keverünk közé 4 tojás sárgáját, 4 tojás kemény habját, megsózzuk és ebbe tesszük bele az előkészített zöldséget. Pudding formát vajjal kikenünk, bele tesszük és gőzben egy óráig főzzük. Tálra borítva meghintjük reszelt pármezán-sajttal és olvasztott vaját adunk hozzá.

DÁN TESTVÉREK SZÜCSOK, BUDAPEST, IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok). Ezüstrókkák, nerzkepek, új modellek!

Rizotto-körítés csirkeaprólékkal. Reszelt hagymát zsírban szép pirosra megpirítunk, adunk bele egy jó késhegynyi édes piros paprikát, a megmosott rizst, sőt és a csirke aprólékját felvágva, egy kockacukrot. Addig öntögetünk rá részletekben paradicsom levet, míg a rizs megpuhul. Egyszerre nem szabad az egész mennyiséggel feltölteni. Tálaláskor reszelt pármezánt keverünk bele és a tetejét is meghintjük vele.

Töltött tekeres. Egy pohár tejben folytonos keverés mellett megfőzzük 4 evőkanál finom lisztet, ha elég sima, teljesen kibűtjük. Ha kihűlt, egyenként beleadunk 4 tojás sárgáját, pici sőt és a tojásfehérjéből vert kemény habot. Kikent tepsibe tesszük, sárgára kisütjük s míg forró, megtöltjük velővel, melyet megtisztítunk, megablunk, hagymás zsírban megforgatunk s 2 tojást keverünk bele. Tölthető tejfölös gombával, vagy darált, tejjel felkevert sonkával. Felcsavarjuk s tálaláskor meghintjük pármezán- és olvasztott vajjal. Reszelt sajtot adunk mellé.

Spárga elkészítése. A spárgát hossza szerint meg kell hámozni, csomókba kötni s egy fazék megsózott forró vízbe tenni s lágyra főzni. Ezekután szépen tálra rakjuk, zsemlyemorzsalat meghintjük és vajjal leöntjük, most tojássárgát cukorral és forró tejjel összehabaránk, a spárgára öntjük s rövid ideig forraljuk. A spárgát megfőzvéen és kihűtvén, ecettel és olajjal a marhahúshoz vagy peccsenyéhez is lehet adni.

Spárga írósvajas lével. A spárgát megtisztítjuk és sósvízben megfőzzük, reá fél liter savanyú tejjel öntünk, zsemlyemorzsalával meghintjük s reá vajat öntünk. **Hátszín egészen, göngyölve.** Nagy darab hátszín veszünk, melyet a csontról lefejtve a fagyútól megtisztítunk, megmosuk, de a külső bőrt rajtahagyjuk, jól kiverjük, a belső húsos részt megsózzuk,

megborsoljuk és összegöngyölítjük, hogy a bőrös része kívül legyen és vékony spárgával összekötjük. Külső részét is besózzuk és megborsoljuk s forró zsírba téve meghengergetjük, vizet töltünk rá és akár fedő alatt, akár sütőben másfél óráig pároljuk, természetesen többször meg kell levélen öntözni. Végül szépen megpirítjuk s tálalás előtt a spárgát levesszük róla, szép vékony szeletekre vágjuk és ízlés szerint körítjük, a rozsdás levélen leöntjük. Igen jó hozzá a mustár is.

Fejessaláta írósvajjal és tejjel. Szép vastag salátát megmosunk, négyfelé metsszük és megpároljuk. Ezután egy tálaló vajjal kikenünk, fél liter tejjel reáöntünk, ezután ismét salátát helyezünk reá s ezt mindaddig tesszük, míg a tál tele nem lesz, felül írósvajjal és zsemlyemorzsalat adunk és sütőbe tesszük s ha a saláta felforrott, karbonádokkal ckesztjük.

Zöldborsós rizs velővel. ¼ liter kifejtett zöldborsót ¾ liter sós vízben puhára főzzük. Egy tojásnagyságú zsírt lábasban felolvasztunk, teszünk bele finomra vágott zöldpetrezselymet, ¼ kg finom rizst, egy kis evőkanál finom lisztet, aztán felöntjük a zöldborsó levével. Ha a rizs puha, fedő alatt pároljuk, hozzákeverjük a borsót és egy szép nagy borjúvelőt elkészítünk gombával. Tálaláskor a tálra a rizst koszorúformára rakjuk ki, a közepét üresen hagyjuk és odatesszük a gombás velőt. Az egészet jól behintjük sajttal és tálaljuk. Igen finom étel.

TÉSZTARECEPTEK

Mogyorótorta. Tizenhét dkg feltört mogyorót a sütőben kissé megpirítunk, kendővel jól ledörzsöljük és finomra megtörjük. Ezután 28 deka cukrot 4 tojás fehérjével és kevés citromszaggal összekeverünk és ebből papírtölcsérrel 16 kis kerek csokocskát kinyomunk és azokat lassan kisütjük. A tömeg maradékából a torta nagyságának megfelelő kerek lepényt papírra kenünk és lassan világosra sütjük. Ha kihűlt, a papírt vízzel megnedvesítjük és két perc múlva lehúzzuk azt. Most az egyik tortát barackbefőttel megtöltjük és a másik tortalapot reáhelyezve, ezt is bekenjük befőttel, narancskonzervvel bevonnuk és száradni hagyjuk. Most 7 dkg cukrot víz nélkül, tehát nyersen a tűzőn feloldunk, a kis csokocskákat belemártjuk és a tortát körülragasztjuk.

György Miklósné

Rigó Janesi. Öt tojás sárgáját, 10 dkg cukrot, 10 deka lisztet, kevés kakaót, 5 tojás habját jól elkeverünk, tepsibe öntjük, kisütjük, ha kisült, kétfelé vágjuk, az egyik lapot esokoládémázzal bevonnuk. Tejszínhabot 3 dkg poreukorral habosra keverünk, kevés kakaót teszünk bele és a tésztát két ujjnyi vastagon megtöltjük, nagy kockákba vágjuk. Nagyon kiadós és jó.

Szántai Istvánné

Bohém-torta. 21 dkg őrölt mandula (lehet dió), 21 dkg cukor, 3 tábla reszelt esokoládé, 8 tojás habja. Ezt három részben

„Takarékos háziasszony gázzal főz“

ARANYCSOKOR
PAMUT VÁSZON

FEHÉRBESEN és SZÍNESBESEN

A
LEGJOBB
LEGSZEBB

KÉZIMUNKA
ÁGYNEMŰ
ÉS
FEHÉRNEMŰ

ANYAG

Budapesti detail főárusítás
a Magyar Uriasszonyok
Kézimunkaboltjában
Budapest, VI., Teréz-körút 6. szám

Dr. Földes Miklósné

JUNO* Kosmetikai Laboratóriuma,
Budapest, IV., Károly király-út 24.

◆ Biztos hatású széplőszerek.
Vidékieknek postai szerkűldés.

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

megsütni. *Töltelék:* 14 dkg vaját habosra verni 14 dkg cukorral és 2 tábla olvasztott csokoládéval. Ezzel megtöltjük, kívül is bevonjuk vele; gorombára vágott mandulával vagy dióval meghintjük.

Paál Gyuláné
Házibarát. ¼ kgr vaját, ¼ kg lisztet, 12 dkg cukrot, 14 dkg darált mandulát vagy diót egy csepp rummal összegyurunk. Vékonnyra kisodorjuk, pogácsaszaggatóval kiszaggatjuk és sütjük. Sütés után kettőt-kettőt összeragasztunk befőtellel. A következő mázzal mindeniket bevonjuk: ¼ kg csokoládét megpuhítunk, 10 dkg cukorral főtt szirupra felfőzzük és a sütemények tetejét bevonjuk. *Paál Gyuláné*

Hasséfánk. Maradék sültet, csirkét vagy borjút megdarálunk. Egy tejbé áztatott zsemlyét, melyet jól kinyomunk, egy picit sóval, két tojás sárgájával, finomra vágott hagymával, petrezselyemmel tömegg keverünk. Hozzáadjuk a két tojás habját is. Morzsával összekeverve, pogácsákat formálunk belőle. Tojásba és morzsába mártva zsírban kisütjük. *Paál Gyuláné*
Vajás kifli dióval. ½ kg liszt, 25 dkg vaj. A liszt kisebb felével a vajat összegyúrjuk, kinyújtjuk és félretesszük. A másik felével rétestésztát gyúrunk és igen jól kidolgozzuk. A kinyújtott vajat néhányszor közösenyújtjuk, megtöltjük és hideg késsel felvagdadjuk. Rétestésztára a következő: 1 egész tojás és egynek a sárgája, kevés só, cukor, 1½ dkg élesztő kis pohárka langyos tejben feláztatva, egy kevés tejfel és egy kevés a kinyújtott vajból. *Zsoldos Károlyné*

DÁN TESTVÉREK SZÜCSOK, BUDAPEST, IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok). Ezüstrókkák, nerzkepek, új modellek!

Mandulás puding. 6 tojás sárgáját 20 dkg vajjal habosra keverünk. Egy citrom levét reszelt citromhéjjal, 5 deka abált darált mandulát, 6 tojás keményrevert habját és 15 dkg darált keverünk hozzá. Majd a tortaformát kikenjük vajjal, liszttel és vagdalt mandulával behintjük, bele tesszük a pudingot és lassú tűznél sütjük. *Zsoldos Károlyné*

Almatorta. ¼ kg cukrot ¼ kg vajjal, valamint 6 tojás sárgájával jól elkavarunk, azután 20 dkg lisztet és a 6 tojás habját adjuk hozzá. Az egészet almapürével megtöltjük és cukros mázzal bevonjuk. *Dr. Molnár Józsefné*
Piskótakrém. A piskótátésztát kockára vágjuk és kevés rummal leöntjük. 3 deci tejszínt kemény habnak felverünk, hozzáadunk cukrot, rumot ízlés szerint és 2 tojás sárgáját nyersen. Az egészet jól összekavarjuk és a piskótátésztára ráöntjük, hideg helyre tesszük. *Dr. Molnár Józsefné*

Pisichinger-tortácskák. 6 dkg cukorból, 16 dkg lisztből, 10 dkg vajból, 5 dkg finomra őrölt és hámozott mandulából,

egy fél reszelt citromhéjból és 2 tojásnak a sárgájából a gyúródeszkán kemény tésztát kell készíteni. Ezt ½ cm vastagra ki kell nyújtani és kétkoronás nagyságra kiszaggatni. Középfokú hőmérsékletnél kisütni. Ezalatt 15 dkg megpörkölt és megörölt mogorót 20 dkg vaniliás cukorral jól elkavarni, hozzá 8 dkg megmelegített, puha csokoládét és még annyi finom vajat adunk, hogy kemény tésztát kapjunk, ezt kinyújtjuk és ismét kis tortácskákat szaggatunk belőle. Ezt szintén közép hőmérsékletnél kisütjük. Majd előveszünk két megsült mandulástortácskát, vékonyan bekenjük ízzel s a két tortácska közé az utóbbi mogoróstortácskát helyezük és vaniliás cukorral behintjük.

Dr. Molnár Jánosné
Teasütemény. 2 dkg vaj, 2½ dkg cukor, 5 tojás sárgája, 9 dkg liszt. 30 golyócskát készíteni belőle és világosra kisütni.

Szabó Jánosné
Vaniliás kis kiflik. 15 dkg hámozott, őrölt mandula, 26 dkg vaj, 15 dkg cukor, 34 dkg liszt. Összegyúrjuk, kis kifliket formálunk belőle, vaniliás porcukorral meghintjük s utána megsütjük.

Antal Jenőné
Morzsatésztá. 20 dkg lisztet, 28 dkg zsírt, 10 dkg finom őrölt mogorót, ¼ kg cukrot, kevés fahéjat és székfűszegét, 1 citrom levét és héját, 1 egész tojást, 1 tojás sárgáját veszünk és az egészet habosra keverjük, azután két részre osztjuk, az egyik részt kinyújtva ízzel megkenjük, a másik résszel betakarjuk, tojással megkenjük. Ha kiszült, négyzögletű darabokra felvágjuk. *Antal Jenőné*
Kakaós torta. ¼ kg cukrot, 2 egész tojást, 2 tojás sárgáját habosra keverünk, adunk hozzá 2 evőkanál kakaót, 2 deci nyers tejet, 5 dkg vaját, 1 evőkanál rumban feloldunk egy kis kanál szódbikarbónát és ¼ kg finom lisztet elkeverünk. Míg a torta sül, habot készítünk, 1 nagy evőkanál barackkízt 12 dkg cukorral és 2 tojás fehérjével mély tálban addig keverjük, míg egészen kemény habot nyerünk. A kiszült tortát kettévágjuk, a hab egyharmadával megtöltjük, a többivel bevonjuk. *Katona Jánosné*

TANÁCSOT? KÉRNEK

Kedves olvasótársnőimhez fordulok segítségért és nagyon kérem, szíveskedjenek ajánlani olyan kedves intelligens családót, aki hegyes vidéken lakik 600-tól 1000 m-ig magasságban, lehet felvidéki is, aki elfogadna egy intelligens leányt kizárólag levegő és környezetváltozás céljából havi teljes ellátással és családtagként tekintenek. Néhány hónap szeretnék ott tölteni. Az idő enyhülése után azonnal utaznék. Szíves részletes választ kérnék „Ligézés” jellegére a kiadóhivatal útján.

Kedves olvasótársnőim, magyaros stílusú butorokkal és diszitással szeretném berendezni 8x8 m nagyságú előszobámat, melynek úgynevezett veranda jellege van, miután két oldala teljesen üvegezett. Az ablak mögötti rész tele van disznóvénnyel és nyíló virágokkal, miután virágtenyésztésre keleti fekvésénél fogva nagyon alkalmas és én szeretem is a virágokat gondozni. Ezt a helyiséget óhaj-

Visszavonhatatlanul

csak március 15 ig kapható leszállított

reklámáron a

**GIBBS
FOGSZAPPAN**

Nekisérletezzen,

használja rendszeresen a híres **nagyenyedi**

KOVÁCS KRÉM-et.

Eltünteteti az archív szépségibáit, csodálni fogja Ön is bámulatos hatását. Az arc megszépül, feltűnően tiszta, üde lesz!

Ejjeli használatra két } csomagolásban
Nappali használatra sárga }

Stühmer ujdonság

c s o k o l á d é

FÉRJÉNEK JÓ RUHÁVAL

tartós örömet szerez

Szabó Adorján

A művészvilág kedvelt úriszabója

VII., Erzsébet-körút 5. Telefon : 14-33-70

Hölgyeim! Le a kötőtűvel!

Itt a XX. század szennőctója, a szab.

„RAPID” kézikötő-készülék

Néhány óra alatt köthet magának pullovert, blúzt vagy ruhát — Kezelése egyszerű — Ár **P 20.-** Kérjen ismertetőt. — Forgalmába hozza:

Aruforgalmi kft., V., Erzsébet-tér 4

MŰVESZI FÉNYHÉPER
MESTERE

**KOSSAK U.
KOMÁROMI**

HOBSUTH LAJOS U. 12.
TELEFON

BŐSÉGÉSTAP

1937 március hó 11-től március hó 20-ig

CSÜTÖRTÖK 11 R. k. Szilárd Pr. Aladár	EBÉD: barnaleves, fekete gyűkér spárga módon, töltött rostélyos, kelbimbó, alma pongyolában. VACSORA: rakott káposzta, kompót, sajt.
PÉNTEK 12 R. k. I. Gergely Pr. Gergely	EBÉD: ikrás hallevés, rakott ponty, rizs-kolbászkák esokoládával, gyümölcs. VACSORA: parajfőzelék, kirántott tojás, tejben rizs.
SZOMBAT 13 R. k. Szabin Pr. Kriszt.	EBÉD: tarhonyaleves, bőrs sertéscsénye, leneselőzeték, palacsinta tőravál töltve, gyümölcs. VACSORA: Karfiol sajtjal, apró sütemény, kompót.
VASÁRNAP 14 R. k. Fek. vas. Prot. Matild	EBÉD: kappanaprólékból ragouleves májgaluskával, töltött tojás tartármártással, sült kappan gombásrizs körítéssel, céklával, mandulatorta, gyümölcs. VACSORA: délről hideg sült kompóttal, torta, gyümölcs.
HÉTFŐ 15 R. k. Nemz. ün. Prot. Nemz. ün	EBÉD: paradicsomleves rizzsel, borjúpörkölt galuskával, képviselőfánk, gyümölcs. VACSORA: főtt sonka ecetes tormával, kompót, tea, aprósütemények.
KEDD 16 R. k. Geréb pk. Prot. Henriette	EBÉD: bableves füstölt hússal, túróeszusa, gyümölcs. VACSORA: savanyúudó tükortojással, gyümölcs.
SZERDA 17 R. k. Patrik pk Prot. Gertrud	EBÉD: gombaleves, burgonyapudding, töltött szőlőlevél, kiflikoch borsadóval, gyümölcs. VACSORA: hideg felvágott, körözött liptói, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK 18 R. k. Sándor pk Prot. Sándor	EBÉD: reszeltleves, fokhagymás marhafelsál burgonyakörítéssel, uborkával, túrólepény, gyümölcs. VACSORA: savanyú máj, tészta, gyümölcs.
PÉNTEK 19 R. k. Fájd. Szűz Prot. József	EBÉD: almaleves, főtt csuka tejeles tormával, szerelmeslevél. VACSORA: vagdalt tojás uborkával, tészta, gyümölcs.
SZOMBAT 20 R. k. B. Csák M. Prot. Hubert	EBÉD: burgonyagombócleves, sajtpudding, borjúkoltelt burgonya- és madársalátával, burgonyanudli, gyümölcs. VACSORA: pirított borjómáj burgonyakörítéssel, gyümölcs.

ÜZENETEK

A Tavasz Országos Tenyészállatkiállítás alkalmából a vidékről feljövő kedves előfizetőinket mély tisztelettel kérjük, minden vételkényszer nélkül látogassák meg a Magyar Uriasszonyok Kézimunkaboltját, VI., Teréz-körút 6. sz. alatt.

TÖBB ELŐFIZETŐNK kívánságának óhajunk eleget tenni, amidőn tisztelettel bejelentjük mélyen tisztelt előfizetőinknek, hogy bármelyik terítő-ajándékunkat a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában (Budapest, VI., Teréz-krt. 6.) becsereljük egy nagyon izéses mintájú előfestett gobelin párnalapr. A párna elkészítéséhez szükséges teljes berliner anyag 3 pengőért ugyanott beszerezhető. A terítők becserelése és a párnához való anyag beszerzése kiadóhivatalunkban is elintézhető. Postán való szállításhoz 20 fillér portóköltség kúldendő.

AZ ÚJVONALÚ FŰZŐ

jó alakot,
egészséget,
hajlékonyságot biztosít

FENYŐNÉ
FŰZŐSZALONJA

V., Lipót-körút 9. II. em. (Telefon 326-0-83) minden árban és minden minőségben készíti mérték után fűző-, gyógyfűző- és melltartó-különlegességeket.

Külföldi modelljeim megtekinthetők!

Vidéki előfizető. A kézimunkabolt megnyitása óta a kézimunkázó hölgyek közül nagyon sokan kerestek fel Nagyságos Asszonyom levelében foglalt ajánlatához hasonló ajánlatot, azonban sajnos, ma még nem áll módunkban mindenkit foglalkoztatni, akit szeretnénk, hogy könyvnyithessünk sorsukon. Ha a Jő Isten megsegít, úgyis az a tervünk, hogy szerényebb körülmények között élő előfizetőinket elláthassuk kézimunkával, ami azonban nem valósítható meg egyik napról a másikra, mert nem elegendő, hogy kézimunkáztassunk, azt értékesíteni is kell. A felvő közönséget ezidőszent a meglévő alkalmazottakkal ki tudjuk szolgálni s új munkaerőket nem állíthatunk be. Kérjük Nagyságos Asszony szíves türelmét, reméljük, hogy ez a tervünk is megvalósulhat.

A fogók ellen sikeresen küzd a **Solvolith** fogpéppel, mert ez az egyetlen, amely a fogkövet feloldó természetes karlsbadi forrással tartalmazza. Harmincöt év óta kipróbált szer, orvosok ajánlják.

Szomorú vasárnap. Bizalmas levelében arra kér bennünket, hogy őszintén mondjuk meg, mi a véleményünk, férjhez menjen-e rábeszélésre, vagy ne törődjön senki véleményével és ahhoz menjen, akit szimpatikusnak talál. A kérdés így feltéve úgy hangzik, mintha mindazok részéről, akik valamilyen kapcsolatban

EGYSZERŰETAP

1937 március hó 11-től március hó 20-ig

CSÜTÖRTÖK 11 R. k. Szilárd Pr. Aladár	EBÉD: vegyes zöldségleves, lekváros táska, gyümölcs. VACSORA: dísznöfajsajt ecetes hagymával, gyümölcs.
PÉNTEK 12 R. k. I. Gergely Pr. Gergely	EBÉD: tejeles reszelttészával, főtt csuka tejeles tormával, gyümölcs. VACSORA: főtt tojás, sajt, vaj, gyümölcs.
SZOMBAT 13 R. k. Szabin Pr. Kriszt.	EBÉD: karfiolleves, szőlőlevél töltve, tejben áztatott és kirántott személyeseledek, gyümölcs. VACSORA: rántotta uborkával, sajt, gyümölcs.
VASÁRNAP 14 R. k. Fek. vas. Prot. Matild	EBÉD: húseles, főtt hús paradicsomszósszal, burgonyakörítéssel, rostélyos uborkával, krémeslepény, gyümölcs. VACSORA: délről rostélyos burgonyakörítéssel, uborkával, tészta, gyümölcs.
HÉTFŐ 15 R. k. Nemz. ün. Prot. Nemz. ün	EBÉD: bableves füstölt hússal, töltött palacsinta, gyümölcs. VACSORA: rakott burgonya, gyümölcs.
KEDD 16 R. k. Geréb pk. Prot. Henriette	EBÉD: savanyú tojásleves, kavart szilvásgombóc, gyümölcs. VACSORA: tojásrántotta uborkával, sajt, vaj, gyümölcs.
SZERDA 17 R. k. Patrik pk Prot. Gertrud	EBÉD: sóskaleves bárányfejél, túrósgombóc, gyümölcs. VACSORA: paprikás sertészelet tarhonyakörítéssel, gyümölcs.
CSÜTÖRTÖK 18 R. k. Sándor pk Prot. Sándor	EBÉD: burgonyaleves tejelesen, babérléves marhafelsál burgonyapüré körítéssel, gyümölcs. VACSORA: rakott burgonya, gyümölcs.
PÉNTEK 19 R. k. Fájd. Szűz Prot. József	EBÉD: hallevés, lerakott hal sósvizben főtt burgonyakörítéssel, gőzmetélt. VACSORA: sült burgonya vajjal, gyümölcs.
SZOMBAT 20 R. k. B. Csák M. Prot. Hubert	EBÉD: száritott almaleves füstölt hússal, juhtúrós galuska, gyümölcs. VACSORA: kávé, hideg felvágott, gyümölcs.

vannak Magával, boldogságára nem volna tekintettel, hanem kizárólag anyagi érdekeket mérlegelnek s aszerint óhajtják irányítani életét. Szomorúan állapítja meg, hogy alapjában véve önnel nem törődik senki s a legérzékenyebben az bántja, hogy még udvarlója is, akit soha nem hitegetett, nem bátorított fel olyan reményekre, hogy abból kettőjük házasságára következtethetett volna, csak azért, mert nem tiltotta el, hogy időnként családjá körében meglátogathassa.

Titok

Nők tiszta teintjüket gyakran csak annak köszönhetik, hogy emésztésükre kellő figyelmet fordítanak. Használjon Ön is **D a r m o l t**, hatása kitünő.

DARMOL

most úgy veszi észre, hogy boldogtalanságára való hivatkozással presszionálni akarja a vele való házasságra. A szerelmi presszionálé mellett revolveres módját annál is inkább a legteljesebb mértékben elítéljük, mert őr ember ilyen gondolatára soha nem vetemedhet, mert még akkor is tisztelgethen kell tartani a másik fél érzelmeit, ha az az illetőre nem kedvező. Nem egyedülálló eset, hogy az esetleges házasság gondolatával közeledők közül egyik vagy másik fél a hosszabb ismeretség alatt arra a megállapításra jut, hogy mint jó barátok nagyszerűen megértik egymást, azonban a házasságkötéshez kevés a különösen olyan sokatérő barátság. Hogy udvarlója hallani sem akar elszakadásukról s azzal ijesztgeti, hogy az ő élete elveszti értékét, ha nem lesz az ő felesége, elhisszik, hogy kellemtlenül érinti, mert a jóérzésű ember nemcsak magára gondol, hanem arra is, aki miatta szenved és igyekszik gyöngédséggel meggyőzni, hogy érzéseit nem változtathatja meg, de nem felejt el a részéről tapasztalt jóságot és czután is, mint igaz barát, jószívvel gondolt rá. Hogy a keserű orvosság utóízét elvegyük utána egy kis édességgel hozzuk helyre a szánkat. Ilyen édességtől nem foszthatja meg azt az embert, aki — valljuk be — mégis csak családottan zárja le a kettőjük közötti barátságot. Hogy helyesen cselekszik-e, amikor a másik udvarlójához ragaszkodik, erre mi sem igennel.

sem nemmel nem felelhetünk. Reméljük, hogy a szíve nem vezeti félre és a boldogságot, amit ez a házasság ígér, egymásban megtalálják. Nem volna szerencsés fordulat, ha házassága után tisztulna ki látóköre és az elutasított, a távolságban többetigérő, tökéletesebbnek mutatkozna. Fájdalmas büntetésként nehezede életére egy későbbi felismerés, de aki a mában él, az nem képes más gondolata szerint osztani be az életét. Erős elhatározásra és még erősebb kivételre lesz szüksége, hogy érvényesíthesse a maga akaratát, amit azért találunk jónak, mert jobbat úgy sem ajánlhatunk. Igazán jól esne, ha írna máskor is. Szeretettel köszönti

Szerk.

Aki ébren, sűrű dohányfüstben eltöltött vagy átmulatott éjszaka után fejtájjal vagy gyomorrontással ébred, az saját hibája folytán szenved. Mert ha ilyenkor, lefekvés előtt 1—2 Pyramidon-tablettát vesz be, bizonyos, hogy mánap frissen és jókedvűen fog felébredni. Vegyük be tehát a Pyramidont idejekorán!

Egy köztisztviselő felesége. Egy öttagú család háztartását és minden munkáját, kellő beosztással igenis el tudja végezni a feleség egyedül. Az én esetem pl. a következő: szintén köztisztviselő felesége vagyok, (havi 250 P jövedelemmel), 29 éves, 10 éves asszony, 2 gyermekem van s náiam van 63 éves édesapám is. Így öttagú család gondozása, a lakás rendben-tartása, a háztartás vezetése az én feladatom. Mármost, hogy a feleség egymaga hogyan tudja ellátni a háztartás összes munkáit és gondjait, az attól függ, hogy ki, hol lakik, — a fővárosban, a környéken, vagy vidéken, továbbá, hogy ki, mint szereti és becsüli a családját, az otthonát. Ezek mind igen fontos tényezők a háztartási munka elvégzésénél. Laktam 2

egy finom diszkrét himzésű, divatos
Excellent habselyem
korbáné.

Kizárólag cégünk részére készül

szobás bérlakásban, ahol a munkabeosztás aránylag könnyebb, mint most a két-szobás kertés családi házbán. Annak dacára, hogy a kertemet gondozom, az aprójószágot magam nevelem, (csak a nehéz kerti munkában: ásás, kapálás, öntözésben segítenek a férfiak) a napi főzés, a karitáson kívül a mosást, vasalást s a kenyérsütést is magam végzem. A havi 250 pengő jövedelemből háztörlesztés, adó 100 pengő, marad az összes szükségletek kielégítésére havi 150 pengő. Ebből a jövedelemből semmiesetre sem lehet cselédet tartani. Mindezen munkák elvégzése mellett van még időm a gyermekeim nevelésére, kézimunkára, olvasásra. Például nemrég fejeztem be egy 170x240 cm-es horgolt szőrfüggönyt, melyen 4 hónapig dolgoztam. Sőt, úgy az alsó, mint a felsőruhák varrását is magam végzem (a férfiaké kivéve). A szórakozás, a társasági élet, rendszerint már csak az ünnep, illetve vasárnapokra marad. Azért, mert ennyi mindent magamnak kell elvégeznem, sem baráti, sem pedig ismerős körben nem néznek le, sőt mindenütt elismerésben van részem, mert semmivel sem vagyok elmaradva azoktól a társnőimtől, akik cselédet tartanak s kevesebb gondjuk van. Bár nem tudom melyiknek van igaza kettőnk közül: aki nem tud és nem akar cseléd nélkül feleség lenni, vagy aki mindent magára vállal. Az én szerény véleményem az, hogy a házasság nemcsak szórakozásból áll, hanem kötelességből is, — hisz nem oly nehéz és súlyos teher a szeretteinkről gondoskodni — s nagyon laza alapokon nyugodhatik az a házasság, amelyet egy cseléd léte, vagy nemléte fel tudna bontani. Én részemről ettől soha nem tenném függővé. Abban a reményben, hogy soha nem találom hozzájárultam a vita eldöntéséhez, szeretettel köszönti egy ismeretlen asszonytársam

Sz. A-né
Hivatásos kozmetikusnők tökéletes kiképzése dr. Földesné JUNO kozmetikai intézetében, IV., Károly király-út 24. sz. Külföldieknek külön kurzusok. Lapunk előfizetőinek tandíjkezdemény.

Nagyon kérem Főszerkesztő urat, amennyiben lehetséges, hallgassa meg szerény véleményemet Papp Jenő úr által írt *«Feleséget keresek»* és *«Feleségek felesége»* című cikkeire. Ha az ember ezen utóbbi cikket olvassa, kimondhatatlan gyönyörűséggel telik meg a szíve, hiszen olyan öt-

HELYI FOGYASZTÁS angol módszerrel biztos, gyors.
Schadek Antalné kozmetikai intézete, Budapest, IV., Váci-u. 9. I. (Corso mozi ház)

Hölgyek jelszava:
Ideális bevásárlási helyünk

Klein Antal

selyem, szövet, vászon és kelengye szaküzlete
Budapest, VII., Király-u. 49. (A Teréz-templomnál)

Calderoni és Társa

látészerező Szemüvegek, orrcsüptetők, látcsövek. Fényképészeti készülékek és cikkek. Hőmérők és barométerek. Budapest, V., Vörösmarty-tér 1. Telefonszám 1-811-48

HAJFESTÉS!

KOMOL hajfestékek festett haj szebb és természetesebb, mint az eredeti. Egyszerű, gyors, kényelmes kezelés és biztos eredmény. Díjtalan prospektust küld:

Vezérképviselőt:
Teréz-körút 40—42/a

**Johann
Maria Farina**

gegenüber dem
RUDOLFPFATZ cég közli

ezüstvignettás kölnije

(szőró-üveg fémkupakkal)

sokkal töményebb,

mint a fehérvignettás

Ezüstvignettás Rudolfplatz
kölni ára 2.—, 3.80, 6.50 P

Ezüstvignettás Rudolfplatz
kölni, kimérve nem kapható

letesen, kedvesen ismerteti Papp Jenő ur a házi asszonyt, a feleséget. Igen, vannak még leányok, akik tudnak «feleségek felesége» lenni, csak ezeket a nőülendő fiatalbereknek meg kellene keresni és nem volna szabad olyan felületesen ítélkezniök a mai leányok felett és minden leányt egyforma kategóriába sorolni, mert még vannak kivételek! Nem volna szabad a hivatalba járó dolgozó nő mellett felvágott fejjel elmenni, mert ő a mindennapi megélhetésért küzd és úgyszintén a rüzsmentes és körömlakkmentes leányokat is egy kis figyelemre kellene méltatni, mert hisz ezek között találják meg legnagyobb részt, akit keresnek és ezek között érik el kalandmentes komoly céljukat. Vannak még leányok, akik tudnak igazi komoly feleségek, anyák, háziasszonyok lenni, akik a házasságot mint szent kötelességet tartják szem előtt és meg tudják teremteni azt a kellemes meleg fészket, ahova a munkában kifáradt férj örömmel siet, hogy ott megpihenjen és igazán jól érezze magát. Vagyunk még, akik szintén tudunk együtt dolgozni és küzdeni egy harmadikért, hogy ezáltal a házasság szentségén kívül házfias kötelességünknek is eleget tegyünk. Keressék meg azok a nőülendő fiatalberek, akik mindezt szintén meg is érdemlik és komolyan fogják fel a házasságot, ezeket a lányokat, mert még megtalálják, hisz meg kell találniok, mert igenis vannak igazi magyar úrilányok, akik szintén tudnak a «feleségek felesége» lenni. Nagyon kérem, kedves Főszerkesztő úr, ne haragudjon, ha idejét túlságosan igénybe vettem. Kérem a jó Isten áldását további munkálkodásukra, hogy minden munkájukat siker koronázza és még nagyon-nagyon sokan megismerhessék ezt a lapot, ami az embernek oly nagy lelki kielégülést je-

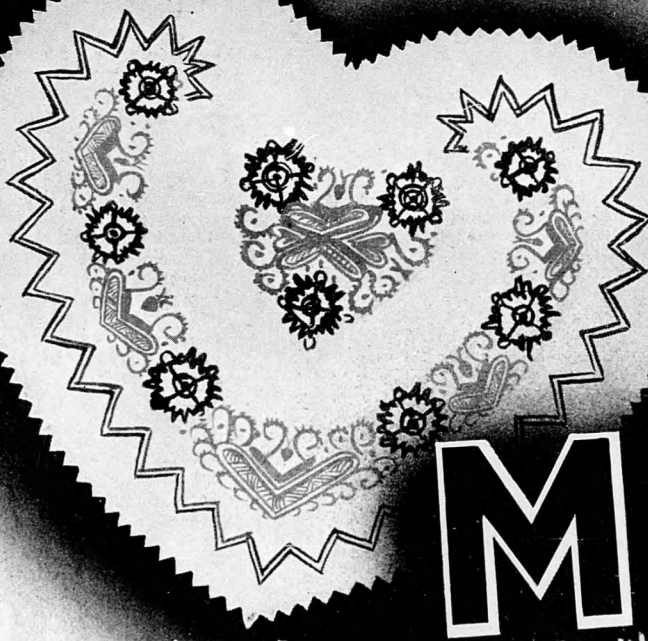
DÁN TESTVÉREK SZÜCSOK, BUDAPEST, IV., Váci-utca 6. szám alatt (sarok). Ezüstróké, nerzkepek, új modellek!

lent. Szíves türelmért megköszönve, vagyok teljes tisztelettel: *Barcza Erzsébet Fogai olyan fehérek* lesznek, mint a gyöngy, ha reggel és este *Odol fogpéppel* tisztítja. Pompás ízű, frissít és élénkít.

Kedves Főszerkesztő Úr! Nem most ismertem meg a lapot, hanem már évek óta, mióta az intézetből kikerültem, igyekeztem hozzájutni, már akkor felismerem értékét; minden fiatal leánynak olvasni kellene, hogy gondolat- s érzésvilága éppen abban a korban, mikor az életbe lép — helyes irányban fejlődjék. Azóta mindjobban megszerettem, bár nem minden számot tudtam kölcsönkérni, s most nagyon örülök, hogy végre én is járathatom. Nem akarom megismételni a sokszáz levélben elmondottakat a lap jelentőségéről, de mert olyan közvetlen hang uralkodik a Főszerkesztő Úr és az olvasók között, nekem is jól esik leírni azt, hogy a legigazibb lelki és szellemi élvezetet nyújtja kedves lapjuk nekem, melyben minden sor a lehető legjobban érdekkel, s nagy hibám, hogy nem tudok beosztással élni a gazdag táplálékkal, egyszerre elolvasom elejétől végig. Bocsanatot kérek kedves Főszerkesztő Úrtól, hogy mihelyt előfizető lettem, azonnal levelemmel keresem fel és máris úgy érzem, megbeszélni valóm van a Főszerkesztő Úrral. Előbb azonban illene bemutatkoznom. Nem a nevemet mondom, az úgy is ott van levellem alján. Mindegy, hogy kinek hívnak engem: az vagyok, aki a «*Feleséget keresek*» című cikk visszhangjaként írt a karácsonyi számban, Horváth Erzsike néven. Azok közé tarto-

zom, akik igyekeznek kiegyensúlyozott lélekkel élni, nyitott szemmel járnak, családok is többször, de előlött nem sírnak, keresik a boldogságot, aminek feltételei pedig önmagunkban vannak. Nem lelki problémához kérek tanácsot, mert ez annyi van, hogy nem is tudnám, melyikről írjak, az «*Üzenetek*» között azonban sokszor találok olyant, amelyek nekem szólnak. Mielőtt a kérésre térnék, még el kell mondanom magamról a fentieknél többet is, hogy Főszerkesztő Úr előtt meg legyen világítva, mit akarok és mi az indító oka kérésemnek. Szeretnék találni valakit, akivel szívesen kicserélném a gondolataimat. Én is társaságot keresek, egy ember személyében, nem szórákozni vágyásból, mint az újévi számban egy olvasótársnóm akart hirdetni. Van nekem itten társaságom, de mégsem találtam egészen hozzámvaló férfit, nem értekelem én túl önmagam és szeretem az embereket hibáikkal együtt, de a Főszerkesztő Úr megérti azt, hogy egy nő szeret valakire «*fel*» tekinteni. Nem felsőbbrendű lényt keresek, csak embert, hiszen belőlem is sok minden hiányzik. Nem bírok még megalkudni a sorssal, hogy szokásból férjhezmenjek, habár mind halványabban él bennem a remény, hogy egy tökéletes egymásratalálásban megérezzem az «*igazi*» eljöttét. Éppen azért, mert nem várok sokat valakitől, 21 éves koromban egy szikrája él még bennem annak a hitnek, hogy valahol megtalálom a lelkem másik felét. Addig ürességet érzek, nem tehetek róla, hogy nem tudja itt valaki betölteni egészen életemet. Tudom, hogy él nem egy ember, aki érzésben és gondolkodásban megközelített egy piederstált, azt a piederstált, ahol én látom állani az «*Üzenetek*» íróját, amint meleg szeretettel és bölcse-

magyaros kézimunkához

MEZ
színtartó, mosható fonal

Felülmulhatatlan

féregmentesíti lakását
házi állatait. Nem mérgező,
szagtalan. Ezt kérje mindenütt

séggel szól a lelkek ezerféle kérdéséhez. Kell lenni sok embernek, akik csak egy kicsivel több lelki intelligenciával rendelkeznek, mint amit nagy általánosságban tapasztalhatnak. Akik legalább igyekeztek önmagukat nevelni, csak annyira, hogy ne legyenek rabjai rossz tulajdonságaiknak. A Magyar Uriasszonyok Lapja sok úri családhoz jár, ha annak, akit érdekelne, nem kerül is kezébe a lap, figyelmesebbé válik. Az az egyetlen tény, ha valaki szereti ezt a lapot, kimeríthetetlen témát jelent, melyen keresztül talán értékes ember ismeretével lehetne gazdagabb, ami egyetlen célnak, mert többet igazán legmerészebb képzeletében sem várok. A jó Istenre bízom ezt. Kedves Főszerkesztő Úr, most már körülbelül ismer engem, nem azért olyan kitűnő emberismerő, hogy ne tudja, milyen vagyok s ne sejtse, hogy elgondoláson egy benső hang sugallta. Ezért kérem újból, vegye szíves figyelmébe leveletem és teljesítse kérésemet. Talán megértésre találok kedves Főszerkesztő Úrnál, aki jól tudja, hogy ilyen természetű gondolat csakis ilyen magasnívójú lapnál vezethet eredményre. És hogy nekem sem jutott volna ilyesmi eszembe, ha nem annyira értékes lapnak tartanám a Magyar Uriasszonyok Lapját, melyből következtetek olvasóira, s erre a következtetésre építke. Még arra is megkérném kedves Főszerkesztő Urat, hogy ha nem jól sürítettem e pár sorban össze gondolataimat és nem jól hangzik, nem azt lehet belőle kiérteni, amit elmondani akartam levelemben célomról, akkor szíveskedjék változtatni rajta tetszés szerint. Mindenképpen nagyon köszönöm Főszerkesztő Úr szíveségét. Leveleket *«Lelkéből»* jellegre kiadóhivatalba kérek.

50332. sz. előfizető. Kérésére küldök egy sör-receptet, szíveskedjék kipróbálni. Veszünk 15 liter vizet, ha jó meleg, teszünk bele 20 deka malátakávé, 20 deka nyers árpát és 2 deka komlót. Ettől a mennyiségtől világosbarna sört kapunk. Ha sötétebbet akarunk, akkor malátát többet teszünk bele. Világos sörhöz nem kell egészen 20 deka malátát hozzá, hanem több nyers árpa. Két órai állandó forrás után pirítunk 40 deka cukrot s ezt egy kevés sörrel feleresztjük és a többihez hozzáöntjük. Hagyjuk még 10–15 percig forrni s azután nem egészen lehűtve leszűrjük és 1–1½ deka élesztőt teszünk bele. Az élesztőt tegyük szétmorzsolva a szűrőre s addig öntögessünk rá sört, míg az élesztő eltűnik. Ennek az elsőrendű

sörreceptnek azonban az a hátránya, hogy kissé zavaros, vagyis csak 2–3 hónapi állás után tisztul meg. Egyébként egy hét múlva, ha elég meleg helyen tartjuk, már jó. A palackozásnál vigyázni kell s nem szabad az üveget egészen tele önteni és fektetni kell.

Huszár Lászlóné, Tapolca.

A modern technika szenzációja a szab. «Rapid» kézi kötőkészülék, a magyar technika diadala. Egy nap alatt elvégzi azt a munkát, amelyhez kötőtűkkel 10 nap szükséges. A kötés egyetlen, kézi-munka és minden munka köthető. A készülék minden fonalhoz alkalmas, tartós és olcsó. Kezelése egyszerű, a hozzájáró díjtalan használati utasításból minden előtanulmány nélkül elsajátítható. Ismeretét küld az Áruforgalmi KFT. Budapest, V., Erzsébet-tér 4.

A tavaszi Országos Tenyészállat Kiállítás alkalmából a vidékről feljövő kedves előfizetőink mély tisztelettel kérjük, minden vételkényszer nélkül látogassák meg a Magyar Uriasszonyok Kézimunka-boltját, VI., Teréz-körút 6. sz. alatt.

LÁSZLÓ PEHELY GYAPJU VATA PAPLAN
ALAPITVA SZOLID-MEGBIZHATÓ
1898 • VIII. VAS UCA 14

Az Odol az az ideális szájaápolószert, amely fertőtlenítő és csíraölő erejével behatol a szájrég legelrejtettebb zugaiba és megakadályozza az erjedő és rothadó folyamatokat.

BUTORT mindenki
BOG-MIL butoráruházban vásárol
VI., Vilmos császár-út 43. (Báthory utcával szemközt). **KOMBINÁLT SZOBÁK, HÁLÓK, EBÉDLŐK** és választékban.

V. G. K. Költőmennyei esízottak, de mondanivaló annak dacára, hogy őszinte és meleg érzésből fakadtak, még mindig sablonosak. Sajnos, egyik sem üti meg a közölkéshatár mértékét. Szív. üdv. Szerk. **Rácz István** és családja részére következő adományok érkeztek előfizetőink köréből: Váry Sándorné, Budapest P 5-1. „Egy olvasó” P 3.50-t, U. S.-né élelmi-szert tartalmazó csomagot küldött. A nemesszívű adományokért hálás köszönetünket küldjük.

Menyasszony. Kedves Olvasótársnóm! Ne haragudjon, de azt kell Önre feltételeznem, hogy nem szereti azt a férfit, akivel leköltötte Ön az életét. Mert ha egy asszony, ahogy Ön írja — igazán szereti — a férjét, akkor anélkül, hogy az ő akaratát zsarnokságnak tulajdonítaná, mindenben, de mindenben teljesíti kíván-

A FOGAKHÁZI ORVOSA!
Doramad
RADIOAKTÍV FOGKRÉM
ÉS SZÁJVIZ.
FOGHUS VÉRZÉST 5-6 NAP FOGLAZULÁST 2-3 HET ALATT GYÓGYÍT.
NINCS FOGKÓ. HOFÉHÉR FOGAK. ÜDE LEHELLET.

Az egyetlen rádióaktív fogkrém és szájviz

ságát. Önnek nem akarhat rosszat az a férfi, aki szereti önt. Hogy szereti, azt biztosra veszem, hiszen azért félti, óvja az esetleg nem a legjobb társaságtól. Ne rontsa el az életét! Vagy, ha úgy érzi, hogy nem tud férjének mindenben engedelmesszónya lenni, váljanak el, míg nem késő! De higgye el, erre még gondolni is csacsiság, mert hiszen egy nő gyöngéd szeretettel sok mindent keresztül vihet a férfivel szemben. A legnagyobb jóakarattal tanácsolom, hogy ne ellenkezzen, mert Önnek szerető férje lehet és így csak örülhet, hogy vigyáz Önre és félti mindenkit! Talán nem elég Önnek a férje társasága? Nem pótolja a barátnőt? Önre gyönyörű asszonyi hivatás vár, ami nem könnyű dolog! Nem csak a saját, hanem a férje boldogsága is Öntől függ. Nagyon szeretném, ha soraimmal meg tudnám győzni s ellenkezés nélkül teljesítené férje kívánságát, de úgy, hogy ő ne lásson abban áldozatot. Mert még jobban fogja Önt szeretni érte. Sok szeretettel üdvözlöi „Egy gyöngyösi előfizető”.

APRÓHIRDETÉSEK

Erdélyben vagy Bánáthban lakó kedves előfizető-társnóm közül kinek volna szűksége egy megbízható, szorgalmas, kötelességtudó, rendszeres háztartási alkalmazottra, ki mint házivarrónő, kisebb háztartásban, vagy egyedülálló özvegy urinőnél, lehetőleg r. kath. vallásúnál, minden háztartási munkát vállalna, kivéve a nagymosást. Nem nagy fizetést, mint inkább melet, családias otthon keres. Erdekölődök szíves levelet «Tisztviselő özvegy» jellegre kiadóhivatalba kérem.

Rövid fekete gyakorló zongora 200, külföldi 400, valódi Bösendorfer 600 P. Zongorák, pianók feltűnő olcsón, tisztviselőknak előlegnélküli legesekélyebb részletre. Rákóczi-út ötven zongoraterem, Erzsébet-körút sarok.

Szabás, varrás, tanítás. Emőd Tamásné női ruházalon. Lipót-körút 13. Telefon: 11-95-18.

Zongorák, pianók előlegnélküli legkisebb részletre. Tisztviselőkedvezményhez. Fenyőné zongoraterem, Erzsébet-körút huszonhat.

Budapestre érkező úri családoknak kellemes otthon nyújtok. Hajduné, ny. MÁV főintéző neje, Erzsébet-körút 2. Emke-ház. Telefon: 1-329-00.

Jókarban levő használt gyerek-sportkocsit keresek megvételre. Ajánlatot, ár megjelölésével «Gyermek sportkocsi» jellegre kérek.

Zongorát vagy pianót azonnal készpénzfizetésért sürgősen vennék. Telefon: 1-393-83. Zongoraterem.

Csiláruduló egész évben nyitva. Gyönyörű hegyvidék, kényelmes kastélyszobák, zárt folyosók, prima konyh, olcsó penzió. Prospektus. Csiláruduló, Mátraszőlős.

Vennék készpénzért zongorát, esetleg pianót. Telefon: 1-402-06. Fenyőné, Erzsébet-körút 21.

Citromos arcápolás pakolással

A citrom nedve és olaja **TERMÉSZETES «C»-VITAMIN.** Serkentőleg hat a vérkeringésre, emeli a bőrmirigyek kiválasztását, ezáltal az összes bőrszépséghibák megjavulnak. Megóvja az arcbőrt hidegtől, naptól, érdességétől, ráncosodástól. Az arcizom rugalmas lesz. **ÜDIT, FRISST.** Törv. védve.

Citromkenőcs, zsiros, éjjelre, nagy tub.	P 3.-	Citromolaj arc tisztító, nagy ü.	P 2.-
Citromkenőcs, nedvűs, puder alá, nagy tub.	P 2.-	Citromárcánálító olaj	P 2.-
Citromkenőcs, szepülő ellen, nagy tég.	P 5.-	Citromszappan	P -80
Citromarcviz zsíroság, mitesszer ellen, n. ü.	P 2.-	Citrompuder	P 3.-

Videki szétküldés költségmegtakarításért, az összeg előzetes beküldését kérem (és 60 fill. portó!). **SCHADEK ANTALNÉ** kozmetikai intézete, IV., Váci-utca 9. I. 3. (Corso moziház.)

Óbudán, Római-fürdőben, III. ker., Dósa-u. 31. sz. alatti úri kúria, 4 nagyméretű szoba, fürdőszoba, előszoba, hatalmas nyitott veranda a szuterénben szoba konyhás lakás, mosókonyha, páncs és hozzá 300 négyszögöl kert a legjobb fajgyümölcsökkel beültetve, május hó 1-re kiadó, esetleg eladó. Felvilágosítás e lap kiadóhivatalában.

Budai hölgyek szíves pártfogását kéri felsőruha, fehérneműszalon. Szakvizsgára előkészít! Kalocsay Mária, II., Medve-utca 17. Telefon: 36-68-69.

Zongorahangolás, javítás, harmóniumkészítés, javítás legújanyosabban. Szieber, Budapest, II. Török utca 6. sz.

Műstopolász, Molyragott, szakadt, kiégett ruhát műbeszővöm Rózsa, IV., Váci-utca 21., V., Lipót-körút 24.

Fiadó családiház a Balatonnál, Gyenesdiáson. Háromszobás adomentes, déli fronton 2480 négyzetméter telek 70 gyümölcsfával. Csendes, poros és füstmentes, egészséges helyen. Erdőtől 1, Balatontól és Keszthelytől 2 és fél, Hévízfürdőtől 7 kilométerre. Ár P 3000.— és 1500.— P bankhitelevétele. Fejér Kálmán, Gyenesdiás.

Cigányosan kotta nélkül zongorázni leggyorsabban megtanulhat, II., Margit-körút 8., zongoratanítónőnél.

Női divatszalon szabni, varrni tanít, szakvizsgára előkészít, vidékieknek esetleg otthon nyújt. Bogárné, Vilmos-császár út 45., III 15.

Kerések szorgalmas, megbízható főzőmindentest, aki üzletben kiszolgálásban is segítkezik, amellel minden házimunka elvégzését vállalja. Leveleket «Rendes, tisztá» jellegre kiadókba kérek.

Középiskolát végzett intelligens leány gyermeknek mellé elhelyezkedne úri családdhoz, ahol családtagként tekintenek. Leveleket «Szerény» jellegre kiadókba kérek.

Nyugdíjas urinő Budán vagy Pesten keres magánháza keres májusra egyszobás, konyhás, tisztá, félkomfortos lakást. Évi bér 500-ig. Szilassyné, Keleti Károly-u. 8.

21 éves művelt árva úri leány elmenne társalkodónéknak vagy felolvasónéknak. Háztartásban jártas vagyok. Leveleket „Mindennapi kenyér” jellegre kiadókba kérek.

Perfekt szabóné felsőruhát és fehérneműt varr. Házakhoz ajánlkomok napi 2 pengéért. Petrics Etel, Budapest, Horn Ede-u. 14. Trafik.

Legmodernebb szabás, varrás tanítás könnyű módszerrel. Kitiűnő szabásinták. Mestervizsgára előkészítik. «Eli»-szalon, Andrassy-út 49.

Kitiűnő főző leány, házvezetőnőnek, társalkodónéknak, anyahelyettesnek, elmenne. Ajánlatokat «Állandó» jellegre kiadókba kérek.

Olvastársnőim szíves pártfogását kéri Répa Ipolya angol- és francia nőszabó, Budapest, IV., Molnár-u. 13. fsz. 1.

Urinők tavaszi, nyári ruháikat maguk készíthetik szakszerű vezetéssel. Könnyen elsajátítható szabás, varrás tanítás. Méretre szabásinták, előpróbára összeállított ruhák pontosan készülnek. Divatszalon, XI. Fadrusz-u. 2. II. 8.

Kézi sablonszűrőgépet vennék kéz alatt. Ajánlatokat «Sablonszűrőgép» jellegre kiadókba kérek.

Szőnyegszövő-gép, Manheim-féle eladó. Telefon: 1-541-92.

Kézimunkarajzaink ismertetése

Levél cím: Budapest, VI., Teréz-körút 6.
TELEFONSZÁM: 12—13—19

Lapunk előfizetői 5% árengedményben részesülnek

Lapunkban közölt kézimunkarajzok nagyjából rajza, szűrt sablonja és az összes hozzávaló anyagok a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltjában, Budapest, VI., Teréz-körút 6. alatt szerezhető be. Mindenemű kézimunkakérdésben kézimunkaboltunk okl. kézimunkatanárnője készséggel ad felvilágosítást, vidéki előfizetőinknek levélben is. Válaszbélyeg csatolását tisztelettel kérjük. Mintákat szívesen küld a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja

7. OLDALON szárnyas függöny, csipkészővetből tülldíszítéssel. Alkalmas hátsószobába vagy szalonba. 160 cm. széles és 320 cm magas ablakra szükséges anyag. 3 méter széles csipkészővetből 3 méter, 3 méter széles tülhből 4,50 méter. Összekötő betét 20 méter. Csipkészővetek, tüllok nagy választékban kaphatók. A függöny és drapéria szabás mintája P 3.50. Megrendelhető teljesen készen is.

8. OLDALON női kötött pulover. MUL divatgyapufonalból készített, mely válogatott szép színekben kapható. Egy puloverhez 25—30 deka fonal szükséges. Anyag rendelésnél szabásintát méret után küldünk és kötési leírast mellékelünk.

8. OLDALON Riseliő-futó. Fehér «Aranycsokor» pamutvászonból készített. Mérete 50×130 cm előrajzolja P 2.80. Szűrtsablonya P 1.20. Készen géppel hímelve P 12.—

11. OLDALON Tabernákulum függöny. Fehér moaré műselyemből készítettő MEZ meridián moulinével hímelve, szélére befejezésül műselyemrojtott teszünk. A szárnyak mérete 30×60 cm, drapéria 25×50 cm. Kapható előrajzolja fehér műselyem moaréra P 10.— Hozzávaló 5 cm széles rojt métere 52 fillér. Teljesen készen hímelve P 35.— Szűrtsablonya P 1.60.

12. OLDALON keresztöltéses futó. Apró kockájú iskola kanavára készítettő piros és kék gyöngyfonállal, keresztöltéssel. A szélét be- szegjük és lánccellettél levarrjuk. A két szélére sajátjából rojtolt.

13. OLDALON díszszekendők. Középrészre mintás műselyem lavabieből halványrózsaszín, kék, sárga és fehér alapon apró virágokkal. Szélét velencei csipke díszíti. Szép kivitelben darabja P 1.80. Ajándéknak is nagyon alkalmas.

13. OLDALON kötött gyermek-kantár. Matt paplanpamutból készítettő, mely szép színekben kapható 5 dekás motringokban. Rendelésnél kötési mintát, valamint szabás mintát is küldünk. Ha kész, elől 3 kis esengő varrható rá.

14. OLDALON kerti miliő. Fehér pamutvászonból készítettő 90×90 cm méretben. Ára előrajzolja P 2.—. Hímzéséhez szép mezei virágszínű 5-ös számú gyöngyfonalat használunk. Szűrtsablonya P 1.20. Hozott anyagra előrajzolása —80 fillér.

15. OLDALON ÁGYPÁRNÁK. Aranycsokor pamutvászonból készítettő. A nagy párna 80×100 cm méretben előrajzolja P 3.60. Előrajzolja és megvarrva P 5.—. Géppel hímelve

és megvarrva P 8.—. Kis párna mérete 50×70 cm, előrajzolja P 1.90. Előrajzolja és megvarrva P 2.70. Géppel hímelve és megvarrva P 5.—. Paplanpedőre a méret közzése után adunk ajánlatot. 1 sarok és folytatás, szűrtsablonya 60 fillér.

16. OLDALON új mintájú szálöltéses terítő. Előrajzolja 100×100 cm méretben eperszín, sárga, kék és zöld színű pamut vászonból P 3.80. Zsúrterítőnek is készíthető színes opálbatsziból 110×110 cm méretben 4 szalvettával előrajzolja P 4.90. Szűrtsablonya P 1.40. A hímzés MEZ meridián mulinével készítettő.

17. OLDALON angol madeira miliő. Előrajzolja, 90×90 cm méretben Aranycsokor pamutvászonból P 2.50. Géppel hímelve P 9.50. Szűrtsablonya P 1.—.

18. OLDALON női tennisz pulover. MUL «rezeda» zefir fonálból készítettő, amelyből egy puloverhez 18—20 deka anyag szükséges. Rendelésnél méret után szabásintát adunk.

CÍMLAP HÁT LAPJÁN toledo mintás zsúrterítő, 100×100 cm méretben finom fehér lenbatsziba előrajzolja 4 drb szalvettával együtt P 8.80. A terítő és szalvéta szűrtsablonya P 1.60.

ÁRAJÁNLAT

Gitter függönyszövet, 180 cm. széles, métere	P 4.90
Csipkészővet, 360 cm. széles, métere	P 9.60
Tusszor, fehér és ekrű függönynek, 150 cm. széles, métere	P 5.60
Indanthren függönnyanyag, 150 cm. széles métere	P 3.90
Csipkészővet, szép mintákban, 300 cm. széles, métere	P 6.40
Gyermekkocsiakaró és párna, fehér, kék, laksz pikéből, rátét géphímzéssel, a 2 drb. ára	P 16.50
Ugyanez előrajzolja, a 2 drb. ára	P 8.60
Gyermek-előke pikéből, rátét géphímzéssel, szép mintával, darabja	P 1.50
Pólyapárna készen, kék, rózsaszín és fehér színben, rátét géphímzéssel, darabja	P 18.50
Ugyanez előrajzolja, darabja	P 9.80
Lavable-zsebkendő, szép színekben, ú. m. kék, sárga, fehér és rózsaszín alapon, apró virágmintákkal. Előfizetőink részére kedvezményes árnban, darabja	P 1.80

Aranycsokor pamutvászon ágyneműnek, kelen- gyének, fehér színben, 80 cm. széles, métere	P 1.50
színesben, 80 cm. széles, métere	P 1.92
Baby-ingecske készen, fehér vagy színes, gép- pel hímelve, a legszebb kivitelben, rátét mun- kával, darabja	P 2.45—2.90
Festett penelop-párna, darabja	P 1.20
Festett penelop-párna, összes hímzőanyaggal, darabja	P 4.50
Opál batsziból előrajzolt zsúrterítő, 4 szalvétá- val, ára	P 4.90
Ugyanez kézzel hímelve	P 15.—
MUL gyöngyfonál-függöny és terítő horgolá- hoz, 5 dekás motring ára	P —.60
Gobelinképek és szőnyegek festve, nagy választékban. Kérjük igen tisztelt előfizetőinket, ha a Mezőgazdasági Vásárra feljönnek, látogassák meg a Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltját. Minden vételkötelezettség nélkül bemutatjuk modellünket.	

A MAGYAR URIASSZONYOK GYERMEKEINEK UJSÁGJA

mint a Magyar
Uriasszonyok Lapja
állandó ingyenes
gyermekrovata

A Magyar Uriasszonyok Lapja
havonta háromszor megjelenő
állandó melléklete

Szerkesztik:
ETA NÉNI, ELEK BÁCSI
és kis pajtásaink

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI., Jókai-u. 37, a Magyar Uri-
asszonyok Lapjaszerkesztősége

MAGDUSKA KIS BABÁI

Magduska a kis babáit
Állítgatja sorba
Szigorúan tanítgatja
Szép rendes modorra.

A tálból a jó falatot
Szomszédodnak kínáld
Csontot ne végy a kezvedbe,
Könyveid ne rongáld.

És tánc közben ne lépj
Táncosnőd lábára,
Ne verd orrod minduntalan
Más ember dolgába.

Ruhád, cipőd és a kezved
Sose legyen piszkos,
Hogyha mindezt megfogadod,
Rendes leszel, biztos.

Egri Rózsi.

KIS MUNKATÁRSAINK ÍRÁSAI

Jánoska ajándéka

Írta: Miklós Boriska, kis munkatársunk (Szob).

Jánoska nem volt rossz gyermek, csak éppen egy hibája volt. A fogát sohasem akarta megmosni. Hiába intette őt a tanító bácsi és az édesapja, hajthatatlan maradt. Egyszer aztán így szólt az édesapja:

— Jánoska, én nem foglak téged ütni, vagy szidni, majd másképen kapod meg a büntetésed.

Jánoska egy-kettőre elfelejtette az egészet.

Közeledett a karácsony. Jánoska lázas buzgalommal számolta a napokat. Elképzelte, mi mindent fog majd neki hozni a Jézuska. Karácsony előtti délután is a játékaik között volt Jánoska. Izgult, vajjon milyen lesz a kard, a puská és a társasjáték.

Egyszer csak a szomszéd szobában megszólalt a csengő. Örömmel szaladt át Jánoska, de az ajtónál megállt, mintha földbe gyökeredzett volna a lába. Karácsonyja helyett egy óriási fogkefe állt az ablak mellett. Alatta sok-sok apró

fogkefe és fogkrémes tubus. A nyelére egy cédula volt kötve. Ez volt ráírva:

Mivel Jánoska
A fogát nem mossa,
Idén a Jézuska
E fogkefét hozta.
De ha jövő karácsonyig
A fogát ápolja,
Jézuska az ajándékot
Bőven kipótolja.

Mikor Jánoska ezt elolvasta, elkezdett keservesen sírni. Megígérte, hogy ezután minden nap megmossa a fogát, fogkrémmel és fogkefével, csak most bocsásson meg neki a Jézuska...

— Jánoska, miért sírsz te karácsony délutánján, hiszen mindjárt jön a Jézuska. Ennek pedig csak örülni lehet.

Jánoska körülnézett. Kis szobájában ült és ott aludt el. Felkiáltott:

— Anyukám, tényleg nem igaz? Tényleg csak álmodtam?

— De mi, kisfiam? Talán rosszat álmodtál?

Jánoska elmesélte, hogy mit álmodott. Így szólt aztán az édesapja:

— Látod, Jánoska, így jár az, aki nem fogad szót apjának és tanítójának.

Jánoska könnyek között ígérte meg, hogy ezután minden nap szépen fogat mos. Szavát meg is tartotta.

Azóta nem volt senki a faluban, akinek szebb és egészségesebb foga lett volna, mint éppen Jánoskának.

ERDŐBEN

Írta: Vass Máttyás, kis munkatársunk (Beregrákos).

Egy délután kimentem az erdőbe.

Sétálgattam ott a friss levegőbe'.

Sárgarigók fütyörésznek,

A zöld jenyőfákon,

Mókus ugrál jobbra-balra

Mindenütt az ágon.

A tisztáson lepkék szálldogálnak,

Néhol meg a tücskök muzsikálnak.

Amott meg a nyulak kergetődznek,

S a virágon méhek döngicsélnek...

Azt se tudom, melyiket nézzem!

Éppen azért titóletek kérdem.

A szegény gyermek és kőszívű gazdag gyermek

Írta: alattján Öreglaki Fedor Irma
kis munkatársunk.

Karácsony volt. Margitka, a kis szelid, jószívű, anyátlan-apátlan árva, egyedül bolyongott az utcán. Rongyokba burkolt lábbal, kis vékony ruhában didergett. A szíve csupa seb volt és lelke sírt, mert oly egyedül érezte magát a Szeretet szent ünnepén. Akármerre ment, mindenhol az ablakokban a karácsonyfák csillogása ötlött szemébe.

Az egyik elegáns villába bekopogtatott. Egy korosabb, jóindulatú néni nyitotta ki az ajtót. Margitka csak egy darab kenyeret kért, mert oly éhes volt.

Egyszerre nagy zajjal kirántja valaki az ajtót. Margitka nagyon megrémült. Mire rémületéből felocsúdott, látja, hogy egy selyembe-báronyba öltöztetett kislány áll előtte és keményszíviően kikapja kezéből a kenyeret és azt mondja:

— Hogy mersz idejönni, te rongyos koldus?! Ki és mi vagy te?

— Én... én... kérem szépen — mondta a kis árva — én egy szegény kis koldus vagyok.

— Semmi közöm hozzá, — kiáltott a kőszívű gyermek, — nem érdekel. Kotoródj innen, mert különben baj lesz!

Margitka többet nem is hallott, minden jó és minden meleg szó nélkül gorombán kitaszították. Most ismét egyedül volt és ismét érezte, hogy árva, aki édesanyja és apa nélkül van.

Útja a templom előtt vitt el. Bement. Leborult az oltár előtt és kérte a Jézuskát, engedje meghalni, hogy az édesszüleivel találkozhasson és boldog legyen. Úgy érezte, hogy Jézuska meghallgatja, mert ma, az Ő születése napján, teljesíti a gyermekek forró kívánságát.

Ezután kiment a temetőbe és letérdelt a fagyos hóra, szülei sírjánál. Forrón imádkozott és könyörgött. Imája beteljesedett. Margitka elaludt. Igen, elaludt és mire felébredt, addigra már édes szülői és Jézuska, meg az angyalok társaságában volt fenn, a Mennyországban.

Ez idő alatt vígan telt volna a karácsonyest abban a fényes villában. De a kőszívű lány sírt és jajgatott, mert mikor visszaszaladt a szobájába, megcsúszott és leesett a lépcsőről. Kitérte a lábát. Az orvosok már-már lemondtak róla, de más-kép történt. Pár hónap múlva egészen meagyógyult, de megfogadta, hogy a szegényekkel szemben mindig jószívű és adakozó lesz.

Kis barátaink fényképei

TUKA MAGDI
Rákospalota

SZÜCS SZABÓ ILYKE
Ostende

Fánni, a modern tündér.

Regény * Irta és rajzolta: Bálint Ágnes.

A hatás óriási volt. Valamennyi csillag leejtette a lámpát, de az éktelen csőrömpölést túlszárnyalta Sün Péter kiváló orrhanga. De ez a hang Fánninak most mennyei zene volt s ki tudja meddig élvezte volna a gyönyörű báj-dalt, ha a csillagok nem jelezték volna a Hold érkezését. Pedig a Hold annyira le volt fogyva, hogy alig lehetett észre-venni az égen. Bezzeg annál jobban ész-revette ő, hogy Fanni lámpája a legfé-nyesebb. Barátságosan a háta mögé állt, megveregette a vállát és így szólt:

— Nagyon rendes kis csillagnak látszol! És mitől ilyen fényes a lámpád?

Fánni a zsebébe nyúlt és elővette a Vim-et. A Hold megcsóválta a fejét:

— Sajnos, ezek nem idevalósi betűk... Nem tudom elolvasni.

Az egyetemet végzett Merkur csillag udvariasan odaugrott és kibetűzte a feliratot:

— Vim... Vim — tűnődött a Hold — ez talán az én arcbőrömnek is használna

Fánni majdnem kikotytyantotta, hogy bizony, elég rücskös a nagysága képe. Nem csoda, ha mi ott alulról, a földről azt hittük, hogy legalább is tűzhányók ezek a bibircsök! De most az egyszer csomót kötött a nyelvére és csak ennyit mondott:

— Ó, hogyan használna, nagyságos asszony!... Hátha még én kezelném, aki ismerem a titkát ennek a szernek!

A Hold gondolkozott egy kicsit.

— Ha szobalánynak is olyan ügyes len-

nél, mint amilyen csillagnak vagy, még ma megfogadnálak! De vajjon tudsz-e szobákat kefélni?

— Hogyne tudnék, nagyságos asszony! Hiszen valóságos csudakéfény van hozzá! — s Fanni felemelve megmutatta az öszszegömbölyödött Sünt. — Csak tetszik tudni, ez egy éneklő kefe! Egész takarítás alatt nótákat énekel. Azért, ha neta-lántán lakói volnának a nagyságának, akkor nem tanácslom, hogy bevigyük a házba.

A Hold tiltakozott.

— Ó, mi csak magunk lakunk a házban! Nagy udvarom van, ott kedvére énekelhet a kefe. Bár a szomszédom, a Nep

A Hold nagysága kézenfogta Fánnit és az éneklő kefével együtt csítték a lakása felé.

tunusz doktor, nem tudom, kedveli-e a zenét?

— A doktor úr lesz a szomszéd? — s Fanni szeme most a lámpájánál is nagyobbabban lobbant. — Akkor máris menjünk, nagyság!

A Hold még körülnézett a csillagok között, s hogy a sok kicsorbult lámpára esett a szeme, hát nagy dörgedelemre készült. De a ravasz Merkur csillag elkialtotta magát:

— Hogy milyen vékonynak tetszik most lenni, nagyságos asszony! Hát én mondom, hogy a Vénusz csillag a mi nagyságánkhöz képest egy svájci tehénnek számít! Ugy-e, Uránuszka?

A Hold szendén elmosolyodott és szemet hunyt a törött lámpák felett. Kézenfogta Fannit és az éneklő kefével együtt el-siettek a lakása felé.

Ütközben Fanni, az új holdmindenes sokmindent megtudott az asszonyáról... Hogy a Fekete Éjszaka az ura, aki amolyan törzsörrmester-féle, neki kell rendet tartani az üstökösök között. Mert ezeket a legnehezebb megrendszabályozni. Összevissza hajtának az égi utakon, elgázolják az óvatlan csillagokat, felfordítják a Göncölszekeret és szétrebentik a Fiasztúk csirkéit...

— Jó dolgod lesz nálam! — ismételte a Hold nagysága. — Ha ellátod a szolgálatot, vasárnap befizetlek a Luna-parkba. Sőt, az állatkertet is megnézheted!

— Hát még az is van idefent? — látotta el száját az ujdonsült csillag.

— Hogyne volna! — mosolygott a Hold. — Te még sosem hallottál a Nagymedvé-ről? A Bikáról? a Skorpióról? És az Oroszlánról?

Fanni csak úgy csücsörítette száját a ráváró boldogságtól. Még megsértődni is elfelejtett, mikor otthon a Hold nagysága, neki, a királykisasszonynak, a cselédszobában jelölte ki a helyét.

— A keféb meg beteszem a speizba — mondotta a Hold nagysága, miközben egy fél szafaládét hozott ki Fanninak vacsorára.

A tudérmindenes ezt a kosztot igen fogókúrásnak találta, de a Hold neki már kétszer is ráfordította a kulcsot a kamrára. Sün a speizablakból különben is titkos jeleket adott le a lógóorrú Fanninak, amiből az megértette, hogy a vacsorakérdésből nem kell nagy gondot csinálni. Gyönyörű sonka piroslík a legfelső polcon.

Fanni Süntre kacintott, majd illedelmesen kezét csókolta a nagyságának.

— És izzé, fiacskám! Hogy is leszünk majd azzal a csodakrémmel?

— Úgy hallom, hogy a nagysága megszokott fürdeni az Éj tengerében. Tehát

fürdés után én naponta felkenem a krémét a nagysága arcára. Tessék csak rám bízni!

A Hold jókedvűen ment be a hálószobába, megütögette kicsit a felhőpárnát s pár perc múlva már csendes szuszogása hallatszott.

Sün Péter csak erre várt! Akkora szelet sonkát vetett ki a speizablakon, hogy egy huszárörrmester is gyomorrontást kapott volna tőle. Majd egy marék mandulát, két marék mazsolát s egy doboz datolyát szórt le Fanni kötényébe s legutoljára önmagát dobta ki az ablakon.

Mikor mindent elrágcsáltak, Fanni kiadta a jelszót:

— Most pedig szomszédoljunk!

— Már miért szomszédolnánk? — kérdezte a lusta Süntöske, aki tele bendőjével most már szereteit volna valami kegyelmes helyen elheverészni. De Fanni kezében egy hatalmas sonkacsont díszegett s olyan harcias mozdulatokat végzett vele, hogy Sün Péter ezúttal jobbnak látta engedelmeskedni.

Neptunusz doktor csengőhúzója gyanútlanul lengett a hűs éjszakai szélben. Igen elcsodálkozott, mikor egyszerre csak két erős markocská megragadta s jó erős dróttal egy hatalmas sonkacsülköt kötözött fel rá.

— Most nyisd ki a szemedet, te lusták lustája! — és Fanni oldalba döfte az éneklő keféit.

Majd sietve magával vonszolta Sünt s elrejtőztek a holdudvar kerítése mögé. Még jól el sem bujtak, máris négy kutya loholt az Uranusz felől, feltartott orrokkal, szaglálódva...

S ugyanebben a pillanatban vészesen, berregve megszólalt a csengő...

A hálóspikás doktor gyertyával a kezében lassan kicsoszogott, de mire kiért a kapu elé, a kutyák már négyfelé szaladtak. Az öreg csillag csóváltgatta a fejét, hogy senkit sem talált a kapu előtt. Összefogta magán a hálóköpenyegét és bosszúsan visszament a hálószobába. De még fele útján sem volt, kint újra felhangzott a csengetés. S ez így ment reggelig. A kutyák bőszen, acsarkodva, újra meg újra nekifeszülve próbálták lerángatni a csontot.

Neptunusz bácsi ez éjjel nem hunyta le a szemét. Igaz, hogy Fanni sem s a nagy nevetésben még Sün Péter is megfélekedezett az alvásról.

Reggelre kelve azután kiderült a turpisság. Mert csak világossal vette észre a doktor bácsi takarítónője a sonkacsülköt a csengőhúzó végén. Az egész sztratoszférai rendőrség nekifogott, hogy kinyomozza a csínytevőt. De kinek jutott volna eszébe a hatalmas Hold nagysága új

mindenesére gyanakodni, aki éneklő kefével takarít s aki a csodaszerével úgy megszépítette az asszonya ábrázatát, hogy még a delelő napnál is fényesebben ragyog.

Gyöngyéletet élt Fánni a sztratoszférában azóta, hogy a csodakenőccsel elmulasztotta a Hold bibircsókját. Engedelmeskedett is önagysága mindenben Fánninak. Minden utasítását vakon követte. A szépségéért még azt az áldozatot is meghozta, hogy immár nyolc napja nem nézett

utána a speiznak, mivel Fánni szerint a speizlevegő károsan hat a szépségkúrára. Egyébként is a speizban tiszta munkát végzett helyette az éneklő kefe... A nagy rúd szalámi üresre kirágva úgy himbálódzott a madzagon, mint egy tavalyi kigyóbőr. Kiürült a mogyorós zsák, az ementáli sajtból csak a lukak maradtak. E napokban joggal lehetett Sün Péter hangját mézédessnek nevezni, mert három bődön méz csúszott le a torkán.

(Folyt. köv.)

Akik nem félnek a hidegtől

148. német nyelvlecke

Vegyük most a hónapokat,
Míg egy év fog elmúlni,
Ha németül akarsz tudni,
Ezt is meg kell tanulni.

Jänner a január neve,
Februar: a február,
März: március és jön *April*,
Áprilisi szél ha jár.

Mai a május hónap neve,
Juni az a június,
Juli a július neve,
August az augusztus.

September az a szeptember,
Oktober az október,
November az a november,
S végül jön a *Dezember*.

1. *der Jänner* (olvasd: der jenner)
január.

2. *der Februar* (olvasd: der február)
február.

3. *der März* (olvasd: der merc)
március.

4. *der April* (olvasd: der april)
április.

5. *der Mai* (olvasd: der máj)
május.

6. *der Juni* (olvasd: der júni)
június.

7. *der Juli* (olvasd: der júli)
július.

8. *der August* (olvasd: der auguszt)
augusztus.

9. *der September* (olvasd: der szeptem-
ber) szeptember.

10. *der Oktober* (olvasd: der október)
október.

11. *der November* (olvasd: der november)
november.

12. *der Dezember* (olvasd: der december)
december.

Nevessetek, gyerekek!

A kis okos.

Pista: Én és a kis hugom egy darab csokoládét kaptunk!

Feri: Remélem, hogy testvériesen megosztotatok rajta.

Pista: Hogyne! Nekem a csokoládé jutott, a kis hugomnak az ezüstpapír.

Gyermekek, egymás között.

Bandi: Hallottad? A néni már a második seprőnyelet tőri el. Nagyon szomorú dolog.

Jancsi: De még mennyire! Különösen a fiára nézve.

Jó útra tér.

Karcsi: Megfogadtam, hogy megjavulok.

Tibi: Igazán? Akkor biztosan visszaadod azt az üveggolyót, amelyet tőlem tegnap elvettél.

Karcsi: Azt már nem!

Tibi: Miért nem?

Karcsi: Mert a fogadalom a mai naptól kezdődik.

Játékszletben.

Boltos: Ezt a pénzt nem fogadom el.

Gyuri: Miért nem?

Boltos: Mert hamis.

Gyuri: No és? Én talán igazi puskát akar-tam venni?

Kellemetlen.

Antí: Borzasztó, hogy a papa milyen rossz-szul rajzolta le helyetted ezt a lovat.

Józsí: Elég hiba! Még azt találják hinni, hogy számár vagyok.

Iskolában.

Tanító (az osztály legrosszabb tanulója-hoz): Mondd meg, fiam, kinek van jog-címe arra, hogy bizonyítványát megdi-csérjék?

Tanuló Annak, aki elbukott!

Tanító: Hogy-hogy?

Tanuló: Úgy, hogy nem okoz gondot a szüleinek a tankönyvek beszerzésével, mert ugyanabban az osztályban marad.

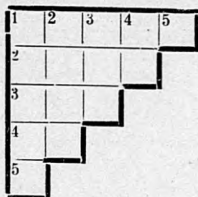
F E J T Ö R Ó

Beküldte: *Nagy Lacika*, kis munkatársunk (Budapest)

SZ	t	DRE
	e	e

2.

Beküldte: *Krammer Bucó*, kis munkatársunk (Budapest)

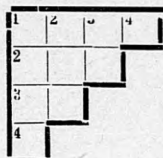

1. termékellen
2. van esze
3. úton van
4. kertész teszi
5. mássalhangzó

3.

Bűvös szöglet

Beküldte: *Vukovány Edit*, kis munkatársunk (Baja)

1. gyümölcs
2. talál
3. M. L.
4. magánhangzó

4.

Beküldte: *Meszlényi Iván*, kis munkatársunk (Debrecen)

gyümölcs ANYA (latinul)

5.

Beküldte: *Hám Jenő*, kis munkatársunk (Budapest)

T A T A

Megfejtési határidő: **április 1.** A megfejtés eredményét az **április 20-i** számban közöljük.

A helyesen megfejtők között az alatti **jutalmakat** sorsoljuk ki:

1. *díj* a *Cadeau Csokoládégyár Rt.* (Budapest, VI., Izabella-u. 88.) 1/4 kg-os bonbonajándéka.

2-től 5. *díjak:* a Magyar Uriasszonyok Kézimunkaboltja (VI., Teréz-körút 6.) tálcakendőajándéka, vagy képeskönyv.

G y e r m e k p ó s t a

Károlyi Miki, drága, kedves, jó kívánásaidat szeretettel viszonzozzuk, édesem. Örömmel várjuk fényképedet, hogy ne csak egy elképzelt kislányhoz küldjük szívünkbeli jövő üzeneteinket. Csak aztán meg ne feledkezz, hogy várjuk ám a

fényképet. — **Haller Ili és Gézu**, kedves kis pajtikánk, találjátok ki: kinek az üzenetét olvassátok ezekben a sorokban? Valaki megkért, aki nagyon kedvesen mesélt rólatok, hogy kérdezzük meg, mikor jöszötek fel, szeretne látni, szeretne megismerni titeket. Úgy-e, ti is vágytok látni őt, akit csak fényképről ismertek. Most már tudjátok, ki gondolt reátok? Aki sok-sok csókot küld és kérdezteti, hogy milyen volt a félévi bizonyítványotok. — **Piros Baba**, kedves kis Baba, sokszor gondoltam rád azután is, hogy elbúcsúztunk s téged a havasokba vitt anyuskád, hogy a betegség után megerősödve folytathasd tanulódodat. Nagyon örültem, hogy ez sikerült is neked és most már meg tudsz birkózni a nehéz tantárgyakkal és jut időd, hogy zongorában is jól haladj. Úgy-e, ha ritkán is frünk, nem jelenti azt, hogy nem gondolkunk egymásra. Örülök, hogy a könyvvel örömet szerezhettek neked. Téged külön is sokszor, sokszor csókollak. — **Veress Kati és Gyula**, drága kis pajtikánk, szívből ölelünk nemcsak a jókívánásaitokért, de azért a szépen írt levélért is, amit igazán gyönyörűséggel simogattunk meg. Sok mindent elmondott nekünk leveletek, olyat is, amiről ti nem is írtatok. Megtudtuk belőle, hogy nemcsak jó tanuló, szelíd, szófogadó gyerekek vagytok, hanem a szívetek is jó, ahova bennünk is befogadtatok. Nagy öröm ez nekünk, édes gyermekek. Szerettek, mondják azok a nagy gonddal rajzolt betűk, mintha a legdrágább ékszerrel ajándékoztatok volna meg. Hiszitek, úgy-e, hogy féltve őrizzük meg, hogy senki soha el ne vehesse tőlünk. — **Gönczy Gyula**, aranyos kis pajtikánk, valami baj lehet a «Mackó és az egér» című meséddel, mintha nem kaptuk volna meg, egyáltalán nem emlékezünk, hogy beérkezett volna. Írd meg, mikor küldted? Nem szeretnők, ha elveszett volna s éppen ezért utána akarunk nézni. Paprika Jancsit küldtük el, hogy emlékeztessen téged is, Gyulukánk, szeretetünkre. Tanulj szorgalmasan s ha a nagy vakáció beköszönt, elvárjuk ígéreted beváltását. — **Katona Ibolya és Baba**, mint a jutalomban részesültek névsorában lát-hatjátok, kedveseim, jutalomban részesül-tetek és az ajándékot viszi is a postás bácsi annak, aki a rejtvényt megfejtette. Melyikötök volt az igazi megfejtő? Ibolya-kára gyanakszunk, ő a nagyobb. Az újév első napján is szorgalmas kislánynak bizonyult, megérdemli, hogy jutalomban részesüljön. Mindkettőtöket szeretettel öle-lünk. — **Rauer Kató**, kedves levélkédben

beszámoltál mindarról, ami tudod, hogy érdekel bennünket. Elküldted «Caró» pajtásodról készített fényképet, melyen egy okos, hűséges kutyát ismertünk meg. Ha Caro pajtás véleményét nyilváníthatna és hálája jeléül megnyálná kis barátja kezét. Szép állat és hűséges őrzője otthonodnak, nem lehetne elcsábítani tőletek. Elégedett mosoly dereng a szája körül, szemében hűség és szeretet fénylik. Megértünk, hogy olyan szeretettel írsz róla és lefényképezted, hogy mi is megismerjük és megszeressük a hűséges állatot. Drágám, versed hangulatos kifejezője annak, amit a tél jelent neked. Az utolsó soráért külön is dícséretet kapsz tőlünk, ügyes hasonlat. Köszönjük, hogy címet is küldtél. A mutatványszámot azonnal postára adtuk. Hisz-szük, hogy akinek te ajánlod a M. U. L.-t, még nagyobb szeretettel fogadja. — **Tuka Magda**, kicsi szívem, télapó már elbúcsúzott tőlünk, itt a tavasz, mosolyogva néz ránk, megrázza a kibújt hóvirágokat és mi szaladunk elébe s elfeledjük télapót, pedig neki is sok szép örömet köszönhetünk. Kicsim, szeret-ném, ha nem sietnél olyan nagyon a tavasz elébe, hogy közben egészen elfelejtkezzél arról, aki a legszebb ünnepünket is jelenti nekünk, hanem emlékezz rá szeretettel s ha újból bekopogtat, ne haragudj reá, amiért ő nem hozhat virágot nekünk, hiszen — látod — az az ő sorsa, hogy «tél» legyen, kemény és hideg, hogy kevesen szeressék, kevesen tudjanak örülni neki, mert ahol ő van, ott hideg van és a hidegtől félnek a szegények, akik nem védekezhetnek meleg szobával ellene. Mi elbúcsúzatunk tőle, nem is volt nagyon hideg, mintha megsajnálta volna a fázókat, a didergőket. Későn jött és korán elsietett, mint a tapintatos vendég, aki nem akar visszaélni a vendégszeretettel, hogy máskor is szívesen lássák. Sajnálom, hogy nem lehettem bent, de a betegség engem sem kímélt meg. Legközelebb szívesen látlak. — **Kedves kis olvasóink**, szívből ölel és csókol titeket **Éta néni és Elek bácsi**

Rejtvénymegfejtő

Február 1. számban közölt rejtvényeket helyesen megfejtő kis olvasóink közül jutalomban részesültek: 1. Kántor Éva és Ilona, Nagykováta. 2. Dobos Irén, Nagy-kőrös. 3. Kardos Boriska, Alsóbogod. 4. Tóth Lili és Viola, Császár. 5. Hadvabny István, Zabar.

Volt ám egy asszony...

Szöveg, zene:
BÉKEFI JÓZSEF dr.

p

1. Volt ám egy asz - szony az é - le - tem - ben, drá - ga volt an - nak a ne - ve,
2. Né - kem is jó volt ő - ná - la len - ni, bol - dog - ság volt és bé - ke ott,

Saj - ná - lok már most min - den egy per - cet, mit nem töl - tet - tem én ve - le.
Úgy les - te min - den, min - den egy szó - mat, s bán - kó - d - ni en - gem nem ha - gyott.

mf

És sze - re - tett ő ha - lá - lig en - gem, s meg nem csalt vol - na nem, so - ha,
Hű volt ő hoz - zám, sen - ki úgy más nem, s mindig nagy fél - tő gond - ja rám

pp *rit.*

Mindig volt köny - nye az ő szemé - nek, ha é - le - tem volt mos - to - ha!
Minden asszony - nál különb voltál te: Én é - des, drá - ga jó a - nyám!

A Magyar Uriasszonyok Lapja Kézimunkaboltja Budapest, VI., Teréz-körút 6
szeretettel várja lapunk kedves olvasóinak szives látogatását

MAGYAR URIASZONYOK LAPJA

HIMZETT ÜNNEPI ASZTALTERITŐ. LEIRÁSA KÉZIMUNKARÓVATUNKBAN